

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 87 S

(2010–2011)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Innhold

1	Bakgrunn	5		
2	Nærmere om direktiv 2009/65/EF	6	Vedlegg	
3	Nærmere om direktiv 2009/110/EF	7	1	EØS-komiteens beslutning nr. 120/ 2010 av 10. november 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finanstjenester) 13
4	Beslutningen i EØS-komiteen	8	2	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding) 15
5	Forholdet til norsk rett	9	3	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet, om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF samt om oppheving av direktiv 2000/46/EF 87
5.1	Direktiv 2009/65/EF	9		
5.2	Direktiv 2009/110/EF	9		
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	10		
6.1	Direktiv 2009/65/EF	10		
6.2	Direktiv 2009/110/EF	10		
7	Konklusjon og tilrådning	11		
	Forslag til vedtak om samtykke til innlemmelse i EØS-avtalen av EØS-komiteens beslutning nr 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet	12		

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 87 S

(2010–2011)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 8. april 2011,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 10. november 2010 å endre vedlegg IX til EØS-avtalen til å omfatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding). Direktivet omtales også som UCITS IV-direktivet. EØS-komiteen vedtok videre å endre vedlegg IX til EØS-avtalen til å omfatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, om tilsyn

med slik virksomhet, og om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og opphevelse av direktiv 2000/46/EF.

Etttersom gjennomføringen i norsk rett krever lovendring, ble beslutningen i EØS-komiteen tatt med forbehold om Stortingets samtykke til godkjenning i samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd.

Beslutningen i EØS-komiteen, direktiv 2009/65/EF og direktiv 2009/110/EF i norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

2 Nærmere om direktiv 2009/65/EF

Det nye direktivet 2009/65/EF er en omarbeidet versjon av det opprinnelige verdipapirfond-direktivet (UCITS), direktiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 med senere endringer, samtidig som det inneholder noe ny regulering for UCITS-fond. Med UCITS-fond menes verdipapirfond som i medhold av harmoniserte EU-regler kan markedsføres grensekryssende innen EØS-området på grunnlag av en notifisering, og dermed uten krav om ytterligere tillatelse i den enkelte EØS-stat.

Direktivet tar dels sikte på å fremme effektiviteten av eksisterende bestemmelser, men inneholder i tillegg enkelte nye rammebetingelser for UCITS-fond. Gjennomføringsfrist for direktivet i EU er 1. juli 2011.

Gjeldende UCITS-direktiv er tolket slik at et UCITS-fond, dets forvaltningsselskap og depotmottaker skal være lokalisert i samme land. Det nye direktivet åpner for at et fond kan etableres og forvaltes av et forvaltningsselskap som er godkjent og under tilsyn i en annen medlemsstat enn der fondet hører hjemme. Et verdipapirfond skal kunne forvaltes grensekryssende direkte fra forvaltningsselskapets hjemland eller gjennom etablering av filial. For at investorer i fond som forvaltes på grensekryssende basis ikke skal bli utsatt for tilleggsrisiko eller lavere standarder hva gjelder beskyttelse, forutsetter direktivet at Kommisjonen ved gjennomføringsrettsakter regulerer sentrale områder som bl.a. krav til organisering, interessekonflikter og god forretningsskikk.

Etter gjeldende UCITS-direktiv skal forvaltningsselskap som ønsker å markedsføre sine fond i andre EØS-land, sende melding om dette til vertslandet, herunder oversende en rekke dokumenter oversatt til vertslandets språk. Vertslandets myndigheter har to måneder på seg til å vurdere meldingen. Direktivet legger opp til en enklere elektronisk prosedyre for notifiseringen

direkte mellom tilsynsmyndigheter, og at markedsføringen skal kunne starte straks etter at en fullstendig melding er gitt. Det er også gitt endringer i gjeldende krav om hvilke dokumenter som skal oversettes til vertslandets språk.

Gjeldende bestemmelser om forenklet prospekt for verdipapirfond skal etter direktivet erstattes med et nytt informasjonsdokument, omtalt som KII (Key Investor Information – ”Nøkkelinformasjon”). Nøkkelinformasjon skal være et enklere dokument enn det forenklede prospekt, og det er lagt vekt på å gi harmonisert informasjon til investorer. Hovedprinsippene for hva dette dokumentet skal inneholde er regulert i det nye direktivet. Mer detaljerte krav til innhold reguleres i en av Kommisjonens gjennomføringsrettsakter.

Direktivet fastsetter nye bestemmelser for fusjon mellom UCITS fond. Tilsynsmyndigheten skal godkjenne fusjoner, det reguleres hvilken informasjon som skal gis andelseiere, og fastsettes at andelseiere skal kunne innløse sine andeler uten kostnader før fusjonen gjennomføres. Det åpnes for å tillate fusjoner mellom UCITS fond etablert i ulike land.

Det nye UCITS-direktivet åpner videre for å tillate etablering av såkalte ”master-feeder”-strukturer (fond i ett fond). Dette vil innebære at et UCITS-fond (tilføringsfond) vil kunne plassere alle, eller tilnærmet alle sine eiendeler i ett annet UCITS-fond (mottakerfond).

Direktivet inneholder også nye bestemmelser rettet mot tilsynsmyndighetene om samarbeid og utveksling av informasjon. Reglene tar sikte på å sikre at investorbeskyttelse fortsatt skal ivaretas på et høyt nivå slik det opprinnelige UCITS direktivet har hatt fokus på. Direktivet presiserer hva slags type myndighet tilsynsmyndighetene forutsettes å inneha og hvilke sanksjoner som skal være tilgjengelig.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

3 Nærmere om direktiv 2009/110/EF

Det nye direktivet om e-penger, direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, om tilsyn med slik virksomhet, og om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og opphevelse av direktiv 2000/46/EF, har som formål å lette tilgangen til markedet for nye e-pengeinstitusjoner. Direktivet gir bestemmelsene om blant annet opprettelse av foretak og etableringsadgangen innenfor EØS, system for beregning av kapitalkrav og privatrettslige regler overfor kunder i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenestedirektivet) tilsvarende anvendelse på e-pengeforetak. Videre innfører direktivet lavere krav til startkapital og fjerner unødvendige hindre for markedsadgang. En annen sentral endring er at definisjonen av e-penger gjøres teknologinøytral for å ta hensyn til den utviklingen som antas å ville finne sted.

Det endrede kapitalkravet medfører en reduksjon av kravet til startkapital fra 1 million euro til 350 000 euro for e-pengeforetak. Videre fjernes kravet om at e-pengeforetak kun skal drive med utstedelse av e-penger, slik at virksomheten etter det nye direktivet nå kan kombineres med annen virksomhet. Formålet med dette er å kunne fremme utviklingen av nye tjenester. Dette er spesielt viktig for telekommunikasjonsforetak. Det nye e-pengedirektivet fastsetter også nye krav til forbrukerbeskyttelse og til tilbakebetaling av innbetalt kapital fra kundene.

E-pengedirektivet er i utgangspunktet et fullharmoniseringsdirektiv, jf. artikkel 16. På enkelte områder åpner likevel direktivet for nasjonale valg og stiller på enkelte andre områder minimumskrav. Dette gjelder blant annet kravet til startkapital, krav til plassering av innbetalte midler, samt mulighet for å gjøre unntak fra direktivregulering for foretak der summen av utestående midler er under 5 millioner euro.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

4 Beslutningen i EØS-komiteen

I henhold til EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 skal EØS-avtalens vedlegg IX endres.

EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 inneholder en innledning og fire artikler. I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 nr. 1-6 slår fast at det i EØS-avtalens vedlegg IX skal gjøres følgende endring:

1. Tidligere nr. 30 (rådsdirektiv 85/611/EØF) og 30a (kommisjonsdirektiv 2007/16/EF) blir henholdsvis nr. 30a og 30b.
2. Før det nye nr. 30a (rådsdirektiv 85/611/EØF) skal nytt nr. 30 lyde:

«30. 32009 L 0065: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).»
3. Teksten i det nye nr. 30a (rådsdirektiv 85/611/EF) oppheves med virkning fra 1. juli 2011.»
4. Tidligere nr. 15 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF) blir nr. 15a.
5. Før det nye nr. 15a (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF) skal nytt

a. nr. 15 lyde:

- i. «15. **32009 L 0110**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av
- ii. 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som
- iii. institusjon for elektroniske penger, tilsyn med slik virksomhet, endring
- iv. av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF, og om oppheving av direktiv
- v. 2000/46/EF (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).»

6. Teksten i det nye nr. 15a (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF)
 - a. oppheves med virkning fra 30. april 2011.»

Artikkel 2 fastsetter at teksten til direktiv 2009/110/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 11. november 2010, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

5 Forholdet til norsk rett

5.1 Direktiv 2009/65/EF

Direktivet medfører behov for endringer i norsk regelverk, herunder i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og forskrifter gitt med hjemmel i denne loven. Direktivet regulerer bl.a. søknadsprosessen for å få et fond etablert i et annet land samt hvilket lands rett som skal gjelde for fond og forvaltningsselskap og fordeling av tilsynsansvar dersom verdipapirfond og forvaltningsselskap er hjemmehørende i hvert sitt land.

Direktivets bestemmelser om å forenkle prosedyren ved markedsføring krever enkelte justeringer i de norske bestemmelsene, bl.a. slik at markedsføring skal kunne finne sted i Norge straks en melding er oversendt tilsynsmyndigheten, og at det vil være begrenset hvilke dokumenter som kan kreves oversatt til norsk.

Forenklet prospekt, som i dag er regulert i verdipapirfondloven § 7-2 og tilhørende forskrift, er i direktivet erstattet av nytt regelverk. Dette innebærer at gjeldende bestemmelser må endres i tråd med direktivets bestemmelser om nøkkelinformasjon ("Key Investor Information").

Lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover innfører bestemmelser om sammenslåing av verdipapirfond. Bestemmelsene har ikke trådt i kraft fordi det er behov for nærmere forskriftsregulering før ikrafttredelse. Direktivet inneholder bestemmelser om fusjon av UCITS-fond. De norske bestemmelsene vil måtte tilpasses noe for å være i tråd med direktivet.

Direktivets bestemmelser om etablering av fond i ettfond-strukturer ("master-feeder"), vil kreve endringer i verdipapirfondloven. Gjeldende verdipapirfondlov tillater at UCITS-fond kan plassere inntil 20 prosent av sine eiendeler i ett verdipapirfond. Fond i ettfond-strukturer vil innebære en større adgang for UCITS-fond til å plassere midler i ett annet verdipapirfond. Det nye direktivet inneholder i tillegg detaljerte regler om slike strukturer som vil kreve tilsvarende regulering i det norske regelverket.

5.2 Direktiv 2009/110/EF

Direktivet vil medføre behov for lov og forskrifts-endringer, herunder i lov 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak og forskrift 15. april 2003 nr. 465 om e-pengeforetak. En del av endringene vil være endringer som skal tilpasse virksomhetsreglene om e-pengeforetak til virksomhetsreglene om betalingsforetak og avtalereguleringen i finansavtaleloven, som følge av gjennomføringen av betalingstjenestedirektivet i norsk rett.

En av de viktigste materielle endringene sammenlignet med gjeldende rett er at bestemmelsen i e-pengeforetaksloven § 4-1 om startkapital må endres, som følge av at kravet til startkapital reduseres fra 1 million euro til 350 000 euro i direktiv 2009/110/EF. Videre må virksomhetsbegrensningen i e-pengeforetaksloven § 1-3 endres som følge av at forbudet mot å drive annen virksomhet er fjernet i direktivet. Som følge av at virksomhetsreglene om e-pengeforetak skal tilpasses til reglene om betalingsforetak, må blant annet bestemmelsen om beregning av ansvarlig kapital i e-pengeforetaksloven § 4-2 og tilhørende forskriftsbestemmelser endres slik at den samsvarer med de beregningsmetodene som fremgår av vedlegg til forskrift om betalingsforetak.

Finansdepartementet har fått opplyst fra Banklovkommisjonen at det nye e-pengedirektivet er innarbeidet og i stor grad dekket av fellesregler for finansforetak i Banklovkommisjonens kommende utkast til ny samlet finanslov. En del av reglene i direktivet har Banklovkommisjonen lagt opp til å gjennomføre i forskrift. Banklovkommisjonens forslag til opplegg forutsetter opphevelse av e-pengeforetaksloven. På denne bakgrunn foreslår Finansdepartementet å oppheve e-pengeforetaksloven, og innta de mer overordnede bestemmelsene om e-pengeforetak i finansieringsvirksomhetsloven nytt kapittel 4c, og de mer spesielle materielle reglene i en ny forskrift om e-pengeforetak. Denne måten å gjennomføre direktivet på kan videreføres av Banklovkommisjonen i Banklovkommisjonens kommende forslag ved å videreføre bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 4c i ny samlet finanslov.

Finansdepartementet vil fremme en Prop. L med de nødvendige lovendringer.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

6.1 Direktiv 2009/65/EF

Det legges til grunn at direktivet ikke vil ha store økonomiske og administrative konsekvenser for myndighetene. Gjennomføringen av EØS-forpliktelsene som svarer til direktivet vil kunne medføre noe merarbeid for Finanstilsynet i en overgangsperiode som følge av at direktivet tillater nye måter å organisere og forvalte verdipapirfond på. Det legges til grunn at dette merarbeidet kan utføres innenfor gjeldende budsjetttrammer.

Det er antatt at det nye direktivet vil styrke den europeiske verdipapirfondsbransjens internasjonale konkurransevne. Direktivet er ment å kunne gi stordriftsfordeler og forenklede prosedyrer. Det forventes økonomiske gevinster som også vil komme investorene til gode. Investorene vil kunne tilbys større valgmuligheter mellom ver-

dipapirfond. Det nye direktivet legger vekt på tilgjengelig informasjon til andelseiere og potensielle andelseiere. Det legges til grunn at direktivets endrede rammebetingelser også vil kunne være til fordel for norske forvaltningsselskap og norske investorer.

6.2 Direktiv 2009/110/EF

Det legges til grunn at gjennomføringen av EØS-forpliktelsene som svarer til direktivet vil kunne medføre noe merarbeid for Finanstilsynet, som følge av at det skal bli enklere å etablere nye e-pengeforetak, men departementet legger til grunn at eventuelt merarbeid vil være av begrenset omfang, og at det kan utføres innenfor gjeldende budsjetttrammer.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

7 Konklusjon og tilrådning

Finansdepartementet tilrår at Stortinget godkjenner beslutningen i EØS-komiteen om endring i EØS-avtalen vedlegg IX ved innlemmelse av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding) og av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, om tilsyn med slik virksomhet, og om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og opphevelse av direktiv 2000/46/EF.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til innlemmelse i EØS-avtalen av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet, i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Forslag

til vedtak om samtykke til innlemmelse i EØS-avtalen av EØS-komiteens beslutning nr 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direk-

tiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finanstjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt "avtalen", særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

- 1) Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 85/2010 av 2. juli 2010⁽¹⁾.
- 2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding)⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.
- 3) Kommisjonsdirektiv 2009/83/EF av 27. juli 2009 om endring av visse vedlegg til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF med hensyn til tekniske bestemmelser om risikohåndtering⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.
- 4) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger, tilsyn med slik virksomhet, endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF, og om oppheving av direktiv 2000/46/EF⁽⁴⁾ skal innlemmes i avtalen.
- 5) Kommisjonsrekommendasjon 2009/384/EF av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i sektoren for finansielle tjenester⁽⁵⁾ skal innlemmes i avtalen.
- 6) Direktiv 2009/65/EF opphever, med virkning fra 1. juli 2011, rådsdirektiv 85/611/EØF⁽⁶⁾, som er innlemmet i avtalen og følgende skal oppheves i avtalen med virkning fra 1. juli 2011.
- 7) Direktiv 2009/110/EF opphever, med virkning fra 30. april 2011, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF⁽⁷⁾, som er innlemmet i avtalen og følgelig skal oppheves i avtalen med virkning fra 30. april 2011.
- 8) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF⁽⁸⁾, som ble innlemmet i avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 115/2003 av 26. september 2003⁽⁹⁾, opphevet rådsdirektiv 77/92/EØF⁽¹⁰⁾, som er innlemmet i avtalen og følgelig skal oppheves i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. Tidligere nr. 30 (rådsdirektiv 85/611/EØF) og 30a (kommisjonsdirektiv 2007/16/EF) blir henholdsvis nr. 30a og 30b.
2. Før det nye nr. 30a (rådsdirektiv 85/611/EØF) skal nytt nr. 30 lyde:
"30. **32009 L 0065:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32)."
3. Teksten i det nye nr. 30a (rådsdirektiv 85/611/EF) oppheves med virkning fra 1. juli 2011.
4. Tidligere nr. 15 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF) blir nr. 15a.

¹ EUT L 277 av 21.10.2010, s. 39, og EØS-tillegget til EUT nr. 59 av 21.10.2010, s. 7.

² EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

³ EUT L 196 av 28.7.2009, s. 14.

⁴ EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7.

⁵ EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22.

⁶ EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3.

⁷ EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7.

⁸ EFT L 9 av 15.1.2003, s. 3.

⁹ EUT L 331 av 18.12.2003, s. 34.

¹⁰ EFT L 26 av 31.1.1977, s. 14.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

5. Før det nye nr. 15a (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF) skal nytt nr. 15 lyde:

”15. **32009 L 0110:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger, tilsyn med slik virksomhet, endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF, og om oppheving av direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).”

6. Teksten i det nye nr. 15a (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF) oppheves med virkning fra 30. april 2011.
7. I nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF) skal nye strekpunkt lyde:
- ”**32009 L 0083:** Kommisjonsdirektiv 2009/83/EF av 27. juli 2009 (EUT L 196 av 28.7.2009, s. 14),
 - **32009 L 0110:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).”
8. I nr. 23b (europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF) skal nytt strekpunkt lyde:
- ”**32009 L 0110:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).”
9. Etter nr. 43 (kommisjonsrekommendasjon 2007/657/EF) skal nytt nr. 44 lyde:
- ”44. **32009 H 0384:** Kommisjonsrekommendasjon 2009/384/EF av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22).”
10. Teksten i nr. 13 (rådsdirektiv 77/92/EØF) oppheves.
11. Tidligere nr. 29f (kommisjonsdirektiv 2004/72/EF) og 29g (europaparlaments- og råds-

direktiv 2004/109/EF) blir henholdsvis nr. 29c og 29d.

12. Tidligere nr. 29ga (kommisjonsdirektiv 2007/14/EF) blir nr. 29da.

13. Tidligere nr. 29h (kommisjonsforordning (EF) nr. 1569/2007) blir nr. 29e.

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2009/65/EF, 2009/83/EF og 2009/110/EF samt rekommandasjon 2009/384/EF på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 11. november 2010, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1⁽¹¹⁾.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 10. november 2010.

For EØS-komiteen

Formann

Stefán Haukur Jóhannesson

EØS-komiteens sekretærer

Bergdis Ellertsdóttir Gianluca Grippa

¹¹ Forfatningsrettslige krav angitt.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (omarbeiding)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådsdirektiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak)⁽²⁾ har blitt vesentlig endret flere ganger⁽³⁾. Ettersom det skal foretas ytterligere endringer, bør direktivet av klarhetshensyn omarbeides.
- 2) Direktiv 85/611/EØF har i stor grad bidratt til utviklingen av og suksessen for den europeiske investeringsfondbransjen. Til tross for de forbedringer som er innført siden direktivet ble vedtatt, særlig i 2001, har det imidlertid blitt stadig tydeligere at det må gjøres endringer i de juridiske rammene for investeringsforetak for å tilpasse dem til finansmarkedene i det tjueførste århundre. Kommisjonens grønbok av 12. juli 2005 om forbedring av EUs rammer for investeringsfond utløste en offentlig debatt om hvordan direktiv 85/611/EØF burde endres for å møte disse nye utfordringene. Den intense samrådsprosessen førte til den i all hovedsak felles konklusjonen at vesentlige endringer i dette direktivet er nødvendig.
- 3) Nasjonale lovgivninger som regulerer foretak for kollektiv investering bør samordnes

med sikte på en tilnærming av konkurransevilkårene for slike foretak på fellesskapsplan, samtidig som andelseierne sikres et mer effektivt og enhetlig vern. En slik samordning gjør det lettere å fjerne begrensningene på fri bevegelighet for andeler i investeringsforetak i Fellesskapet.

- 4) Med henblikk på disse målene er det ønskelig å fastsette felles grunnregler for godkjenning av, tilsyn med, struktur på og virksomhet for investeringsforetak som er opprettet i medlemsstatene, og for hvilken informasjon de skal være pålagt å offentliggjøre.
- 5) Samordningen av medlemsstatenes lovgivninger bør begrenses til investeringsforetak av annen type enn lukket som legger sine andeler ut for offentlig tegning i Fellesskapet. Det er ønskelig at investeringsforetakene, som en del av deres investeringsmål, gis tillatelse til å investere i andre finansielle instrumenter enn omsettelige verdipapirer, som har tilstrekkelig likviditet. De finansielle instrumentene som kan inngå i et investeringsforetaks investeringsportefølje, bør angis i dette direktiv. Valg av en porteføljes investeringsobjekter ved bruk av en indeks er en forvaltningsteknikk.
- 6) I de tilfeller en bestemmelse i dette direktiv krever at investeringsforetak iverksetter tiltak, bør bestemmelsen anses å vise til forvaltningsselskapet i de tilfeller der investeringsforetaket er stiftet som et investeringsfond forvaltet av et forvaltningsselskap, og der et investeringsfond ikke kan opptre alene fordi det selv ikke har status som juridisk person.
- 7) Andeler i investeringsforetak betraktes som finansielle instrumenter i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av

¹ Europaparlamentsuttalelse av 13. januar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. juni 2009.

² EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3.

³ Se vedlegg III del A.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁴).
- 8) En godkjenning som forvaltningsselskapet er gitt i sin hjemstat, bør sikre investorvern og at forvaltningsselskapene er solvente, med sikte på å bidra til det finansielle systemets stabilitet. Den framgangsmåten som er valgt i dette direktiv, består i å sikre gjennomføring av den grunnleggende harmonisering som er nødvendig og tilstrekkelig for å oppnå en gjensidig anerkjennelse av godkjenninger og tilsynsordninger som vil gjøre det mulig å gi en enkelt godkjenning som er gyldig i hele Fellesskapet og å anvende prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter.
 - 9) For å sikre at forvaltningsselskapet skal kunne oppfylle de forpliktelsene som følger av dets virksomhet og slik sikre dets stabilitet, kreves det startkapital og tilleggskapital. For å ta hensyn til utviklingen, særlig når det gjelder kapitalkrav knyttet til driftsrisiko, i Fellesskapet og andre internasjonale fora, bør disse kravene, herunder bruk av garantier, gjennomgås.
 - 10) For å verne investorene må det interne tilsynet med det enkelte forvaltningsselskap garanteres, nemlig ved at ledelsen består av to personer og ved egnede interne kontrollsystemer.
 - 11) I tråd med prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter bør forvaltningsselskaper som er godkjent i hjemstaten, gis tillatelse til å tilby de tjenester det er godkjent for i hele Fellesskapet gjennom opprettelse av filialer eller i henhold til adgangen til å yte tjenester.
 - 12) Når det gjelder kollektiv porteføljeforvaltning (forvaltning av verdipapirfond/investeringsfond eller investeringselskaper), bør den godkjenningen som et forvaltningsselskap får i hjemstaten, tillate at selskapet i vertsstaten utfører følgende virksomhet, med forbehold for kapittel XI: salg av andeler i harmoniserte aksjefond/investeringsfond som selskapet forvalter i sin hjemstat, gjennom opprettelse av en filial; salg av aksjer i harmoniserte investeringselskaper som selskapet forvalter, gjennom opprettelse av en filial; salg av andeler i harmoniserte aksjefond/investeringsfond eller aksjer i harmoniserte investeringselskaper forvaltet av andre forvaltningsselskaper; utførelse av alle andre funksjoner og oppgaver som inngår i kollektiv porteføljeforvaltning; forvaltning av aktiva i investeringselskaper stiftet i andre medlemsstater enn selskapets hjemstat; utførelse av funksjoner som inngår i virksomheten kollektiv porteføljeforvaltning, på grunnlag av mandater og på vegne av forvaltningsselskaper stiftet i andre medlemsstater enn selskapets hjemstat. I de tilfeller et forvaltningsselskap selger andeler i egne harmoniserte aksjefond/investeringsfond eller aksjer i egne harmoniserte investeringselskaper i vertsstaten uten opprettelse av en filial, bør det bare være underlagt regler for markedsføring over landegrensene.
 - 13) Når det gjelder omfanget av forvaltningsselskapers virksomhet og for å ta hensyn til nasjonale lovgivninger og å gi slike selskaper mulighet til å oppnå stordriftsfordeler, er det ønskelig også å tillate dem å utføre forvaltning av investeringsporteføljer på individuelt kundegrunnlag (individuell porteføljeforvaltning), herunder forvaltning av pensjonsfond samt visse sekundæraktiviteter knyttet til selskapets kjernevirksomhet, forutsatt at dette ikke truer selskapenes stabilitet. Det bør imidlertid innføres særlige regler for å unngå interessekonflikt i de tilfeller der forvaltningsselskaper har godkjenning til å utføre både kollektiv og individuell porteføljeforvaltning.
 - 14) Forvaltning av individuelle investeringsporteføljer er en investeringstjeneste som omfattes av direktiv 2004/39/EF. For å sikre enhetlige rammeregler på dette området er det ønskelig at forvaltningsselskaper hvis godkjenning også omfatter slike tjenester, underlegges de vilkår for å utøve virksomhet som er fastsatt i nevnte direktiv.
 - 15) Som en allmenn regel bør en hjemstat ha mulighet til å fastsette regler som er strengere enn de som er fastsatt i direktivet, særlig med hensyn til vilkårene for godkjenning, egnede tilsynskrav og regler for rapportering og prospekt.
 - 16) Det er ønskelig å fastsette regler som fastsetter forutsetninger for når et forvaltningsselskap på grunnlag av mandater kan delegerer visse oppgaver og funksjoner til tredjemann med sikte på å effektivisere virksomheten. For å sikre at prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter virker etter hensikten, bør medlemsstater som tillater slik delegering, sikre at et godkjent forvaltningsselskap ikke delegerer alle sine funksjoner

⁴ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

til én eller flere tredjemenn slik at det blir et postkasseselskap, og at eksisterende mandater ikke hindrer effektivt tilsyn med forvaltningsselskapet. At forvaltningsselskapet har delegert sine funksjoner, bør imidlertid ikke få innvirkning på selskapets eller depotmottakerens ansvar overfor andelseierne og vedkommende myndigheter.

- 17) For å sikre like konkurransevilkår og hensiktsmessig tilsyn på lang sikt, bør Kommisjonen ha mulighet til å undersøke mulighetene for å harmonisere delegeringsordningene på fellesskapsplan.
- 18) Prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter forutsetter at vedkommende myndigheter i hver medlemsstat unnlater å gi godkjenning eller tilbakekaller den når det klart framgår av faktorer som virksomhetsplan, geografisk plassering eller den virksomhet som faktisk utøves, at et forvaltningsselskap har valgt rettssystemet i en medlemsstat for å unndra seg strengere standarder i en annen medlemsstat der forvaltningsselskapet har til hensikt å utøve eller utøver størstedelen av sin virksomhet. For dette direktivs formål bør et forvaltningsselskap godkjennes i den medlemsstat der selskapet har sitt forretningskontor. I samsvar med prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter skal bare vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat betraktes som kompetente til å føre tilsyn med organiseringen av forvaltningsselskapet, herunder alle framgangsmåter og ressurser for utøvelse av administrasjonsfunksjonen omhandlet i vedlegg II, som bør være underlagt lovgivningen i forvaltningsselskapets hjemstat.
- 19) I de tilfeller et investeringsforetak forvaltes av et forvaltningsselskap godkjent i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat, bør forvaltningsselskapet vedta og fastsette hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for behandling av klager fra investorene, f.eks. gjennom egnede bestemmelser i distribusjonsavtaler eller en adresse i investeringsforetakets hjemstat, som ikke nødvendigvis trenger å være adressen til forvaltningsselskapet selv. Et slikt forvaltningsselskap bør også fastsette hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger som gjør at informasjon er tilgjengelig på forespørsel fra offentligheten eller vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, f.eks. ved å oppnevne en kontaktperson blant

forvaltningsselskapets ansatte som kan håndtere forespørsler om informasjon. Et slikt forvaltningsselskap bør imidlertid ikke være pålagt ved lov i hjemstaten å ha en lokal representant i den medlemsstaten for å oppfylle disse pliktene.

- 20) Vedkommende myndigheter som godkjenner investeringsforetaket bør ta hensyn til investeringsfondets regler eller investerings-selskapets stiftelsesdokumenter, valg av depotmottaker og forvaltningsselskapets evne til å forvalte investeringsforetaket. Dersom forvaltningsselskapet er stiftet i en annen medlemsstat, bør vedkommende myndigheter kunne basere seg på en bekreftelse utstedt av vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, på hvilken type investeringsforetak forvaltningsselskapet har tillatelse til å forvalte. Godkjenning av et investeringsforetak bør ikke være betinget av ytterligere kapitalkrav til forvaltningsselskapet, av at forvaltningsselskapets har sitt forretningskontor i investeringsforetakets hjemstat, eller av at forvaltningsselskapet har virksomhet i investeringsforetakets hjemstat.
- 21) Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat bør ha kompetanse til å føre tilsyn med overholdelsen av reglene for opprettelse og drift av investeringsforetak, som bør være underlagt lovgivningen i investeringsforetakets hjemstat. For dette formål bør vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kunne innhente opplysninger direkte fra forvaltningsselskapet. Særlig bør vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat kunne kreve at forvaltningsselskaper legger fram opplysninger om transaksjoner knyttet til investeringer gjort av investeringsforetak godkjent i den medlemsstaten, herunder opplysninger fra regnskap og registre over slike transaksjoner og fondskontoer. For å rette opp eventuelle brudd på regelverket på deres ansvarsområde bør vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat kunne ha tillit til at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat samarbeider, og bør om nødvendig kunne gripe direkte inn overfor forvaltningsselskapet.
- 22) Det bør være mulig for investeringsforetakets hjemstat å fastsette regler for innholdet i investeringsforetakets andelseierregister. Hvordan registeret vedlikeholdes og hvor det plasseres, bør imidlertid forbli en del av

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- forvaltningsselskapets organisatoriske bestemmelser.
- 23) Investeringsforetakets hjemstat må ha alle midler til rådighet for å rette opp eventuelle brudd på investeringsforetakets regler. For dette formål bør vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kunne iverksette forebyggende tiltak og vedta sanksjoner mot forvaltningsselskapet. Som en siste utvei bør hjemstatens vedkommende myndigheter ha mulighet til å kreve at forvaltningsselskapets forvaltning av investeringsforetaket opphører. I slike tilfeller bør medlemsstatene innføre nødvendig regelverk for å sikre korrekt forvaltning eller avvikling av investeringsforetaket.
- 24) For å unngå tilsynsarbitrasje og for å styrke tilliten til at hjemstatens vedkommende myndigheter utøver effektivt tilsyn, bør godkjenning ikke gis i de tilfeller et investeringsforetak er forhindret fra å markedsføre sine andeler i hjemstaten. Når investeringsforetaket først er godkjent, bør det stå fritt til å velge hvilke(n) medlemsstat(er) dets andeler skal markedsføres i, i samsvar med dette direktiv.
- 25) For å ivareta andelseiernes interesser og sikre like konkurransevilkår i markedet for harmoniserte foretak for kollektiv investering kreves det at investeringsselskaper skal ha startkapital. Investeringsselskaper som har utpekt et forvaltningsselskap, vil imidlertid være dekket gjennom forvaltningsselskapets tilleggskapital.
- 26) Dersom det er fastsatt regler for forretningsvirksomhet og delegering av funksjoner, og der hjemstatens lovgivning tillater forvaltningsselskapet å foreta slik delegering, bør godkjente investeringsselskaper overholde disse reglene tilsvarende, enten direkte i de tilfeller investeringsselskapet ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i henhold til dette direktiv, eller indirekte i de tilfeller de har utpekt et slikt forvaltningsselskap.
- 27) Til tross for behovet for konsolidering investeringsforetak imellom, møter fusjoner mellom investeringsforetak mange juridiske og forvaltningsmessige vansker i Fellesskapet. For å forbedre det indre markeds virkemåte er det derfor nødvendig å fastsette fellesskapsbestemmelser som tilrettelegger for fusjoner mellom investeringsforetak (og deres investeringsavdelinger). Selv om noen medlemsstater trolig bare vil godkjenne avta-
lebaserte fond, bør fusjoner over landegrensene mellom alle typer investeringsforetak (avtalebaserte fond, selskapsfond og verdipapirfond) tillates og anerkjennes av medlemsstaten uten at medlemsstaten skal måtte opprette nye selskapsformer for investeringsforetak i sin nasjonale lovgivning.
- 28) Dette direktiv gjelder de fusjonsmetoder som er mest brukt i medlemsstatene. Det pålegger ikke alle medlemsstater å innføre alle de tre metodene i sin nasjonale lovgivning, men hver enkelt medlemsstat bør anerkjenne overføring av midler som følger av disse fusjonsmetodene. Dette direktiv er ikke til hinder for at investeringsforetak kan benytte andre fusjonsmetoder rent nasjonalt, i situasjoner der ingen av de investeringsforetakene som berøres av fusjonen, har meldt markedsføring av sine andeler over landegrensene. Slike fusjoner vil fortsatt være underlagt relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning. Nasjonale regler for beslutningsdyktighet bør verken skille mellom innenlandske fusjoner og fusjoner over landegrensene eller være strengere enn de som er fastsatt for fusjoner mellom selskaper.
- 29) For å ivareta investorenes interesser bør medlemsstatene kreve at planlagte innenlandske fusjoner eller fusjoner over landegrensene mellom investeringsforetak skal være godkjent av hjemstatens vedkommende myndigheter. For fusjoner over landegrensene bør de overdragende investeringsforetakenes vedkommende myndigheter godkjenne fusjonen for å sikre at interessene til andelseiere som faktisk bytter investeringsforetak, blir behørig beskyttet. Dersom fusjonen omfatter mer enn ett overdragende investeringsforetak og disse investeringsforetakene er hjemmehørende i forskjellige medlemsstater, vil vedkommende myndigheter for hvert av de overdragende investeringsforetakene måtte godkjenne fusjonen, i nært samarbeid med hverandre, herunder gjennom hensiktsmessig utveksling av opplysninger. Ettersom interessene til andelseierne i det overtakende investeringsforetaket også må behørig ivaretas, bør de tas hensyn til av vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat.
- 30) Andelseiere i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket bør også kunne kreve gjenkjøp eller innløsning av

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

sine andeler eller, om mulig, kunne konvertere dem i andeler i et annet investeringsforetak som har en liknende investeringspolitikk og forvaltes av samme forvaltningsselskap eller et tilknyttet selskap. Denne rettigheten skal ikke være underlagt noen tilleggsavgifter, med unntak av gebyrer som det aktuelle investeringsforetaket utelukkende skal kreve til dekning av desinvesteringskostnader i alle situasjoner, som fastsatt i de overdragende og overtakende investeringsforetakenes prospekter.

- 31) Det bør også sikres at fusjoner kontrolleres av tredjemann. Depotmottakerne i hvert av investeringsforetakene som berøres av fusjonen, bør kontrollere at den felles fusjonsplanen er i samsvar med de aktuelle bestemmelsene i dette direktiv og investeringsforetakets fondsregler. En depotmottaker eller en uavhengig revisor bør utarbeide en rapport på vegne av alle de investeringsforetakene som er involvert i fusjonen, som validerer metodene for verdivurdering av investeringsforetakenes aktiva og passiva og metoden benyttet til beregning av bytteforholdet fastsatt i den felles fusjonsplanen samt det faktiske bytteforholdet og eventuelt kontantbetaling per andel. Med sikte på å begrense kostnadene ved fusjoner over landegrensene bør det være mulig å utarbeide én enkelt rapport for alle investeringsforetakene som inngår i fusjonen, og revisoren i det overdragende eller det overtakende investeringsforetaket bør gis mulighet til å gjøre dette.

For å beskytte investorene bør andelseierne på forespørsel og kostnadsfritt få tilgang til denne rapporten.

- 32) Det er særlig viktig at andelseierne får god informasjon om den planlagte fusjonen, og at deres rettigheter er tilstrekkelig beskyttet. Selv om interessene til andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir sterkest berørt, bør også interessene til andelseierne i det overtakende investeringsforetaket ivaretas.
- 33) Bestemmelsene om fusjoner fastsatt i dette direktiv berører ikke anvendelsen av regelverket for tilsyn med foretakssammenslutninger, særlig rådsforordning (EF) nr. 139/2004 av 20. januar 2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (EFs fusjonsforordning)⁵.

- 34) Fri markedsføring av andeler utstedt av investeringsforetak som er godkjent for å investere inntil 100 % av sine aktiva i omsettelige verdipapirer utstedt av samme organ (stat, lokale myndigheter osv.), bør ikke direkte eller indirekte virke forstyrrende på kapitalmarkedet eller medlemsstatenes finansiering.

- 35) Definisjonen av omsettelige verdipapirer i dette direktiv gjelder bare for dette direktivs formål og får ikke innvirkning på de ulike definisjonene som benyttes i nasjonale lovgivninger for andre formål, som beskatning. Aksjer og andre verdipapirer sidestilt med aksjer utstedt av organer som boligbyggelag og spare- og understøttelsesforeninger (*industrial and provident societies*), der det i praksis ikke er mulig å overføre eierskapet til verdipapirene på annen måte enn ved at det utstedende organet kjøper dem tilbake, inngår ikke i denne definisjonen.

- 36) Pengemarkedsinstrumenter omfatter omsettelige instrumenter som normalt omsettes på pengemarkedet snarere enn på de regulerte markedene, f.eks. statskasseveksler og gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter, innskuddsbevis, rentebærende markedspapirer, veksler med mellomlang løpetid og bankakseptar.

- 37) Begrepet regulert marked har i dette direktiv samme betydning som i direktiv 2004/39/EF.

- 38) Det er ønskelig å tillate at et investeringsforetak investerer sine aktiva i andeler i investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering av åpen type som også investerer i likvide finansielle aktiva omhandlet i dette direktiv, og hvis virksomhet bygger på prinsippet om risikospredning. Det er nødvendig at investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering som investeringsforetaket investerer i, underlegges effektivt tilsyn.

- 39) Det bør legges til rette for at investeringsforetak skal kunne investere i investeringsforetak og i andre foretak for kollektiv investering. Det er derfor viktig å sikre at slik investeringsaktivitet ikke medfører redusert investorvern. På grunn av de utvidede mulighetene investeringsforetakene har til å investere i andeler i andre investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering, er det nødvendig å fastsette visse regler for mengdebegrensninger, framlegging av informasjon og forhindring av kaskadefenomenet.

⁵ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- 40) For å ta hensyn til markedsutviklingen og på bakgrunn av gjennomføringen av den økonomiske og monetære union bør investeringsforetak tillates å investere i bankinnskudd. For å sikre at investeringer i innskudd er tilstrekkelig likvide, bør disse innskuddene kunne tilbakebetales på anfordring eller trekkes tilbake. Dersom innskuddene foretas i en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en tredjestat, bør kredittinstitusjonen være underlagt tilsynsregler tilsvarende dem fastsatt i fellesskapsretten.
- 41) I tillegg til tilfellet der et investeringsforetak investerer i bankinnskudd i samsvar med sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter, bør det være mulig å tillate alle investeringsforetak å besitte ytterligere likvide midler, som bankinnskudd på anfordring. Besittelse av slike ytterligere likvide midler kan være berettiget for f.eks. å dekke løpende eller ekstraordinære betalinger; ved salg, fram til det kan reinvestere i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle aktiva som omfattes av dette direktiv; eller i et tidsrom som er streng nødvendig når investering i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle aktiva er innstilt på grunn av ugunstige markedsvilkår.
- 42) Av aktsomhetshensyn er det nødvendig at investeringsforetak unngår en altfor stor konsentrasjon av investeringer som utsetter dem for motpartsrisiko overfor en enkelt enhet eller enheter som tilhører samme konsern.
- 43) Investeringsforetak bør uttrykkelig tillates å investere i finansielle derivater, som ledd i deres allmenne investeringspolitikk eller for sikringsformål med sikte på å oppfylle et fastsatt finansielt mål eller den risikoprofil som er angitt i prospektet. For å sikre investorvern er det nødvendig å begrense den høyeste potensielle risiko som følger av derivater, slik at den ikke overstiger samlet nettoverdi av investeringsforetakets portefølje. For å sikre konstant bevissthet om de risikoer og forpliktelser som følger av derivattransaksjoner, og kontrollere at de fastsatte investeringsgrensene overholdes, bør disse risikoene og forpliktelsene kontinuerlig måles og overvåkes. Endelig, for å sikre investorvern gjennom framlegging av opplysninger bør investeringsforetakene gi en beskrivelse av de strategier, metoder og investeringsgrenser som gjelder for deres derivattransaksjoner.
- 44) Tiltakene for å håndheve det potensielle misforholdet mellom interesser i produkter der kredittrisikoen overføres gjennom verdipapirisering, slik det er forutsett i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽⁶⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetakets og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽⁷⁾, må være konsekvente og samstemte i all relevant lovgivning som gjelder finanssektoren. Kommisjonen vil legge fram forslag til hensiktsmessig regelverk, herunder vedrørende dette direktiv, for å sikre slik konsekvens og samstemthet, etter behørig vurdering av virkningene av slike forslag.
- 45) Når det gjelder ikke-børsomsatte derivater, bør det fastsettes krav til hvilke motparter og instrumenter som kan godtas, samt til likviditet og løpende vurdering av posisjonen. Formålet med slike krav er å sikre tilfredsstillende investorvern, liknende det vern de får når de erverver derivater som omsettes på regulerte markeder.
- 46) Transaksjoner i derivater bør aldri benyttes til å omgå prinsippene eller reglene fastsatt i dette direktiv. Når det gjelder ikke-børsnoterte derivater, bør det fastsettes ytterligere regler for risikospredning ved eksponering mot en enkelt motpart eller gruppe av motparter.
- 47) Enkelte porteføljeforvaltningsteknikker for foretak for kollektiv investering som hovedsakelig investerer i aksjer eller obligasjoner, er basert på å etterligne aksjeindekser eller obligasjonsindekser. Investeringsforetak bør tillates å bruke velkjente og anerkjente aksjeindekser eller obligasjonsindekser. For å oppnå dette kan det bli nødvendig å innføre mer effektive regler for risikospredning for investeringsforetak som investerer i aksjer eller obligasjoner.
- 48) Foretak for kollektiv investering som faller inn under dette direktivs virkeområde, bør ikke benyttes for andre formål enn kollektiv investering av kapital skaffet til veie ved henvendelse til offentligheten i samsvar med reglene fastsatt i dette direktiv. I de tilfeller som er nevnt i dette direktiv, bør det bare

⁶ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁷ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

være mulig for et investeringsforetak å ha datterforetak når det er nødvendig for effektivt å utøve visse virksomheter, på egne vegne, som også er angitt i dette direktiv. Det skal sikres effektivt tilsyn med investeringsforetakene. Investeringsforetak bør derfor kunne opprette datterforetak i en tredjestat bare i de tilfeller som er angitt og i samsvar med vilkårene fastsatt i dette direktiv. Den allmenne plikten til å opptre utelukkende i andelseiernes interesse, og særlig målet om å øke kostnadseffektiviteten, berettiger aldri et investeringsforetak til å iverksette tiltak som kan hindre vedkommende myndigheter i å utøve sin tilsynsfunksjon effektivt.

- 49) Den opprinnelige utgaven av direktiv 85/611/EØF inneholdt et unntak fra begrensningen på hvor stor prosentandel av sine aktiva et investeringsforetak kan investere i omsettelige verdipapirer utstedt av samme organ, som fikk anvendelse på obligasjoner utstedt eller garantert av en medlemsstat. Dette unntaket gjorde det mulig for investeringsforetak å investere inntil 35 % av sine aktiva i slike obligasjoner. Et liknende men mer begrenset unntak er berettiget når det gjelder obligasjoner i privat sektor som selv i mangel på statlige garantier gir investoren særlige garantier i henhold til de særregler som gjelder for dem. Det er derfor nødvendig å utvide unntaket til å gjelde alle obligasjoner fra privat sektor som oppfyller felles fastsatte kriterier, samtidig som det overlates til medlemsstatene å utarbeide en liste over de obligasjoner de eventuelt vil innvilge unntak for.
- 50) Flere medlemsstater har vedtatt bestemmelser som gjør det mulig for ikke-samordnede foretak for kollektiv investering å samle sine aktiva i et såkalt «mottakerfond». For at investeringsforetak skal kunne benytte seg av slike strukturer, må tilføringsfond som ønsker å plassere sine aktiva i et mottakerfond, være unntatt fra forbudet mot å investere mer enn 10 % eller eventuelt 20 % av sine aktiva i ett enkelt foretak for kollektiv investering. Et slikt unntak er berettiget ettersom tilføringsfondet investerer alle eller storparten av sine aktiva i den diversifiserte porteføljen til mottakerfondet, som selv er underlagt de regler for diversifisering som gjelder for investeringsforetak.
- 51) For å legge til rette for at det indre marked skal virke på en tilfredsstillende måte, og

sikre samme nivå av investorvern i hele Fellesskapet, bør såkalte fond-i-ett-fond-strukturer tillates både der mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i samme medlemsstat, og der de er opprettet i forskjellige medlemsstater. For å gjøre det lettere for investorer å forstå fond-i-ett-fond-strukturer, og for at tilsynsmyndighetene lettere skal kunne føre tilsyn med dem, særlig i en grenseoverskridende situasjon, bør ingen tilføringsfond kunne investere i mer enn ett mottakerfond. For å sikre samme grad av investorvern i hele Fellesskapet bør også mottakerfondet være godkjent som investeringsforetak. For å unngå en utilbørlig administrativ byrde bør bestemmelsene om melding om markedsføring over landegrensene ikke få anvendelse dersom et mottakerfond ikke skaffer til veie kapital ved henvendelse til offentligheten i en annen medlemsstat enn den det er opprettet i, men bare har ett eller flere tilføringsfond i denne andre medlemsstaten.

- 52) Av hensyn til investorvernet for investorene i tilføringsfondet bør det være et krav at tilføringsfondets investeringer i mottakerfondet er forhåndsgodkjent av vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat. Det kreves bare godkjenning av den første investeringen i mottakerfondet som innebærer at tilføringsfondet overskrider den grensen som gjelder for investeringer i et annet investeringsforetak. For å legge til rette for at det indre marked skal virke på en tilfredsstillende måte, og for å sikre samme grad av investorvern i hele Fellesskapet, bør de vilkår som må oppfylles og den dokumentasjon og de opplysninger som skal gis i forbindelse med godkjenningen av tilføringsfondets investeringer i mottakerfondet, være uttømmende.
- 53) For at tilføringsfondet skal kunne opptre i andelseiernes beste interesse og særlig sette det i stand til å innhente fra mottakerfondet alle de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for å utøve sine plikter, bør tilføringsfondet og mottakerfondet inngå en juridisk bindende avtale. Dersom tilføringsfondet og mottakerfondet forvaltes av samme forvaltningsselskap bør det imidlertid være tilstrekkelig at sistnevnte utarbeider interne regler for forretningsførsel. Avtaler om utveksling av opplysninger mellom depotmottakerne eller revisorene for henholdsvis tilføringsfondet og mottakerfondet bør sikre

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- den flyt av opplysninger og dokumenter som er nødvendig for at tilføringsfondets depotmottaker eller revisor skal kunne oppfylle sine plikter. Dette direktiv bør sikre at depotmottakerne eller revisorene i oppfyllelsen av disse kravene ikke bryter noen taushetsplikts- eller personvernbestemmelser.
- 54) For å sikre godt vern av interessene til investorene i tilføringsfond skal prospektet, nøkkelinformasjonen og alt markedsføringsmaterieell være tilpasset særtrekkene ved fond-i-ett-fond. Tilføringsfondets investeringer i mottakerfondet bør ikke ha innvirkning på tilføringsfondets evne til selv å gjenkjøpe eller innløse andeler på oppfordring fra sine andelseiere eller å opptre i andelseiernes beste interesse.
- 55) I henhold til dette direktiv skal andelseiere beskyttes mot å bli avkrevd uberettigede tilleggskostnader ved at mottakerfondet forbyr å avkreve tilføringsfondet tegnings- eller innløsningsgebyrer. Mottakerfondet bør imidlertid kunne kreve tegnings- og innløsningsgebyrer av andre investorer i mottakerfondet.
- 56) Reglene for konvertering bør tillate at eksisterende investeringsforetak konverterer til et tilføringsfond. De bør samtidig sikre tilstrekkelig vern av andelseierne. Ettersom konvertering er en grunnleggende endring av investeringspolitikken, bør det kreves at det konverterende investeringsforetaket gir sine andelseiere tilstrekkelig informasjon til at de kan beslutte om de vil opprettholde sin investering. Vedkommende myndigheter bør ikke kreve at tilføringsfondet framlegger mer eller annen informasjon enn det som er fastsatt i dette direktiv.
- 57) Dersom vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat får kjennskap til uregelmessigheter i forbindelse med et mottakerfond eller oppdager at mottakerfondet ikke opptre i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, kan de ved behov beslutte å iverksette relevante tiltak for å sikre at mottakerfondets andelseiere informeres om dette.
- 58) Medlemsstatene bør skille klart mellom markedsføringsmaterieell og opplysninger som det er pålagt å gi investorene i henhold til dette direktiv. Opplysninger som det er pålagt å gi investorene omfatter nøkkelinformasjon, prospektet og års- og halvårsberetninger.
- 59) Nøkkelinformasjon bør, i god tid før tegning av andeler, stilles kostnadsfritt til rådighet for investorene i form av et særskilt dokument som hjelp til å ta informerte investeringsbeslutninger. Slik nøkkelinformasjon bør bare inneholde opplysninger som er vesentlige for å kunne ta en slik beslutning. Opplysningene i nøkkelinformasjonen bør være av en slik art at de sikrer tilstrekkelig investorvern og sammenlignbarhet. Nøkkelinformasjonen bør være kortfattet. Ett dokument av begrenset omfang som presenterer opplysningene i en bestemt rekkefølge, er den enkleste og klareste måten å presentere informasjonen for småinvestorer på, og bør muliggjøre nyttige sammenligninger, særlig av kostnader og risikoprofil, som har betydning for investeringsbeslutningen.
- 60) Vedkommende myndigheter i den enkelte medlemsstat kan gjøre nøkkelinformasjon om alle investeringsforetak som er godkjent i vedkommende medlemsstat, tilgjengelig for offentligheten på en tilordnet del av sitt nettsted.
- 61) Det bør utarbeides nøkkelinformasjon for alle investeringsforetak. Forvaltningsselskaper eller eventuelt investeringsselskaper bør formidle nøkkelinformasjon til relevante enheter i samsvar med de distribusjonsmetodene som benyttes (direktesalg eller salg gjennom mellomledd). Mellomleddene bør formidle nøkkelinformasjonen til kunder og potensielle kunder.
- 62) Investeringsforetak bør ha anledning til å markedsføre sine andeler i andre medlemsstater forutsatt at de følger en framgangsmåte for melding som er basert på forbedret kommunikasjon mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene. Etter at en fullstendig meldingsfil er overført fra vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, bør det ikke være mulig for investeringsforetakets vertsstat å nekte et investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat tilgang til vertsstatens marked eller bestride godkjenningen som er gitt av den andre medlemsstaten.
- 63) Investeringsforetak bør kunne markedsføre sine andeler forutsatt at de treffer de nødvendige tiltak for å sikre at de har tilgang til ordninger for å foreta utbetalinger til andelseierne, gjenkjøp eller innløsning av andeler og for tilgjengeliggjøring av den informasjon som investeringsforetaket er pålagt å framlegge.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- 64) For å legge til rette for markedsføring over landegrensene av andeler i et investeringsforetak, bør det etter at investeringsforetaket har fått tilgang til medlemsstatens marked, kontrolleres at ordningene for markedsføring av andeler i investeringsforetak er i samsvar med gjeldende lover og forskrifter i investeringsforetakets vertsstat. Denne kontrollen kan omfatte kontroll av markedsføringsordningenes egnethet, særlig om distribusjonsordningene er egnet og om plikten til å framlegge markedsføringsmaterieil på en rettvise, klar og ikke villedende måte, er overholdt. Dette direktiv bør ikke hindre vedkommende myndigheter i vertsstaten i å kontrollere at markedsføringsmaterieil, med unntak av nøkkelinformasjon, prospektet og års- og halvårsberetninger, er i samsvar med nasjonal lovgivning før investeringsforetaket kan benytte dette materiellet, forutsatt at slik kontroll ikke er diskriminerende og hindrer investeringsforetaket i å få tilgang til markedet.
- 65) For å øke rettssikkerheten er det nødvendig å sikre at investeringsforetak som markedsfører sine andeler over landegrensene, har enkel tilgang, i form av elektroniske publikasjoner og på et språk som er vanlig i internasjonale finansmarkeder, til fullstendig informasjon om gjeldende lover og forskrifter i investeringsforetakets vertsstat, særlig om de ordninger som er opprettet for markedsføring av investeringsforetakets andeler. Ansvar knyttet til slike publikasjoner bør være regulert av nasjonal lovgivning.
- 66) For å legge til rette for at investeringsforetak skal få tilgang til andre medlemsstaters marked, bør investeringsforetaket pålegges å få oversatt bare nøkkelinformasjonen til de(t) offisielle språket eller språkene i investeringsforetakets vertsstat eller til et språk som vertsstatens vedkommende myndigheter har godkjent. Nøkkelinformasjonen bør angi hvilke(t) språk andre dokumenter som det er påbudt å framlegge, samt ytterligere informasjon, er tilgjengelig på. Oversettelsene bør utføres på investeringsforetakets ansvar, og investeringsforetaket bør avgjøre hvorvidt oversettelsen bør være utført av autorisert translatør eller ikke.
- 67) For å lette tilgangen til andre medlemsstaters markeder er det viktig at det opplyses om eventuelle meldingsgebyrer.
- 68) Medlemsstatene bør iverksette de nødvendige forvaltningsmessige og organisatoriske tiltak som er nødvendige for å muliggjøre samarbeid mellom nasjonale myndigheter og vedkommende myndigheter i andre medlemsstater, herunder bilaterale og multilaterale avtaler mellom slike myndigheter som kan tilrettelegge for frivilling delegering av oppgaver.
- 69) Det er nødvendig å forbedre samordningen av vedkommende myndigheters fullmakter for å sikre ensartet gjennomføring av dette direktiv i alle medlemsstater. Et felles minimum av fullmakter, som er i samsvar med de fullmakter som er tillagt vedkommende myndigheter i annet fellesskapsregelverk for finanstjenester, bør sikre effektivt tilsyn. I tillegg bør medlemsstatene fastsette regler for straffetiltak, som kan omfatte strafferettslige og forvaltningsmessige straffetiltak, og forvaltningsmessige tiltak som skal gjelde for overtredelse av dette direktiv. Medlemsstatene bør også iverksette de tiltak som er nødvendig for å sikre at slike straffetiltak håndheves.
- 70) Det er nødvendig å styrke bestemmelsene om informasjonsutveksling mellom nasjonale vedkommende myndigheter og utvide deres forpliktelse til å bistå hverandre og samarbeide.
- 71) Med henblikk på yting av tjenester over landegrensene bør de respektive vedkommende myndigheter, i samsvar med gjeldende regelverk, tildeles klare ansvarsområder slik at eventuelle smutthull eller overlapping unngås.
- 72) Dette direktivs bestemmelser om vedkommende myndigheters effektive utøvelse av sine tilsynsfunksjoner omfatter tilsyn på konsolidert grunnlag som må utøves overfor et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet i de tilfeller bestemmelsene i fellesskapsregelverket fastsetter dette. I slike tilfeller skal de myndigheter som mottar søknaden om godkjenning, fastslå hvilke myndigheter som skal føre tilsyn på konsolidert grunnlag med vedkommende investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet.
- 73) Prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter forutsetter at vedkommende myndigheter unnlater å gi godkjenning eller tilbakekaller den når faktorer som virksomhetsplan, geografisk fordeling eller den virksomheten som faktisk utøves, klart viser at et investeringsforetak eller et foretak som med-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- virker i dets forretningsvirksomhet, har valgt rettssystemet i en medlemsstat for å unndra seg strengere standarder i en annen medlemsstat der investeringsforetaket utøver eller har til hensikt å utøve størstedelen av sin virksomhet.
- 74) Visse handlinger, som bedrageri eller innsidhandel, kan påvirke det finansielle systems stabilitet og integritet, også om de gjelder andre foretak enn investeringsforetak eller foretak som medvirker i dets forretningsdrift.
- 75) Det bør gis mulighet for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som i kraft av sin funksjon bidrar til å styrke det finansielle systems stabilitet. For å bevare opplysningenes fortrolige karakter må antallet mottakere imidlertid være strengt begrenset.
- 76) Det må fastsettes på hvilke vilkår slik utveksling av opplysninger kan tillates.
- 77) Når det er fastsatt at opplysninger kan gis videre bare med vedkommende myndigheters uttrykkelige samtykke, kan myndighetene eventuelt gjøre samtykket betinget av at strenge krav blir overholdt.
- 78) Utveksling av opplysninger mellom på den ene side vedkommende myndigheter og på den annen side sentralbanker og andre organer som i egenskap av monetære myndigheter har en liknende funksjon, eller eventuelt andre offentlige myndigheter som fører tilsyn med betalingssystemer, bør også tillates.
- 79) Dette direktiv bør pålegge myndigheter med ansvar for å godkjenne og føre tilsyn med investeringsforetak og de foretak som bidrar til slik godkjenning og slikt tilsyn samme taushetsplikt som den som er pålagt de myndigheter som har ansvar for å godkjenne og føre tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak og forsikringsforetak, og gi dem de samme muligheter for å utveksle opplysninger.
- 80) Med sikte på å styrke tilsynet med investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, og å verne kundene av investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres forretningsvirksomhet, bør revisorer ha plikt til å umiddelbart rapportere til vedkommende myndigheter dersom de, som fastsatt i dette direktiv, i utførelsen av sine oppgaver får kjennskap til forhold som i alvorlig grad kan påvirke den finansielle stillingen til eller den administrative og regnskapsmessige organiseringen av et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsdrift.
- 81) Under henvisning til målene i dette direktiv er det ønskelig at medlemsstatene fastsetter at denne plikten under enhver omstendighet skal gjelde når en revisor fastslår slike forhold i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i et foretak som har nære forbindelser til et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet.
- 82) Revisorenes plikt til ved behov å formidle til vedkommende myndigheter visse forhold og beslutninger vedrørende et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets forretningsvirksomhet, som de blir kjent med under utførelsen av sine oppgaver i en virksomhet som verken er et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i et investeringsforetaks forretningsvirksomhet, skal i seg selv ikke endre oppgavens art eller den måten de skal utføre sine oppgaver på i denne virksomheten.
- 83) Dette direktiv bør ikke påvirke nasjonale skatteregler, herunder ordninger som kan være innført av medlemsstater for å sikre overholdelse av slike regler på deres territorium.
- 84) Tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av framgangsmåtene for utøvelse av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁸⁾.
- 85) Kommisjonen bør særlig ha fullmakt til å vedta følgende gjennomføringstiltak. Når det gjelder forvaltningsselskaper, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter nærmere opplysninger om organisering, risikostyring, interessekonflikter og regler for forretningsvirksomhet. Når det gjelder depotmottakere, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som nærmere fastsetter hvilke tiltak depotmottakerne skal treffe for å kunne utføre sine plikter overfor investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap som er opprettet i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat, samt hvilke opplysninger som skal inngå i avtalen mellom depotmottakeren og forvaltningsselskapet. Disse gjennomføringstiltakene bør legge til rette for en enhetlig gjennomføring av forvaltningsselskapenes og depotmottakernes plikter, men bør ikke

⁸ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

være en forutsetning for at forvaltningsselskapene skal kunne utøve sin rett til å drive den virksomhet de er godkjent for i hjemstaten, i hele Fellesskapet ved å opprette filialer eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, herunder forvaltning av investeringsforetak i en annen medlemsstat.

- 86) Når det gjelder fusjoner, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som nærmere fastsetter innholdet i, formatet på og måten opplysningene formidles til andelseierne på.
- 87) Når det gjelder fond-i-ett-fond, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter nærmere opplysninger om innholdet i avtalen mellom mottakerfond og tilføringsfond eller i interne regler for forretningsførsel, innholdet i avtalen om utveksling av opplysninger mellom deres depotmottakere eller deres revisorer, fastsettelse av hensiktsmessige tiltak for samordning av tidspunktet for beregning og offentliggjøring av netto andelsverdier med sikte på å unngå utnyttelse av forskjellen i tidssoner i ulike markeder, hvilke konsekvenser en fusjon der et mottakerfond deltar, har på godkjenningen av et tilføringsfond, hvilken type uregelmessigheter med utspring i mottakerfondet som skal rapporteres til tilføringsfondet, formatet på og hvordan opplysninger skal formidles til andelseiere dersom et investeringsforetak konverteres til et tilføringsfond, framgangsmåten for verdivurdering og revisjon ved overføring av aktiva fra et tilføringsfond til et mottakerfond og hvilken rolle tilføringsfondets depotmottaker skal ha i denne prosessen.
- 88) Når det gjelder bestemmelser om opplysningsplikt, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter hvilke særlige vilkår som skal oppfylles når prospektet legges fram i et annet varig medium enn papir eller på en nettside som ikke utgjør et varig medium, detaljert og uttømmende innhold, form på og presentasjon av nøkkelinformasjonen hvor det tas hensyn til de berørte investeringsforetakenes ulike art og bestanddeler og særlige vilkår for framlegging av nøkkelinformasjon i et annet varig medium enn papir eller på en nettside som ikke utgjør et varig medium.
- 89) Når det gjelder melding, bør Kommisjonen gis fullmakt til å vedta tiltak som fastsetter omfanget av informasjonen om gjeldende

lokale regler som skal offentliggjøres av vertsstatens vedkommende myndigheter, og tekniske opplysninger om vertsstatens tilgang til investeringsforetakets lagrede og ajourførte dokumenter.

- 90) Kommisjonen bør også gis fullmakt til blant annet å klargjøre definisjoner og tilpasse terminologi og rammedefinisjoner i samsvar med påfølgende rettsakter om investeringsforetak og spørsmål i den forbindelse.
- 91) Ettersom de tiltak som det vises til i betraktning 85–90 er allmenne tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv eller utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 92) Ettersom formålet med dette direktiv ikke i tilfredsstillende grad kan oppfylles av medlemsstatene da de innbefatter vedtak av regler med fellestrekk som får anvendelse på fellesskapsplan, og som, på grunn av omfanget og virkningene av disse reglene derfor bedre kan oppfylles på fellesskapsplan, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 93) Plikten til å innarbeide dette direktiv i nasjonal lovgivning bør begrenses til de bestemmelser som representerer en vesentlig endring sammenlignet med de direktiver det omarbeider. Plikten til å innarbeide de bestemmelser som er uendret, er fastsatt i de tidligere direktiver.
- 94) Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse av direktivene angitt i vedlegg III del B.
- 95) I samsvar med punkt 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁹ oppfordres medlemsstatene til i egen og Fellesskapets interesse å utarbeide sine egne tabeller som så langt det er mulig, viser sammenhengen mellom dette direktiv og tiltakene for innarbeiding i nasjonal lovgivning, og å offentliggjøre disse —

⁹ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Innhold

Kapittel I Formål, virkeområde og definisjoner
 Kapittel II Godkjenning av investeringsforetak
 Kapittel III Plikter med hensyn til forvaltningsselskaper
 Avsnitt 1 Vilkår for å starte virksomhet
 Avsnitt 2 Forbindelser med tredjestater
 Avsnitt 3 Vilkår for å utøve virksomhet
 Avsnitt 4 Etableringsadgang og adgang til å yte tjenester
 Kapittel IV Plikter med hensyn til depotmottakeren
 Kapittel V Plikter med hensyn til investeringssselskaper
 Avsnitt 1 Vilkår for å starte virksomhet
 Avsnitt 2 Vilkår for å utøve virksomhet
 Avsnitt 3 Plikter med hensyn til depotmottakeren
 Kapittel VI Fusjon mellom investeringsforetak
 Avsnitt 1 Prinsipp, godkjenning og tillatelse
 Avsnitt 2 Tredjemannskontroll, informasjon til andelseierne og andre rettigheter for andelseierne
 Avsnitt 3 Kostnader og ikrafttredelse
 Kapittel VII Plikter med hensyn til investeringsforetakenes investeringspolitikk
 Kapittel VIII Fond-i-ett-fond
 Avsnitt 1 Virkeområde og tillatelse
 Avsnitt 2 Felles bestemmelser for tilførings- og mottakerfond
 Avsnitt 3 Depotmottakere og revisorer
 Avsnitt 4 Lovpliktige opplysninger og markedsføringsmaterieell fra tilføringsfondet
 Avsnitt 5 Konvertering av eksisterende investeringsforetak til tilføringsfond og bytte av mottakerfond
 Avsnitt 6 Forpliktelser og vedkommende myndigheter
 Kapittel IX Forpliktelser med hensyn til opplysninger til investorene
 Avsnitt 1 Offentliggjøring av prospekt og periodiske rapporter
 Avsnitt 2 Offentliggjøring av andre opplysninger
 Avsnitt 3 Nøkkelinformasjon
 Kapittel X Investeringsforetakenes alminnelige plikter
 Kapittel XI Særlige bestemmelser for investeringsforetak som markedsfører sine andeler i andre medlemsstater enn den de er opprettet i
 Kapittel XII Bestemmelser med hensyn til myndigheter med ansvar for godkjenning og tilsyn
 Kapittel XIII Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn

Kapittel XIV Unntak, overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser
 Avsnitt 1 Unntak
 Avsnitt 2 Overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser
 Vedlegg I Oversikt A og B
 Vedlegg II Funksjoner som inngår i kollektiv porteføljeforvaltning
 Vedlegg III Del A Opphevet direktiv med liste over påfølgende endringer
 Del B Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse
 Vedlegg IV Sammenligningstabell

Kapittel I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) som er opprettet på medlemsstatenes territorier.
2. Med forbehold for artikkel 3 menes i dette direktiv med «investeringsforetak» foretak
 - a) hvis eneste formål er å foreta kollektiv investering i omsettelige verdipapirer eller i andre likvide finansielle aktiva omhandlet i artikkel 50 nr. 1, av kapital skaffet til veie ved henvendelse til offentligheten, og som driver virksomhet etter prinsippet om risikospredning, og
 - b) der andelene på innehavernes anmodning gjenkjøpes eller innløses direkte eller indirekte med midler fra foretakenes aktiva. Tiltak som et investeringsforetak treffer for å sikre at børsverdien av dets andeler ikke vesentlig avviker fra netto andelsverdi, skal sidestilles med gjenkjøp eller innløsning. Medlemsstatene kan tillate at investeringsforetakene består av flere investeringsavdelinger.
3. De foretak som det vises til i nr. 2, kan være stiftet i samsvar med avtaleretten (som investeringsfond forvaltet av forvaltningsselskaper), aksjefondlovgivningen (som aksjefond) eller vedtekter (som investeringssselskaper). I dette direktiv skal
 - a) «investeringsfond» også omfatte verdipapirfond,
 - b) «andeler» i investeringsforetak også omfatte aksjer i investeringsforetak.
4. Investeringssselskaper hvis aktiva investeres gjennom mellomledd i form av datterselskaper, hovedsakelig i annet enn omsettelige

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

verdipapirer, skal ikke omfattes av dette direktiv.

5. Medlemsstatene skal nedlegge forbud mot at investeringsforetak som omfattes av dette direktiv, omdanner seg til foretak for kollektiv investering som ikke omfattes av dette direktiv.
6. I samsvar med fellesskapsrettens bestemmelser om kapitalbevegelser og artikkel 91, 92 og artikkel 108 nr. 1 annet ledd, skal ingen medlemsstat gjøre gjeldende noen andre bestemmelser på det området som omfattes av dette direktiv, overfor investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat eller for andeler utstedt av slike investeringsforetak, dersom investeringsforetakene markedsfører sine andeler på medlemsstatens territorium.
7. Uten at dette berører dette kapittel, kan en medlemsstat pålegge investeringsforetak opprettet innenfor dens territorium krav som er strengere eller kommer i tillegg til de krav som er fastsatt i dette direktiv, forutsatt at de får allmenn anvendelse og ikke er i strid med bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 2

1. I dette direktiv menes med

- a) «depotmottaker» en institusjon som er betrodd oppgavene som følger av artikkel 22 og 32 og som er underlagt de andre bestemmelsene i kapittel IV og del 3 i kapittel V,
- b) «forvaltningsselskap» et selskap hvis alminnelige virksomhet består i å forvalte investeringsforetak i form av investeringsfond eller investeringselskaper (kollektiv porteføljeforvaltning av investeringsforetak),
- c) «et forvaltningsselskaps hjemstat» den medlemsstat der forvaltningsselskapet har sitt forretningskontor,
- d) «et forvaltningsselskaps vertsstat» en medlemsstat, utenom hjemstaten, på hvis territorium forvaltningsselskapet har en filial eller yter tjenester,
- e) «et investeringsforetaks hjemstat» den medlemsstat der investeringsforetaket er godkjent i henhold til artikkel 5,
- f) «et investeringsforetaks vertsstat» den medlemsstat, utenom hjemstaten, der investeringsforetakets andeler markedsføres,
- g) «filial» et forretningssted som er en del av et forvaltningsselskap uten å være et retts-

subjekt, og som yter de tjenester forvaltningsselskapet er godkjent til å yte,

- h) «vedkommende myndigheter» de myndigheter som hver medlemsstat utpeker i samsvar med artikkel 97,
- i) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre ved enten
 - i) «kapitalinteresse», dvs. innehav eller kontroll av minst 20 % av et foretaks stemmer eller kapital, eller
 - ii) «kontroll», dvs. forholdet mellom et «morforetak» og et «datterforetak» som fastsatt i artikkel 1 og 2 i sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 på grunnlag av traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om konsolidert regnskap⁽¹⁰⁾ og i alle de tilfeller som det vises til i artikkel 1 nr. 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller et liknende forhold mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak,
- j) «kvalifisert eierandel» en direkte eller indirekte eierandel i et forvaltningsselskap som representerer minst 10 % av kapitalen eller stemmene, eller som gjør det mulig å utøve betydelig innflytelse over ledelsen av det forvaltningsforetak der eierandelen besittes,
- k) «startkapital» kapital som definert i artikkel 57 bokstav a) og b) i direktiv 2006/48/EF,
- l) «ansvarlig kapital» kapital som definert i avdeling V kapittel 2 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EF,
- m) «varig medium», en innretning som gjør en investor i stand til å lagre opplysninger som er rettet personlig til investoren og på en slik måte at denne i framtiden kan få tilgang til opplysningene i en periode som er tilstrekkelig for opplysningenes formål og som tillater uendret gjengivelse av de lagrede opplysningene,
- n) «omsettelige verdipapirer»
 - i) selskapsaksjer eller andre verdipapirer tilsvarende selskapsaksjer,
 - ii) obligasjoner eller andre former for gjeldsinstrumenter,
 - iii) alle andre omsettelige verdipapirer som innebærer en rett til å erverve noen slike omsettelige verdipapirer gjennom tegning eller bytte,
- o) «pengemarkedsinstrumenter» instrumenter som normalt omsettes på pengemarket

¹⁰ EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- det, som er likvide og har en verdi som til enhver tid kan fastsettes nøyaktig,
- p) «fusjon» en transaksjon der
- i) ett eller flere investeringsforetak eller investeringsavdeling(er) i slike, de «overdragende investeringsforetakene», i forbindelse med at de oppløses uten å avvikles, overfører alle sine aktiva og passiva til et annet eksisterende investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette, det «overtakende investeringsforetaket», i bytte mot at deres andelseiere får utstedt andeler i det overtakende investeringsforetaket og eventuelt et kontantbeløp som ikke overstiger 10 % av andelenes nettoverdi,
 - ii) to eller flere investeringsforetak eller investeringsavdelinger i slike, de «overdragende investeringsforetakene», i forbindelse med at de oppløses uten å avvikles, overfører alle sine aktiva og passiva til et investeringsforetak som de oppretter eller en investeringsavdeling i dette investeringsforetaket, det «overtakende investeringsforetaket», i bytte mot at deres andelseiere får utstedt andeler i det overtakende investeringsforetaket og eventuelt et kontantbeløp som ikke overstiger 10 % av andelenes nettoverdi,
 - iii) ett eller flere investeringsforetak eller investeringsavdeling(er) i slike, de «overdragende investeringsforetakene», som fortsetter å eksistere inntil gjelden er innfridd, overfører sine netto aktiva til en annen investeringsavdeling i samme investeringsforetak, til et investeringsforetak som de oppretter eller et annet eksisterende investeringsforetak eller en investeringsavdeling i dette, det «overtakende investeringsforetaket»,
- q) «fusjon over landegrensene» en fusjon av investeringsforetak
- i) der minst to av investeringsforetakene er opprettet i forskjellige medlemsstater, eller
 - ii) der investeringsforetak opprettet i samme medlemsstat inngår i et nystiftet investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat,
- r) «innenlandsk fusjon» en fusjon mellom investeringsforetak opprettet i samme medlemsstat der minst ett av de berørte investeringforetakene har mottatt underretning i samsvar med artikkel 93.
2. I henhold til nr. 1 bokstav b) skal et forvaltningsselskaps alminnelige virksomhet omfatte de funksjoner som omhandles i vedlegg II.
 3. I henhold til nr. 1 bokstav g) skal alle de forretningssteder som er opprettet i én medlemsstat av et forvaltningsselskap med hovedkontor i en annen medlemsstat, anses som én filial.
 4. I henhold til nr. 1 punkt i)–ii) skal følgende få anvendelse
 - a) et datterforetaks datterforetak skal også betraktes som datterforetak av det morforetak som leder disse foretakene,
 - b) situasjoner der to eller flere fysiske eller juridiske personer er varig knyttet til samme person ved kontroll, anses også som en nær forbindelse mellom slike personer.
 5. I henhold til nr. 1 bokstav j) skal stemmerettene omhandlet i artikkel 9 og 10 i europa-parlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽¹¹⁾ tas i betraktning.
 6. I henhold til nr. 1 bokstav l) skal artikkel 13–16 i direktiv 2006/49/EF få tilsvarende anvendelse.
 7. I henhold til nr. 1 bokstav n) skal «omsettelige verdipapirer» ikke omfatte metodene og instrumentene omhandlet i artikkel 51.

Artikkel 3

Dette direktiv får ikke anvendelse for følgende foretak:

- a) foretak for kollektiv investering av lukket type,
- b) foretak for kollektiv investering som skaffer til veie kapital uten å tilby sine andeler til offentligheten i Fellesskapet eller i en del av det,
- c) foretak for kollektiv investering hvis andeler i henhold til investerings-selskapets fondsregler eller stiftelsesdokumenter bare kan selges til offentligheten i tredjestater,
- d) de kategorier av foretak for kollektiv investering fastsatt i forskrifter i de medlemsstater der foretaket for kollektiv investering er opp-

¹¹ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

rettet, og som på grunn av sin investerings- og lånepolitikk ikke kommer inn under reglene fastsatt i kapittel VII og artikkel 83.

Artikkel 4

For dette direktivs formål skal et investeringsforetak anses å være opprettet i sin hjemstat.

Kapittel II

Godkjenning av investeringsforetak

Artikkel 5

1. Ingen investeringsforetak skal utøve virksomhet som sådan, med mindre det er godkjent i henhold til dette direktiv.

Godkjenningen skal være gyldig i alle medlemsstater.

2. Et investeringsfond skal godkjennes bare dersom vedkommende myndigheter i dets hjemstat har innvilget forvaltningsselskapets søknad om å forvalte dette investeringsfondet og godkjent fondsreglene og valg av depotmottaker. Et investeringsselskap skal godkjennes bare dersom vedkommende myndigheter i dets hjemstat har godkjent både dets stiftelsesdokumenter og valg av depotmottaker, og eventuelt det utpekte forvaltningsselskapets søknad om å forvalte dette investeringsselskapet.
3. Dersom investeringsforetaket ikke er opprettet i forvaltningsselskapets hjemstat, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat ta stilling til forvaltningsselskapets søknad om å forvalte investeringsforetaket i samsvar med artikkel 20, uten at dette berører nr. 2. Godkjenningen skal verken være underlagt et krav om at investeringsforetaket skal forvaltes av et forvaltningsselskap som har sitt forretningskontor i investeringsforetakets hjemstat, eller at forvaltningsselskapet utøver eller delegerer noen virksomhet i investeringsforetakets hjemstat.
4. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ikke godkjenne et investeringsforetak dersom
 - a) de kan fastslå at investeringsselskapet ikke er i samsvar med forutsetningene fastsatt i kapittel V, eller
 - b) forvaltningsselskapet ikke er godkjent for å forvalte investeringsforetak i sin hjemstat.
 Uten at dette berører artikkel 29 nr. 2, skal forvaltningsselskapet eller eventuelt

investeringsselskapet, innen to måneder etter at en fullstendig søknad er innsendt, underrettes om hvorvidt godkjenning av investeringsforetaket er innvilget.

Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kan dessuten ikke godkjenne et investeringsforetak dersom medlemmene av ledelsen hos depotmottakeren mangler den aktelse eller erfaring som er nødvendig også i forbindelse med den type investeringsforetak som skal forvaltes. For dette formål skal vedkommende myndigheter umiddelbart meddeles navnene på medlemmene av ledelsen hos depotmottakeren og underrettes om enhver utskiftning av medlemmer av ledelsen.

Med medlemmer av ledelsen menes personer som i henhold til lov eller stiftelsesdokumenter representerer depotmottakeren, eller som faktisk fastsetter retningslinjene for depotmottakeren.

5. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ikke gi godkjenning dersom investeringsforetaket rettslig (f.eks. gjennom en bestemmelse i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene) er forhindret fra å markedsføre sine andeler i hjemstaten.
6. Verken forvaltningsselskapet eller depotmottakeren skal skiftes ut, ei heller skal investeringsselskapets fondsregler eller stiftelsesdokumenter endres, uten at vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat har godkjent dette.
7. Medlemsstatene skal sikre at fullstendige opplysninger om de lover og forskrifter som gjennomfører dette direktiv, og som gjelder for opprettelsen av og virkemåten for investeringsforetakene, er lett tilgjengelige på avstand eller med elektroniske midler. Medlemsstatene skal sikre at slik informasjon er tilgjengelig på minst ett av de språk som er vanlig i internasjonale finanskretser, og at den er klar, entydig og ajourført.

Kapittel III

Plikt med hensyn til forvaltningsselskaper

Avsnitt 1

Vilkår for å starte virksomhet

Artikkel 6

1. For å starte virksomhet som forvaltningsselskap kreves forhåndsgodkjenning som gis av vedkommende myndigheter i forvaltnings-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- selskapets hjemstat. Godkjenning gitt til et forvaltningsselskap i henhold til dette direktiv, skal ha gyldighet i alle medlemsstater.
2. Forvaltningsselskapets virksomhet skal begrenses til forvaltning av investeringsforetak som er godkjent i samsvar med dette direktiv, med unntak av forvaltning utover dette av andre kollektive investeringsforetak som ikke omfattes av dette direktiv, og som forvaltningsselskapet er underlagt tilsyn for, men hvis andeler ikke kan markedsføres i andre medlemsstater i henhold til dette direktiv.
I dette direktiv omfatter forvaltning av investeringsforetak funksjonene nevnt i vedlegg II.
 3. Som unntak fra nr. 2 kan medlemsstatene, i tillegg til forvaltning av investeringsforetak, gi forvaltningsselskapene tillatelse til å yte følgende tjenester:
 - a) forvaltning av investeringsporteføljer, herunder porteføljer som eies av pensjonsfond, på skjønnsmessig, individuelt kundegrunnlag og i henhold til de mandater forvaltningsselskapet har fått fra de enkelte investorene, dersom porteføljene inneholder ett eller flere av de instrumenter som er oppført i vedlegg I avsnitt C i direktiv 2004/39/EF, og
 - b) som tilknyttede tjenester:
 - i) investeringsrådgivning vedrørende ett eller flere av de instrumenter som er oppført i vedlegg I avsnitt C i direktiv 2004/39/EF,
 - ii) oppbevaring og forvaltning av andeler i foretak for kollektiv investering.

Forvaltningsselskaper skal ikke gis godkjenning i henhold til dette direktiv til bare å yte tjenestene omhandlet i dette nummer, eller til å yte tilknyttede tjenester uten å være godkjent til å yte de tjenester som er omhandlet i bokstav a) første ledd.
 4. Artikkel 2 nr. 2 og artikkel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF skal få anvendelse på forvaltningsselskapers yting av tjenestene omhandlet i nr. 3.

Artikkel 7

1. Uten at det berører andre allmenne vilkår fastsatt i nasjonal lovgivning, skal vedkommende myndigheter ikke gi godkjenning til forvaltningsselskaper med mindre
 - a) forvaltningsselskapet har en startkapital på minst EUR 125 000, og det tas hensyn til følgende:
 - i) dersom verdien av forvaltningsselskapets porteføljer overstiger 250 000 000 euro, skal forvaltningsselskapet ha til rådighet et ytterligere beløp ansvarlig kapital. Dette ytterligere beløp ansvarlig kapital skal tilsvare 0,02 % av den del av verdien av forvaltningsselskapets porteføljer som overstiger 250 000 000 euro; den påkrevde sum av startkapitalen og det ytterligere beløpet skal likevel ikke overstige 10 000 000 euro,
 - ii) følgende porteføljer skal i henhold til dette nummer betraktes som forvaltningsselskapets porteføljer:
 - investeringsfond som forvaltningsselskapet forvalter, herunder porteføljer som selskapet har delegert forvaltningen av til tredjemann, med unntak av porteføljer som selskapet selv forvalter på oppdrag fra tredjemann,
 - investeringsselskaper som forvaltningsselskapet er utpekt som forvaltningsselskap for,
 - andre foretak for kollektiv investering som forvaltes av forvaltningsselskapet, herunder porteføljer som det har delegert forvaltningen av til tredjemann, med unntak av porteføljer som det selv forvalter på oppdrag av tredjemann,
 - iii) uavhengig av det beløp som følger av disse kravene, skal forvaltningsselskapets ansvarlige kapital ikke på noe tidspunkt være mindre enn det beløp som er fastsatt i artikkel 21 i direktiv 2006/49/EF,
 - b) de personer som i praksis leder virksomheten i forvaltningsselskapet, har den aktelse og erfaring som er nødvendig også i forbindelse med den type investeringsforetak forvaltningsselskapet forvalter; vedkommende myndigheter umiddelbart meddeles navnet på disse personene og underrettes om enhver utskiftning av dem, og forvaltningsselskapets forretningsførsel fastlegges av minst to personer som oppfyller disse vilkårene,
 - c) søknaden om godkjenning er ledsaget av en virksomhetsplan som minst viser forvaltningsselskapets organisasjonsstruktur, og
 - d) forvaltningsselskapet har sitt hovedkontor og forretningskontor i samme medlemsstat.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

I henhold til bokstav a) første ledd kan medlemsstatene se bort fra kravet om inntil 50 % av det ytterligere beløpet ansvarlig kapital omhandlet i bokstav a) i) dersom forvaltningsselskapet besitter en garanti på tilsvarende beløp fra en kredittinstitusjon eller et forsikringsselskap med forretningskontor i en medlemsstat eller en tredjestat der det er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som likeverdige med dem som er fastsatt i fellesskapsretten.

2. Dersom det finnes nære forbindelser mellom forvaltningsselskapet og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter gi godkjenning bare dersom disse nære forbindelsene ikke hindrer myndighetene i å utføre effektivt tilsyn.

Vedkommende myndigheter skal også nekte å gi godkjenning dersom de hindres i å utføre sine tilsynsoppgaver på en effektiv måte fordi én eller flere fysiske eller juridiske personer som forvaltningsselskapet har nære forbindelser til, er underlagt en tredjestats lover eller forskrifter, eller fordi det er vanskelig å håndheve disse lovene og forskriftene.

Vedkommende myndigheter skal kreve at forvaltningsselskapet gir dem de opplysninger de trenger for til enhver tid å kunne forsikre seg om at vilkårene i dette nummer er oppfylt.

3. Innen seks måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, skal vedkommende myndigheter underrette søkeren om hvorvidt godkjenning er gitt. Avslag på søknaden skal begrunnes.
4. Et forvaltningsselskap kan starte virksomhet så snart godkjenning er gitt.
5. Vedkommende myndigheter kan tilbakekalle godkjenningen tildelt et forvaltningsselskap i henhold til dette direktiv bare dersom selskapet
 - a) ikke gjør bruk av godkjenningen innen tolv måneder, gir uttrykkelig avkall på den eller har avsluttet den virksomhet som omfattes av dette direktiv for mer enn seks måneder siden, med mindre den berørte medlemsstaten har fastsatt at godkjenningen i slike tilfeller bortfaller,
 - b) har fått godkjenningen på grunnlag av uriktige opplysninger eller på annet utilbørlig vis,
 - c) ikke lenger oppfyller de vilkår som ble stilt for godkjenningen,

- d) ikke lenger overholder bestemmelsene i direktiv 2006/49/EF, dersom godkjenningen også omfatter skjønnsmessige porteføljeforvaltningstjenester som omhandlet i artikkel 6 nr. 3 bokstav a),
- e) har gjort seg skyldig i alvorlige eller systematiske overtredelser av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, eller
- f) kommer inn under et av tilfellene der det i nasjonal lovgivning er fastsatt at godkjenningen skal tilbakekalles.

Artikkel 8

1. Vedkommende myndigheter skal ikke gi godkjenning til å starte virksomhet som forvaltningsselskap med mindre de er blitt informert om identiteten til aksjeeiere eller deltakere, enten de er fysiske eller juridiske personer som direkte eller indirekte innehar kvalifiserte eierandeler, samt om størrelsen på slike eierandeler.

Vedkommende myndigheter skal nekte å gi godkjenning dersom de, tatt i betraktning behovet for å sikre en sunn og fornuftig ledelse av forvaltningsselskapet, ikke er overbevist om at aksjeeierne eller deltakerne omhandlet i første ledd er egnet.

2. Medlemsstatene skal ikke overfor filialer av forvaltningsselskaper med forretningskontor utenfor Fellesskapet som starter eller allerede utøver virksomhet, anvende bestemmelser som fører til en gunstigere behandling enn den som gis filialer av forvaltningsselskaper med forretningskontor i en medlemsstat.
3. Vedkommende myndigheter i den andre berørte medlemsstaten skal rådspørres før det gis godkjenning til et forvaltningsselskap som er ett av følgende:
 - a) datterforetak av et annet forvaltningsselskap, et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon eller et forsikringsforetak med godkjenning i en annen medlemsstat,
 - b) datterforetak av morforetaket til et annet forvaltningsselskap, verdipapirforetak, kredittinstitusjon eller forsikringsforetak med godkjenning i en annen medlemsstat, eller
 - c) kontrollert av de samme fysiske eller juridiske personer som kontrollerer et annet forvaltningsforetak, verdipapirforetak, kredittinstitusjon eller forsikringsforetak med godkjenning i en annen medlemsstat.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Avsnitt 2

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 9

1. Forbindelser med tredjestater skal reguleres i samsvar med de relevante regler som er fastsatt i artikkel 15 i direktiv 2004/39/EF.

For dette direktivs formål skal begrepet «verdipapirforetak» benyttet i artikkel 15 i direktiv 2004/39/EF forstås som «forvaltningsselskap(er)», og begrepet «yte investeringstjenester» benyttet i artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2004/39/EF skal forstås som «yte tjenester».

2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om alle vansker av allmenn art som deres investeringsforetak møter når de markedsfører sine andeler i en tredjestat.

Avsnitt 3

Vilkår for å utøve virksomhet

Artikkel 10

1. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal kreve at det forvaltningsselskap de har godkjent til enhver tid oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 6 og artikkel 7 nr. 1 og 2.

Et forvaltningsselskaps ansvarlige kapital skal ikke være mindre enn det som er fastsatt i artikkel 7 nr. 1 bokstav a). Dersom dette likevel skjer, kan vedkommende myndigheter, når omstendighetene gjør det berettiget, gi slike foretak en begrenset frist til å rette opp forholdet eller innstille sin virksomhet.

2. Det påligger vedkommende myndigheter i hjemstaten å føre tilsyn med et forvaltningsselskap, uansett om forvaltningsselskapet oppretter en filial eller yter tjenester i en annen medlemsstat eller ikke, uten at dette berører de bestemmelser i dette direktiv som pålegger vedkommende myndigheter i forvaltningsforetakets vertsstat ansvar.

Artikkel 11

1. Kvalifiserte eierandeler i forvaltningsselskaper skal være underlagt de samme regler som de som er fastsatt i artikkel 10, 10a og 10b i direktiv 2004/39/EF.
2. For dette direktivs formål skal begrepet «verdipapirforetak» benyttet i artikkel 10 i direktiv 2004/39/EF forstås som «forvaltningsselskap(er)».

Artikkel 12

1. Hver medlemsstat skal utarbeide tilsynsregler som forvaltningsselskaper godkjent i den medlemsstaten til enhver tid skal overholde når de utøver forvaltning av investeringsforetak godkjent i henhold til dette direktiv.

Samtidig som det tas hensyn også til arten investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat særlig kreve at slike selskaper

- a) har en godt organisert administrasjon og regnskapsførsel, kontroll- og sikkerhetsordninger på edb-området, samt tilfredsstillende interne kontrollmetoder, herunder særlig regler for de ansattes personlige transaksjoner eller for besittelse eller forvaltning av investeringer i finansielle instrumenter med henblikk på investering på egne vegne, som minst sikrer at enhver transaksjon der investeringsforetaket er involvert, kan rekonstrueres med hensyn til opprinnelse, parter, art samt tid og sted for gjennomføringen, og at investeringsforetakets aktiva investeres i samsvar med fondsreglene eller stiftelsesdokumentene samt gjeldende lovbestemmelser,
 - b) er slik oppbygd og organisert at risikoen for at interessene til investeringsforetaket eller dets kunder skades på grunn av interessekonflikter mellom selskapet og dets kunder, mellom to av dets kunder, mellom en kunde og et investeringsforetak eller mellom to investeringsforetak, begrenses til et minimum.
2. Et forvaltningsselskap som har en godkjenning som også dekker skjønnsmessig porteføljeforvaltning omhandlet i artikkel 6 nr. 3 bokstav a), skal
 - a) ikke kunne investere hele eller deler av investorens portefølje i andeler i foretak for kollektiv investering som selskapet forvalter, med mindre det på forhånd får et generelt samtykke fra kunden,
 - b) skal, med hensyn til de tjenester som er omhandlet i artikkel 6 nr. 3, være underlagt bestemmelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer¹².

¹² EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

3. Uten at dette berører artikkel 116, skal Kommissjonen innen 1. juli 2010 vedta gjennomføringstiltak som fastsetter framgangsmåtene og ordningene som det vises til i nr. 1 annet ledd bokstav a), og krav til oppbygning og organisering med sikte på å redusere interessekonfliktene som det vises til i nr. 1 annet ledd bokstav b).

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 13

1. Dersom lovgivningen i forvaltningsselskaps hjemstat tillater at forvaltningsselskaper delegerer én eller flere av sine funksjoner til tredjemann med henblikk på å effektivisere selskapets virksomhet, skal følgende forutsetninger være oppfylt:
- a) forvaltningsselskapet skal underrette hjemstatens vedkommende myndigheter på en hensiktsmessig måte; vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal uten opphold overbringe informasjonen til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat,
 - b) mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med forvaltningsselskapet og særlig ikke hindre forvaltningsselskapet i å handle, eller investeringsforetaket i å forvaltes, på en måte som best mulig ivaretar investorenes interesser,
 - c) når delegeringen gjelder investeringsforvaltning, skal det bare gis mandat til foretak som er godkjent eller registrert for kapitalforvaltning og underlagt tilsyn; delegeringen skal oppfylle de kriterier for fordeling av investeringer som regelmessig fastsettes av forvaltningsselskapet,
 - d) når mandatet gjelder investeringsforvaltning og gis til et foretak i en tredjestat, skal samarbeidet mellom de berørte tilsynsmyndigheter sikres,
 - e) mandat som gjelder kjernevirksomheten i investeringsforvaltning, skal ikke gis til depotmottakeren eller til andre foretak hvis interesser kan komme i konflikt med forvaltningsselskapets eller andelseiernes interesser,
 - f) det skal finnes tiltak som gjør det mulig for personene som leder forvaltningsselskaps virksomhet til enhver tid å effektivt

overvåke aktivitetene til foretaket som har fått mandatet,

- g) mandatet skal ikke hindre de personer som leder forvaltningsselskapets virksomhet i når som helst å gi ytterligere instruksjoner til det foretak som funksjoner er delegert til, og å trekke tilbake mandatet med umiddelbar virkning dersom det er i investorenes interesse,
 - h) i betraktning av arten av de funksjoner som skal delegeres, må det foretak som funksjoner skal delegeres til, ha de kvalifikasjoner som kreves og evne til å utføre funksjonene, og
 - i) i investeringsforetakets prospekt skal det opplyses om hvilke funksjoner forvaltningsselskapet har fått tillatelse til å delegerer i henhold til denne artikkel.
2. Forvaltningsselskapets eller depotmottakerens ansvar skal ikke påvirkes av at forvaltningsselskapet har delegert funksjoner til tredjemann. Forvaltningsselskapet skal ikke delegerer så mange av sine funksjoner at det blir et postkasseselskap.

Artikkel 14

1. Medlemsstatene skal utarbeide atferdsregler som forvaltningsselskaper godkjent av vedkommende myndigheter i medlemsstaten til enhver tid skal overholde. Slike regler skal minst gjennomføre prinsippene i dette nummer. Prinsippene skal sikre at forvaltningsselskapet
- a) opptrer korrekt og rettferdig i utøvelsen av sin forretningsvirksomhet, slik at interessene til investeringsforetak det forvalter og markedets integritet ivaretas,
 - b) opptrer med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet slik at interessene til investeringsforetak det forvalter og markedets integritet ivaretas,
 - c) har og utnytter effektivt de ressurser og framgangsmåter som er nødvendige for å kunne utøve virksomheten på en god måte,
 - d) forsøker å unngå interessekonflikter, og når dette ikke kan unngås, sikrer at det i investeringsforetak det forvalter behandles rettferdig, og
 - e) overholder alle lovkrav som gjelder for utøvelsen av dets virksomhet slik at investorenes interesser og markedets integritet ivaretas.
2. Uten at dette berører artikkel 116, skal Kommissjonen innen 1. juli 2010 vedta gjennomfø-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

ringstiltak som skal sikre at forvaltningsselskapet opptrer i samsvar med de plikter som er fastsatt i nr. 1, særlig

- a) fastsette egnede kriterier for korrekt og rettferdig opptreden med behørig sakkynndighet, omhu og aktsomhet i investeringsforetakets beste interesse,
- b) fastsette de prinsipper som er nødvendige for å sikre at forvaltningsselskaper effektivt benytter de ressurser og framgangsmåter som er nødvendige for tilfredsstillende utøvelse av forretningsvirksomheten, og
- c) fastslå hvilke tiltak forvaltningsselskapene med rimelighet kan forventes å treffe for å fastslå, forebygge, forvalte eller avsløre interessekonflikter, samt fastsette hensiktsmessige kriterier for å fastslå hvilke typer interessekonflikter som kan skade investeringsforetakets interesser.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 15

Forvaltningsselskaper eller eventuelt investeringselskaper skal treffe tiltak i samsvar med artikkel 92 og opprette hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for å sikre at investorklager behandles korrekt, og at det ikke er lagt begrensninger på investorenes utøvelse av sine rettigheter i de tilfeller forvaltningsselskapet er godkjent i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat. Disse tiltakene skal tilate at investorer framsetter klager på det offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i sin medlemsstat.

Forvaltningsselskaper skal også opprette hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for formidling av informasjon på anmodning fra offentligheten eller vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat.

Avsnitt 4

Etableringsadgang og adgang til å yte tjenester

Artikkel 16

1. Medlemsstatene skal sikre at et forvaltningsselskap som er godkjent av sin hjemstat, på deres territorium kan utøve den virksomhet det er godkjent for, enten ved

opprettelse av en filial eller gjennom adgangen til å yte tjenester.

Dersom et forvaltningsselskap med slik godkjenning planlegger å markedsføre andelene i et investeringsforetak de forvalter som fastsatt i vedlegg II i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat, uten å opprette en filial og uten planer om å utøve annen virksomhet eller yte andre tjenester, skal slik markedsføring bare være omfattet av kravene i kapittel XI.

2. Medlemsstatene skal ikke kunne sette krav om godkjenning, innskutt kapital eller andre tiltak med liknende virkning som vilkår for opprettelse av en filial eller tjenesteyting.
3. I samsvar med vilkårene fastsatt i denne artikkel skal et investeringsforetak stå fritt til å utpeke, eller la seg forvalte av, et forvaltningsselskap som er godkjent i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat i samsvar med de relevante bestemmelser i dette direktiv, forutsatt at slikt forvaltningsselskap er i samsvar med bestemmelsene i
 - a) artikkel 17 eller 18, og
 - b) artikkel 19 og 20.

Artikkel 17

1. I tillegg til å oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 6 og 7 skal et forvaltningsselskap som ønsker å opprette en filial på en annen medlemsstats territorium med sikte på å utøve den virksomhet det er godkjent for, underrette hjemstatens vedkommende myndigheter om dette.
2. Medlemsstatene skal kreve at alle forvaltningsselskaper som ønsker å opprette en filial på en annen medlemsstats territorium, gir følgende opplysninger og dokumentasjon i underretningen omhandlet i nr. 1:
 - a) på hvilken medlemsstats territorium forvaltningsselskapet har til hensikt å opprette en filial,
 - b) en virksomhetsplan der det angis hva slags virksomhet og tjenester i henhold til artikkel 6 nr. 2 og 3 som er planlagt, og hvordan filialen skal være organisert, herunder en beskrivelse av prosessen for risikostyring som forvaltningsselskapet har innført. Den skal også inneholde en beskrivelse av de framgangsmåter og ordninger som er innført i samsvar med artikkel 15,
 - c) den adresse i forvaltningsselskapets vertsstat der dokumenter kan innhentes, og

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- d) navnene på de ansvarlige personene i filialens ledelse.
3. Med mindre vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat har grunn til å betvile at forvaltningsselskapets administrative struktur eller finansielle situasjon er tilstrekkelig god i forhold til den virksomhet som er planlagt, skal de innen to måneder etter at de har mottatt opplysningene nevnt i nr. 2, oversende disse til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat og underrette forvaltningsselskapet om dette. De skal også oversende opplysninger om eventuelle erstatningsordninger som skal gi investorvern.

Dersom vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat nekter å oversende opplysningene nevnt i nr. 2 til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, skal de begrunne avslaget overfor det berørte forvaltningsselskapet innen to måneder etter at alle opplysningene er mottatt. Et slikt avslag eller manglende svar skal kunne prøves for retten i forvaltningsselskapets hjemstat.

Dersom er forvaltningsselskap ønsker å utøve kollektiv porteføljeforvaltning som omhandlet i vedlegg II, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat sammen med dokumentasjonen som oversendes til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, vedlegge en bekreftelse på at forvaltningsselskapet er godkjent i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, en beskrivelse av omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning og opplysninger om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte.

4. Et forvaltningsselskap som utøver virksomhet gjennom en filial på vertsstatens territorium, skal opptre i samsvar med de regler som forvaltningsselskapets vertsstat har fastsatt i henhold til artikkel 14.
5. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelse av nr. 4.
6. Før et forvaltningsselskaps filial starter virksomhet, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat innen to måneder etter mottak av opplysningene omhandlet i nr. 2, forberede tilsyn med at forvaltningsselskapet opptre i samsvar med deres regler.

7. Så snart underretning er mottatt fra vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, eller dersom underretning ikke er mottatt fra disse myndighetene innen utløpet av fristen fastsatt i nr. 6, kan filialen opprettes og starte sin virksomhet.
8. Dersom noen av opplysningene som er oversendt i samsvar med nr. 2 bokstav b), c) eller d) blir endret, skal forvaltningsselskapet skriftlig underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat og vertsstat om disse endringene senest én måned før endringene iverksettes, slik at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat kan treffe en beslutning om endring i henhold til nr. 3, og vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat kan gjøre det samme i henhold til nr. 6.
9. Dersom opplysningene oversendt i henhold til nr. 3 første ledd endres, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat tilsvarende.

Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ajourføre opplysningene i bekreftelsen omhandlet i nr. 3 tredje ledd og alltid underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat når det forekommer endringer i omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning eller i opplysningene om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet kan forvalte.

Artikkel 18

1. Ethvert forvaltningsselskap som for første gang ønsker å utøve den virksomhet det er godkjent til å utøve på en annen medlemsstats territorium i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal formidle følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i vertsstaten:
- på hvilken medlemsstats territorium forvaltningsselskapet har til hensikt å utøve virksomhet, og
 - en virksomhetsplan, der det angis hvilke former for virksomhet og tjenester nevnt i artikkel 6 nr. 2 og 3 som er planlagt, herunder en beskrivelse av prosessen for risikostyring som forvaltningsselskapet har innført. Den skal også inneholde en beskri-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

velse av de framgangsmåter og ordninger som er innført i samsvar med artikkel 15.

2. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal innen en måned etter å ha mottatt opplysningene nevnt i nr. 1, oversende dem til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat.

Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal også oversende nærmere opplysninger om enhver relevant erstatningsordning som skal gi investorvern.

Dersom et forvaltningsselskap ønsker å utøve kollektiv porteføljeforvaltning som omhandlet i vedlegg II, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat sammen med dokumentasjonen som oversendes til forvaltningsselskapets vertsstat vedlegge en bekreftelse på at forvaltningsselskapet er godkjent i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, en beskrivelse av omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning og opplysninger om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet er godkjent til å forvalte.

Uten at dette berører artikkel 20 og 93, kan forvaltningsselskapet deretter starte virksomhet i vertsstaten.

3. Et forvaltningsselskap som utøver virksomhet i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal følge reglene fastsatt av forvaltningsselskapets hjemstat i samsvar med artikkel 14.
4. Ved endring av opplysninger oversendt i samsvar med nr. 1 bokstav b), skal forvaltningsselskapet skriftlig melde fra om endringen til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat og vertsstat før endringen gjennomføres. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ajourføre opplysningene i bekreftelsen omhandlet i nr. 2 og alltid underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat når det forekommer endringer i omfanget av forvaltningsselskapets godkjenning eller i opplysningene om eventuelle begrensninger på hvilke typer investeringsforetak forvaltningsselskapet kan forvalte.

Artikkel 19

1. Et forvaltningsselskap som utøver kollektiv porteføljeforvaltning over landegrensene ved å opprette en filial eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal opptre i samsvar med hjemstatens regler for organisering av

forvaltningsselskaper, herunder regler for delegeringsordninger, framgangsmåter for risikostyring og regler for aktsomhet og tilsyn, framgangsmåtene omhandlet i artikkel 12 og forvaltningsselskapets rapporteringskrav. Disse reglene skal ikke være strengere enn de som gjelder for forvaltningsselskaper som utøver sin virksomhet i egen hjemstat.

2. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelse av nr. 1.
3. Et forvaltningsselskap som utøver kollektiv porteføljeforvaltning over landegrensene gjennom opprettelse av en filial eller i henhold adgangen til å yte tjenester, skal opptre i samsvar med reglene for opprettelse og drift av investeringsforetak i investeringsforetakets hjemstat, dvs. regler for
 - a) opprettelse og godkjenning av investeringsforetak,
 - b) utstedelse og innløsning av andeler og aksjer,
 - c) investeringspolitikk og begrensninger, herunder beregning av samlet eksponering og gjeldsgrad,
 - d) begrensninger på inn- og utlån og salg uten dekning,
 - e) verdivurdering av aktiva og investeringsforetakets regnskaper,
 - f) beregning av utstedelses- eller innløsningskursen, samt feil i beregningen av netto andelsverdi og tilknyttet erstatning til investorer,
 - g) utdeling eller reinvestering av inntektene,
 - h) investeringsforetakets opplysningsplikt og krav til rapportering, herunder prospekt, nøkkelinformasjon og periodiske rapporter,
 - i) markedsføringsordninger,
 - j) forholdet til andelseiere,
 - k) fusjon og omorganisering av investeringsforetaket,
 - l) avviking av investeringsforetaket,
 - m) om relevant, innholdet i andelseierregisteret,
 - n) godkjennings- og tilsynsgebyrer for investeringsforetaket, og
 - o) utøvelse av andelseiernes stemmerett og andre rettigheter i henhold til bokstav a)–m).

4. Forvaltningsselskapet skal opptre i samsvar med de forpliktelser som er fastsatt i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene og forpliktelsene fastsatt i prospektet, som skal

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

være i samsvar med gjeldende lov som omhandlet i nr. 1 og 3.

5. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelse av nr. 3 og 4.
6. Forvaltningsselskapet skal treffe beslutning om og ha ansvar for å vedta og gjennomføre alle de ordninger og organisatoriske beslutninger som er nødvendige for å sikre samsvar med reglene for opprettelse og drift av investeringsforetaket og med forpliktelsene fastsatt i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene samt med forpliktelsene som er fastsatt i prospektet.
7. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med egnetheten av forvaltningsselskapets ordninger og organisering slik at forvaltningsselskapet kan opptre i samsvar med de forpliktelser og regler som gjelder for opprettelse og drift av alle investeringsforetakene det forvalter.
8. Medlemsstatene skal sikre at ethvert forvaltningsforetak som gis godkjenning i en medlemsstat ikke underlegges ytterligere krav fastsatt i investeringsforetakets hjemstat hva angår dette direktivs formål, med unntak for de tilfeller som er uttrykkelig omhandlet i dette direktiv.

Artikkel 20

1. Uten at dette berører artikkel 5, skal et forvaltningsselskap som søker om å forvalte et investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat, legge følgende dokumentasjon fram for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat
 - a) den skriftlige avtalen med depotmottaker omhandlet i artikkel 23 og 33, og
 - b) opplysninger om delegeringsordninger for funksjoner innen investeringsforvaltning og administrasjon som omhandlet i vedlegg II.

Dersom et forvaltningsselskap allerede forvalter andre investeringsforetak av samme type i investeringsforetakets hjemstat, skal det være tilstrekkelig å vise til allerede framlagt dokumentasjon.
2. I den grad det er nødvendig for å sikre samsvar med det regelverk de har ansvar for, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kunne be vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om avklaring og opplysninger i for-

bindelse med dokumentasjonen omhandlet i nr. 1 og på grunnlag av bekreftelsen omhandlet i artikkel 17 og 18, med hensyn til om den type investeringsforetak som det søkes godkjenning for, omfattes av forvaltningsselskapets godkjenning. Om relevant skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat uttale seg innen ti virkedager etter mottak av den første anmodningen.

3. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat kan bare avslå forvaltningsselskapets søknad dersom
 - a) forvaltningsselskapet ikke opptre i samsvar med de regler som hører inn under deres ansvarsområde i henhold til artikkel 19,
 - b) forvaltningsselskapet ikke er godkjent av vedkommende myndigheter i hjemstaten til å forvalte den type investeringsforetak det søker godkjenning for, eller
 - c) forvaltningsselskapet ikke har lagt fram dokumentasjonen omhandlet i nr.1.

Før søknaden avslås, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat rådføre seg med vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat.
4. Forvaltningsselskapet skal underrette vedkommende myndigheter i investeringsforetaket hjemstat om alle etterfølgende vesentlige endringer av dokumentasjonen omhandlet i nr. 1.

Artikkel 21

1. Et forvaltningsselskaps vertsstat kan for statistikkformål kreve at alle forvaltningsselskaper med filialer på vertsstatens territorium jevnlig skal inngi rapport til vertsstatens vedkommende myndigheter om den virksomhet det utøver i vertsstaten.
2. Et forvaltningsselskaps vertsstat kan kreve at forvaltningsselskaper som utøver virksomhet på dens territorium ved opprettelse av en filial eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, legger fram de opplysninger som er nødvendige for å kunne kontrollere om selskapet opptre i samsvar med gjeldende regler i forvaltningsselskapets vertsstat. Disse kravene skal ikke være strengere enn dem denne medlemsstaten pålegger forvaltningsselskaper godkjent i vedkommende medlemsstat, for å kunne kontrollere at de overholder de samme standardene.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- Forvaltningsselskapene skal sikre at de framgangsmåter og ordninger som er omhandlet i artikkel 15 gjør det mulig for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat å innhente opplysningene omhandlet i dette nummer direkte fra forvaltningsselskapet.
3. Dersom vedkommende myndigheter i et forvaltningsselskaps vertsstat bringer på det rene at et forvaltningsselskap som har en filial eller yter tjenester på dens territorium, ikke overholder de regler som hører inn under deres ansvarsområde, skal de kreve at det berørte forvaltningsselskapet bringer overtredelsen til opphør, og underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om dette.
 4. Dersom det berørte forvaltningsselskapet nekter å legge fram for vertsstaten de opplysninger som hører inn under dens ansvarsområde, eller unnlater å gjennomføre nødvendige tiltak for å bringe overtredelsen omhandlet i nr. 3 til opphør, skal vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om dette. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal ved første anledning treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at det berørte forvaltningsselskapet legger fram de opplysninger forvaltningsselskapets vertsstat har anmodet om i henhold til nr. 2, eller bringer overtredelsen til opphør. Tiltakenes art skal meddeles vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat.
 5. Dersom forvaltningsselskapet til tross for de tiltak som blir iverksatt av vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, eller fordi tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller ikke er tilgjengelige i vedkommende medlemsstat, fortsatt nekter å legge fram de opplysninger forvaltningsselskapets vertsstat har anmodet om i henhold til nr. 2, eller fortsetter å bryte lover og forskrifter omhandlet i samme nummer som gjelder i vertsstaten, kan vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, treffe hensiktsmessige tiltak, herunder i henhold til artikkel 98 og 99, for å hindre eller straffe ytterligere uregelmessigheter og om nødvendig hindre at forvaltningsselskapet iverksetter ytterligere transaksjoner på dets territorium. Medlemsstatene skal sørge for at de rettsdokumenter som er nødvendige for å treffe nevnte tiltak på deres territorium, kan forkynnes forvaltningsselskapene. Dersom de tjenester som ytes på territoriet til forvaltningsselskapets vertsstat innbefatter forvaltning av investeringsforetak, kan forvaltningsselskapets vertsstat kreve at forvaltningsselskapet bringer forvaltningen av dette investeringsforetaket til opphør.
 6. Eventuelle tiltak vedtatt i samsvar med nr. 4 og 5 som omfatter tiltak eller straffetiltak, skal være behørig begrunnet og formidles til det berørte forvaltningsselskapet. Ethvert slikt tiltak skal kunne prøves for retten i den medlemsstat der det ble truffet.
 7. Før framgangsmåten fastsatt i nr. 3, 4 eller 5 følges, kan vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat i hastesaker treffe de tiltak som måtte være nødvendige for å verne interessene til investorer og andre som ytes tjenester. Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstater skal snarest underrettes om slike tiltak.

Etter å ha rådført seg med vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater kan Kommisjonen gjøre vedtak om at den aktuelle medlemsstat skal endre eller oppheve disse tiltakene.
 8. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal rådføre seg med vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat før de tilbakekaller godkjenningen av forvaltningsselskapet. I slike tilfeller skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre investorenes interesser. Disse tiltakene kan omfatte beslutninger som hindrer det berørte forvaltningsselskapet i å iverksette ytterligere transaksjoner på dens territorium.

Hvert annet år skal Kommisjonen framlegge en rapport om slike tilfeller.
 9. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om antallet og typen av tilfeller der de nekter godkjenning i henhold til artikkel 17, der artikkel 20 har kommet til anvendelse, samt om eventuelle tiltak som er iverksatt i henhold nr. 5 i denne artikkel.

Hvert annet år skal Kommisjonen framlegge en rapport om slike tilfeller.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Kapittel IV

Plikter med hensyn til depotmottakeren

Artikkel 22

1. Et investeringsfonds aktiva skal oppbevares av en depotmottaker.
2. Depotmottakerens ansvar, som omhandlet i artikkel 24, skal ikke berøres av at han overlater til tredjemann alle eller deler av de aktiva han har til oppbevaring.
3. Depotmottakeren skal
 - a) påse at salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av andeler som foretas på vegne av investeringsfondet eller forvaltningsselskapet, skjer i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og fondsreglene,
 - b) påse at andelenes verdi beregnes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og fondsreglene,
 - c) utføre forvaltningsselskapets instruksjoner, med mindre de er i strid med gjeldende nasjonal lovgivning eller fondsreglene,
 - d) påse at han ved transaksjoner som berører et investeringsfonds aktiva, mottar vederlag innen vanlige frister,
 - e) sikre at investeringsfondets inntekter benyttes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og fondsreglene.

Artikkel 23

1. Depotmottakeren skal enten ha sitt forretningskontor eller være opprettet i investeringsforetakets hjemstat.
2. Depotmottakeren skal være en institusjon som er omfattet av tilsynsregler og står under løpende tilsyn. Depotmottakeren skal også stille tilstrekkelige økonomiske og faglige garantier til å kunne utføre sine oppgaver som depotmottaker på en effektiv måte og oppfylle de forpliktelser som følger av denne oppgaven.
3. Medlemsstatene skal fastsette hvilke av kategoriene institusjoner som er omhandlet i nr. 2 som kan utøve virksomhet som depotmottaker.
4. Depotmottakeren skal gjøre det mulig for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat å innhente, på anmodning, alle de opplysninger som depotmottakeren har skaffet seg under utførelsen av sine plikter, og som er nødvendige for at vedkommende myndigheter skal kunne føre tilsyn

med at investeringsforetaket opptrer i samsvar med dette direktiv.

5. Dersom forvaltningsselskapets hjemstat ikke er investeringsforetakets hjemstat, skal depotmottakeren undertegne en skriftlig avtale med forvaltningsselskapet som regulerer den utveksling av opplysninger som er nødvendig for at depotmottakeren skal kunne utføre funksjonene omhandlet i artikkel 22 og i andre lover og forskrifter som får anvendelse for depotmottakere i investeringsforetakets hjemstat.
6. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak knyttet til de tiltak som depotmottakeren skal treffe for å kunne utføre sine plikter overfor et investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap opprettet i en annen medlemsstat, herunder hvilke opplysninger som må være inntatt i standardavtalen som skal benyttes av depotmottakeren og forvaltningsselskapet i henhold til nr. 5.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 24

Depotmottakeren skal i samsvar med nasjonal lovgivning i investeringsforetakets hjemstat være ansvarlig overfor forvaltningsselskapet og andelseierne for ethvert tap disse måtte bli påført som følge av at depotmottakeren unnlater å utføre sine plikter eller utfører dem på en mangelfull måte.

Erstatningsansvar overfor andelseierne kan påberopes direkte eller indirekte gjennom forvaltningsselskapet, avhengig av den rettslige status forholdet mellom depotmottakeren, forvaltningsselskapet og andelseierne har.

Artikkel 25

1. Ingen selskaper skal opptre både som forvaltningsselskap og depotmottaker.
2. Forvaltningsselskapet og depotmottakeren skal utøve sin virksomhet uavhengig av hverandre og utelukkende i andelseiernes interesse.

Artikkel 26

Loven eller fondsreglene skal fastsette vilkår for skifte av forvaltningsselskap og depotmottaker og

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

regler som sikrer vern av andelseierne ved slikt skifte.

Kapittel V

Plikter med hensyn til investeringsselskaper

Avsnitt 1

Vilkår for å starte virksomhet

Artikkel 27

Adgang til å drive virksomhet som investerings-selskap skal være underlagt forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter i investerings-selskapets hjemstat.

Medlemsstatene skal fastsette hvilken rettslig status et investerings-selskap skal ha.

Investerings-selskapets forretningskontor skal ligge i investerings-selskapets hjemstat.

Artikkel 28

Et investerings-selskap kan ikke utøve annen virksomhet enn den som er nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 29

1. Uten at andre alminnelige vilkår i den nasjonale lovgivning berøres, skal vedkommende myndigheter i investerings-selskapets hjemstat ikke gi godkjenning til et investerings-selskap som ikke har utpekt et forvaltningsselskap, med mindre investerings-selskapet har en tilstrekkelig startkapital på minst 300 000 euro.

Dersom et investerings-selskap ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i samsvar med dette direktiv, gjelder dessuten følgende:

- a) godkjenning skal gis bare dersom søknaden om godkjenning er ledsaget av en virksomhetsplan som minst angir hvordan investerings-selskapet skal være organisert,
- b) medlemmene av ledelsen i investerings-selskapet skal ha det omdømme og den erfaring som er nødvendig også i forbindelse med den type virksomhet investerings-selskapet driver. Av denne grunn skal vedkommende myndigheter umiddelbart meddeles navnet på medlemmer av ledelsen og underrettes om enhver utskiftning av dem. Investerings-selskapets forretningsførsel skal bestemmes av minst to personer som oppfyller disse vilkårene. Med «medlemmer av ledelsen» menes personer som i

henhold til lov eller stiftelsesdokumentene representerer investerings-selskapet, eller som faktisk fastsetter retningslinjene for virksomheten i selskapet,

- c) dersom det dessuten finnes nære forbindelser mellom investerings-selskapet og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter gi godkjenning bare dersom disse forbindelsene ikke hindrer myndighetene i å utføre effektivt tilsyn.

Vedkommende myndigheter i investerings-selskapets hjemstat skal også nekte å gi godkjenning dersom de hindres i å utføre sine tilsynsoppgaver på en effektiv måte av en tredjestats lover og forskrifter som én eller flere fysiske eller juridiske personer som forvaltningsselskapet har nære forbindelser til, er underlagt, eller av vansker med å håndheve disse lovene og forskriftene.

Vedkommende myndigheter i investerings-selskapets hjemstat skal kreve at investerings-selskaper gir dem de opplysninger de trenger.

2. Dersom et investerings-selskap ikke har utpekt et forvaltningsselskap, skal investerings-selskapet innen seks måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, underrettes om hvorvidt godkjenning er gitt. Dersom godkjenning avslås, skal dette begrunnes.
3. Et investerings-selskap kan starte virksomhet så snart godkjenning er gitt.
4. Vedkommende myndigheter i investerings-selskapets hjemstat kan tilbakekalle en godkjenning gitt til et investerings-selskap som omfattes av dette direktiv, bare når investerings-selskapet
 - a) innen tolv måneder ikke gjør bruk av godkjenningen, gir uttrykkelig avkall på den eller har avsluttet den virksomhet som omfattes av dette direktiv for mer enn seks måneder siden, med mindre den berørte medlemsstat fastsetter at tillatelsen i slike tilfeller bortfaller,
 - b) har fått godkjenningen på grunnlag av uriktige erklæringer eller andre uregelmessigheter,
 - c) ikke lenger oppfyller de vilkår som ble stilt for godkjenningen,
 - d) har gjort seg skyldig i alvorlige og/eller systematiske overtredelser av bestemmelser vedtatt etter dette direktiv, eller
 - e) kommer inn under et av de tilfeller der nasjonal lovgivning fastsetter at tillatelsen skal tilbakekalles.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Avsnitt 2

Vilkår for å utøve virksomhet

Artikkel 30

Artikkel 13 og 14 får tilsvarende anvendelse på investeringsselskaper som ikke har utpekt et forvaltningsselskap som er godkjent i samsvar med dette direktiv.

Med «forvaltningsselskap» menes i artiklene omhandlet i første ledd «investeringsselskap».

Et investeringsselskap kan bare forvalte aktiva i sin egen portefølje og kan under ingen omstendighet gis mandat til å forvalte aktiva på vegne av tredjemann.

Artikkel 31

Hvert investeringsselskaps hjemstat skal utarbeide tilsynsregler som investeringsselskaper som ikke har utpekt et forvaltningsselskap med godkjenning i henhold til dette direktiv, til enhver tid skal overholde.

Samtidig som det tas hensyn også til investeringsselskapets art, skal vedkommende myndigheter i investeringsselskapets hjemstat særlig kreve at selskapet har en godt organisert administrasjon og regnskapsførsel, kontroll- og sikkerhetsordninger på edb-området, samt tilfredsstillende interne kontrollmetoder, herunder særlig regler for de ansattes personlige transaksjoner eller for besittelse eller forvaltning av investeringer i finansielle instrumenter med henblikk på investering av dets startkapital, som minst sikrer at enhver transaksjon der fondet er involvert, kan rekonstrueres med hensyn til opprinnelse, parter, art samt tid og sted for gjennomføringen, og at investeringsselskapets aktiva investeres i samsvar med stiftelsesdokumentene samt gjeldende lovbestemmelser.

Avsnitt 3

Plikter med hensyn til depotmottakeren

Artikkel 32

1. Et investeringsselskaps aktiva skal oppbevares av en depotmottaker.
2. Depotmottakerens ansvar, som omhandlet i artikkel 34, skal ikke berøres av at han overlater til tredjemann alle eller deler av de aktiva han har til oppbevaring.
3. Depotmottakeren skal dessuten
 - a) påse at salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av andeler som fore-

tas av investeringsselskapet eller på dets vegne, skjer i samsvar med loven eller selskapets stiftelsesdokumenter,

- b) påse at han ved transaksjoner som berører investeringsselskapets aktiva, mottar vederlag innen vanlige frister, og
 - c) påse at investeringsselskapets inntekter benyttes i samsvar med loven og stiftelsesdokumentene.
4. Et investeringsselskaps hjemstat kan bestemme at investeringsselskaper opprettet på dens territorium som utelukkende omsetter sine andeler på én eller flere fondsbørser der deres andeler er opptatt til offisiell notering, ikke skal være forpliktet til å ha en depotmottaker i henhold til dette direktiv.
- Artikkel 76, 84 og 35 skal ikke gjelde slike investeringsselskaper. Reglene for verdivurdering av investeringsselskapenes aktiva skal imidlertid fastsettes i gjeldende nasjonal lovgivning eller i deres stiftelsesdokumenter
5. Et investeringsselskaps hjemstat kan bestemme at investeringsselskaper opprettet på dens territorium som omsetter minst 80 % av sine andeler på én eller flere fondsbørser som er angitt i stiftelsesdokumentene, ikke skal være forpliktet til å ha en depotmottaker i henhold til dette direktiv, forutsatt at andelen er opptatt til offisiell notering på fondsbørsene i de medlemsstater der andelen markedsføres, og at alle transaksjoner som et slikt investeringsselskap foretar utenom fondsbørsene, bare skjer til børsnotert kurs.
- Investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal angi den fondsbørs i omsetningsstaten hvis kursnotering er bestemmende for den kurs selskapet skal benytte ved transaksjoner utenom fondsbørsen i denne staten.

En medlemsstat skal benytte seg av unntaket i første ledd bare dersom den anser at andelseierne har et vern tilsvarende det som gis andelseiere i investeringsforetak som har en depotmottaker i henhold til dette direktiv.

Investeringsselskaper omhandlet i dette nr. og i nr. 4 skal særlig

- a) angi i stiftelsesdokumentene hvilke metoder som benyttes ved beregning av andelenes nettoverdi, med mindre dette er angitt i loven,
- b) intervensere i markedet for å forhindre at børsverdien av deres andeler avviker fra nettoverdien med mer enn 5 %,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- c) fastsette andelenes nettoverdi, meddele den til vedkommende myndigheter minst to ganger per uke og offentliggjøre den to ganger per måned.

En uavhengig revisor skal minst to ganger per måned påse at beregningen av andelenes verdi foretas i samsvar med loven og investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Ved disse anledningene skal revisoren forvise seg om at investeringsselskapets aktiva investeres i henhold til bestemmelsene i loven og investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

6. Medlemsstatene skal meddele Kommissjonen navnet på de investeringsselskaper som nyter godt av unntakene i nr. 4 og 5.

Artikkel 33

1. Depotmottakeren skal enten ha sitt forretningskontor eller være opprettet i samme medlemsstat som investeringsselskapet.
2. Depotmottakeren skal være en institusjon som er omfattet av tilsynsregler og står under løpende tilsyn.
3. Medlemsstatene skal bestemme hvilke kategorier institusjoner som er omhandlet i nr. 2 som kan utøve virksomhet som depotmottaker.
4. Depotmottakeren skal gjøre det mulig for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat å innhente, på anmodning, alle de opplysninger som depotmottakeren har skaffet seg under utførelsen av sine plikter, og som er nødvendige for at vedkommende myndigheter skal kunne føre tilsyn med at investeringsforetaket opptrer i samsvar med dette direktiv.
5. Dersom forvaltningsselskapets hjemstat ikke er investeringsforetakets hjemstat, skal depotmottakeren undertegne en skriftlig avtale med forvaltningsselskapet som regulerer den informasjonsutvekslingen som er nødvendig for at depotmottakeren skal kunne utføre funksjonene omhandlet i artikkel 32 og i andre lover og forskrifter som gjelder for depotmottakere i investeringsforetakets hjemstat.
6. Kommissjonen kan vedta gjennomføringstiltak knyttet til de tiltak som depotmottakeren skal treffe for å kunne utføre sine plikter overfor et investeringsforetak som forvaltes av et forvaltningsselskap opprettet i en annen medlemsstat, herunder de opplysninger som må være inntatt i standardavtalen

som skal benyttes av depotmottakeren og forvaltningsselskapet i henhold til nr. 5.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 34

Depotmottakeren skal i samsvar med nasjonal lovgivning i investeringsselskapets hjemstat være ansvarlig overfor investeringsselskapet og andelseierne for ethvert tap disse måtte bli påført som følge av at depotmottakeren unnlater å utføre sine plikter eller utfører dem på en mangelfull måte.

Artikkel 35

1. Ingen selskap skal opptre både som investeringsselskap og depotmottaker.
2. Depotmottakeren skal utøve sin virksomhet utelukkende i andelseiernes interesse.

Artikkel 36

Loven eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal fastsette vilkår for skifte av depotmottaker og regler som sikrer vern av andelseierne ved slikt skifte.

Kapittel VI

Fusjon mellom investeringsforetak

Avsnitt 1

Prinsipp, godkjenning og tillatelse

Artikkel 37

I dette kapittel skal investeringsforetak også anses å omfatte investeringsavdelinger i investeringsforetak.

Artikkel 38

1. Medlemsstatene skal, med forbehold for vilkårene som er fastsatt i dette kapittel og uten hensyn til hvordan investeringsforetaket er stiftet i henhold til artikkel 1 nr. 3, tillate fusjoner over landegrensene og innenlandske fusjoner som fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav q) og r) i samsvar med én eller flere av fusjonsmetodene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 bokstav p).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

2. De fusjonsmetodene som benyttes ved fusjon over landegrensene som fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav q), skal være angitt i lovgivningen i det overdragende investeringsforetakets hjemstat.

De fusjonsmetodene som benyttes ved innenlands fusjon som fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav r), skal være angitt i lovgivningen i den medlemsstat der investeringsforetaket er opprettet.

Artikkel 39

1. Fusjoner skal forhåndsgodkjennes av vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat.
2. Det overdragende investeringsforetaket skal legge fram følgende opplysninger for vedkommende myndigheter i hjemstaten:
 - a) den felles fusjonsplanen behørig godkjent av både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket,
 - b) en ajourført versjon av det overtakende investeringsforetakets prospekt og nøkkelinformasjon, omhandlet i artikkel 78, dersom det overtakende investeringsforetaket er opprettet i en annen medlemsstat,
 - c) en erklæring fra både det overdragende og det overtakende investeringsforetakets depotmottakere som bekrefter at de i samsvar med artikkel 41 har kontrollert at opplysningene omhandlet i artikkel 40 nr. 1 bokstav a), f) og g) er i samsvar med dette direktivs krav og de respektive investeringsforetakenes fondsregler og stiftelsesdokumenter, og
 - d) den informasjon om den planlagte fusjonen som det overdragende og det overtakende investeringsforetaket har til hensikt å legge fram for sine respektive andelseiere.

Disse opplysningene skal legges fram på en slik måte at vedkommende myndigheter i både det overdragende og det overtakende investeringsforetakets hjemstater kan lese den på det offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i medlemsstaten eller medlemsstatene, eller på et språk som disse vedkommende myndigheter har godkjent.

3. Når informasjonsfilen er fullstendig, skal vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat umiddelbart oversende kopi av opplysningene omhandlet i nr. 2 til vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforeta-

kets hjemstat. Vedkommende myndigheter i henholdsvis det overdragende og det overtakende investeringsforetakenes hjemstater skal vurdere hvilken virkning den planlagte fusjonen vil kunne ha for andelseierne i de overdragende og overtakende investeringsforetakene, for å bedømme hvorvidt informasjonen som gis til andelseierne er adekvat.

Dersom vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat finner det nødvendig, kan de skriftlig kreve at informasjonen til andelseierne i det overdragende investeringsforetaket gjøres klarere.

Dersom vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat finner det nødvendig, kan de kreve, skriftlig og senest 15 virkedager etter mottak av kopien av den fullstendige informasjonen omhandlet i nr. 2, at det overtakende investeringsforetaket endrer informasjonen som skal legges fram for andelseierne.

I slikt tilfelle skal vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat underrette vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat om at de har innvendinger. Innen 20 virkedager etter at de har mottatt slik underretning, skal de underrette vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat om hvorvidt de er tilfreds med den endrede informasjonen som skal legges fram for andelseierne i det overtakende investeringsforetaket.

4. Vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal godkjenne den planlagte fusjonen når følgende vilkår er oppfylt:
 - a) den planlagte fusjonen er i samsvar med alle kravene i artikkel 39–42,
 - b) det overtakende investeringsforetaket i samsvar med artikkel 93 har meldt markedsføring av sine andeler i alle medlemsstater der det overdragende investeringsforetaket enten er godkjent eller har mottatt underretning om markedsføring av dets andeler i samsvar med artikkel 93, og
 - c) vedkommende myndigheter i det overdragende og det overtakende investeringsforetakets hjemstater er tilfreds med den informasjonen som foreslås lagt fram for andelseierne, eller det ikke er innkommet noen innsigelser fra vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat i henhold til nr. 3 fjerde ledd.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

5. Dersom vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat anser at informasjonen ikke er fullstendig, skal de innen ti virkedager etter mottak av informasjonen omhandlet i nr. 2, be om ytterligere informasjon.

Vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal innen 20 virkedager etter oversendelse av den fullstendige informasjonen i samsvar med nr. 2, underrette det overtakende investeringsforetaket om hvorvidt fusjonen er godkjent.

Vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal også underrette vedkommende myndigheter i det overtakende investeringsforetakets hjemstat om sin beslutning.

6. Medlemsstatene kan i samsvar med artikkel 57 nr. 1 annet ledd tillate unntak fra artikkel 52–55 for overtakende investeringsforetak.

Artikkel 40

1. Medlemsstatene skal kreve at det overdragende og det overtakende investeringsforetaket utarbeider en felles fusjonsplan.

Den felles fusjonsplanen skal inneholde følgende opplysninger

- a) angivelse av fusjonstype og investeringsforetakene som deltar,
- b) bakgrunnen og begrunnelsen for den planlagte fusjonen,
- c) forventede konsekvenser av den planlagte fusjonen for andelseierne i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket,
- d) de kriterier som er vedtatt for verdivurdering av aktiva og eventuelt passiva på datoen for beregning av bytteforholdet som omhandlet i artikkel 47 nr. 1,
- e) beregningsmetode for bytteforholdet,
- f) planlagt ikrafttredelsesdato for fusjonen,
- g) reglene som gjelder for henholdsvis overføring av aktiva og bytte av andeler, og
- h) når det gjelder en fusjon i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav p) ii) og eventuelt artikkel 2 nr. 1 bokstav p) iii), fondsreglene eller stiftelsesdokumentene for det nyopprettede overtakende investeringsforetaket.

Vedkommende myndigheter skal ikke kreve at noen tilleggsinformasjon innlemmes i fusjonsplanen.

2. Det overdragende og det overtakende investeringsforetaket kan beslutte å innlemme ytterligere punkter i fusjonsplanen.

Avsnitt 2

Tredjemannskontroll, informasjon til andelseierne og andre rettigheter for andelseierne

Artikkel 41

Medlemsstatene skal kreve at det overdragende og det overtakende investeringsforetakets depotmottakere bekrefter at opplysningene omhandlet i artikkel 40 nr. 1 bokstav a), f) og g) er i samsvar med dette direktivs krav og deres respektive investeringsforetaks fondsregler eller stiftelsesdokumenter.

Artikkel 42

1. Lovgivningen i det overdragende investeringsforetakets hjemstat skal gi en depotmottaker eller en uavhengig revisor som er godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap⁽¹³⁾, i oppdrag å kontrollere følgende:

- a) de kriterier som er vedtatt for verdivurdering av aktiva og eventuelt passiva på datoen for beregning av bytteforholdet, som omhandlet i artikkel 47 nr. 1,
 - b) eventuell kontant betaling per andel, og
 - c) metoden for beregning av bytteforholdet samt det faktiske bytteforholdet fastsatt på datoen for beregning av forholdet som omhandlet i artikkel 47 nr. 1.
2. Revisorene i det overdragende investeringsforetaket eller revisoren i det overtakende investeringsforetaket skal i henhold til nr. 1 anses som uavhengige revisorer.
3. En kopi av den uavhengige revisorens eller eventuelt depotmottakerens beretning skal på anmodning gjøres kostnadsfritt tilgjengelig for andelseierne i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket og deres respektive vedkommende myndigheter.

Artikkel 43

1. Medlemsstatene skal kreve at overdragende og overtakende investeringsforetak gir sine andelseiere hensiktsmessige og nøyaktige opplysninger om den planlagte fusjonen slik at de kan foreta en velfundert bedømmelse

¹³ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

av hvilke konsekvenser den planlagte fusjonen vil få for deres investering.

2. Informasjonen skal bare legges fram for andelseierne i det overdragende og det overtakende investeringsforetaket etter at vedkommende myndigheter i det overdragende investeringsforetakets hjemstat har godkjent den planlagte fusjonen i henhold til artikkel 39.

Informasjonen skal legges fram minst 30 dager før siste frist for anmodning om gjenkjøp eller innløsning, eller eventuelt konvertering, uten ytterligere kostnader i henhold til artikkel 45 nr. 1.

3. Informasjonen til andelseierne i det overdragende og det overtakende investeringsforetaket skal inneholde hensiktsmessige og nøyaktige opplysninger om den planlagte fusjonen slik at andelseierne kan ta en informert beslutning om de mulige konsekvensene fusjonen vil få for deres investering, samt utøve sine rettigheter i henhold til artikkel 44 og 45.

Den skal inneholde følgende:

- a) bakgrunnen og begrunnelsen for den planlagte fusjonen,
- b) de mulige konsekvensene fusjonen vil kunne få for andelseierne, herunder men ikke begrenset til alle vesentlige forskjeller hva angår investeringspolitikk og -strategi, kostnader, forventet resultat, periodisk rapportering, mulig utvanningseffekt på investeringsforetakets resultater og, om relevant, en advarsel på framtreende plass til investorene om at deres skattemessige behandling kan bli endret som følge av fusjonen,
- c) eventuelle særlige rettigheter andelseiere måtte ha i forhold til den planlagte fusjonen, herunder men ikke begrenset til retten til å få ytterligere informasjon, retten til på anmodning å motta en kopi av beretningen fra den uavhengige revisoren eller depotmottakeren, og retten til å anmode om gjenkjøp eller innløsning, eller, om relevant, konvertering av sine andeler uten ytterligere kostnader i henhold til artikkel 45 nr. 1 og fristen for å utøve denne retten,
- d) relevante aspekter ved framgangsmåten for og planlagt ikrafttredelsesdato for den planlagte fusjonen, og
- e) en kopi av det overtakende investeringsforetakets nøkkelinformasjon, som omhandlet i artikkel 78.

4. Dersom det overdragende eller det overtakende investeringsforetaket har mottatt underretning i henhold til artikkel 93, skal informasjonen omhandlet i nr. 3 legges fram på det offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i det aktuelle investeringsforetakets hjemstat, eller på et språk som hjemstatens vedkommende myndigheter har godkjent. Det investeringsforetaket som er pålagt å legge fram informasjonen, skal ha ansvar for oversettelse av informasjonen. Oversettelsen skal være en nøyaktig gjengivelse av originalens innhold.
5. Kommissjonen kan vedta gjennomføringstiltak som nærmere fastsetter innholdet, formatet og formidlingsmåten for informasjonen omhandlet i nr. 1 og 3.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 44

Dersom medlemsstatens nasjonale lovgivning krever at andelseierne godkjenner en fusjon mellom investeringsforetak, skal medlemsstaten påse at slik godkjenning ikke krever mer enn 75 % av stemmene som faktisk avlegges av andelseiere som er til stede eller er representert på andelseiernes generalforsamling.

Første ledd berører ikke et eventuelt krav til beslutningsdyktighet i nasjonal lovgivning. Medlemsstatene skal ikke innføre strengere regler for beslutningsdyktighet for fusjoner over landegrensene enn for innenlandske fusjoner, ei heller strengere regler for beslutningsdyktighet for fusjoner mellom investeringsforetak enn for selskaper.

Artikkel 45

1. Medlemsstatenes lovgivning skal fastsette at andelseierne i både det overdragende og det overtakende investeringsforetaket skal ha rett til, kostnadsfritt med unntak av de kostnader investeringsforetaket tilbakeholder for å dekke desinvesteringskostnader, å anmode om gjenkjøp eller innløsning av sine andeler eller om mulig konvertering av andelene til andeler i et annet investeringsforetak med en liknende investeringspolitikk som forvaltes av samme forvaltningsselskap eller av et annet selskap som forvaltningsselskapet har forbin-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- delser med gjennom felles ledelse eller kontroll eller gjennom en vesentlig direkte eller indirekte eierandel. Denne rettigheten skal tre i kraft fra det øyeblikk andelseierne i det overdragende og det overtakende investeringsforetaket er blitt underrettet om den planlagte fusjonen i henhold til artikkel 43, og skal bortfalle fem virkedager før datoen for beregning av bytteforholdet som omhandlet i artikkel 47 nr. 1.
2. Uten at dette berører nr. 1 og som unntak fra artikkel 84 nr. 1 skal medlemsstatene når det gjelder fusjoner mellom investeringsforetak, tillate vedkommende myndigheter å kreve eller tillate midlertidig utsettelse av tegning, gjenkjøp og innløsning av andeler forutsatt at utsettelsen begrunnes med vern av andelseierne.

Avsnitt 3

Kostnader og ikrafttredelse

Artikkel 46

Med unntak av tilfeller der investeringsforetak ikke har utpekt et forvaltningsselskap, skal medlemsstatene sikre at alle juridiske og administrative kostnader samt kostnader til rådgivning knyttet til forberedelsen og gjennomføringen av fusjonen ikke belastes det overdragende eller det overtakende investeringsforetaket eller noen av deres andelseiere.

Artikkel 47

1. For innenlandske fusjoner skal medlemsstatenes lovgivning fastsette dato for ikrafttredelse av fusjonen samt dato for beregning av bytteforholdet for andeler som overdras fra det overdragende til det overtakende investeringsforetaket, og eventuelt dato for fastsettelse av relevant netto andelsverdi for kontantutbetalinger.
For fusjoner over landegrensene er det lovgivningen i det overtakende investeringsforetakets hjemstat som fastsetter disse datoene. Medlemsstatene skal sikre at disse datoene, om relevant, settes til etter at fusjonen er godkjent av andelseierne i det overtakende og det overdragende investeringsforetaket.
2. Ikrafttredelsen av fusjonen skal offentliggjøres via alle hensiktsmessige kanaler på den måte som er fastsatt i lovgivningen i det overtakende investeringsforetakets hjemstat, og skal meldes til vedkommende myndigheter i

det overtakende og det overdragende investeringsforetakets hjemstater.

3. En fusjon som er iverksatt i samsvar med nr. 1, skal ikke erklæres ugyldig.

Artikkel 48

1. En fusjon som er iverksatt i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav p) i) skal få følgende følger:
 - a) alle aktiva og passiva i det overdragende investeringsforetaket overføres til det overtakende investeringsforetaket eller eventuelt til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker,
 - b) andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir andelseiere i det overtakende investeringsforetaket og har eventuelt rett til å motta en kontantutbetaling som ikke overstiger 10 % av nettoverdien av deres andeler i det overdragende investeringsforetaket, og
 - c) det overdragende investeringsforetaket opphører å eksistere fra og med ikrafttredelsen av fusjonen.
2. En fusjon som er iverksatt i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav p) ii), skal få følgende følger:
 - a) alle aktiva og passiva i det overdragende investeringsforetaket overføres til det nyopprettede overtakende investeringsforetaket eller eventuelt til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker,
 - b) andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir andelseiere i det nyopprettede overtakende investeringsforetaket og har eventuelt rett til å motta en kontantutbetaling som ikke overstiger 10 % av nettoverdien av deres andeler i det overdragende investeringsforetaket, og
 - c) det overdragende investeringsforetaket opphører å eksistere fra og med ikrafttredelsen av fusjonen.
3. En fusjon som er iverksatt i samsvar med artikkel 2 nr. 1 bokstav p) iii), skal få følgende følger:
 - a) nettoaktivaene i det overdragende investeringsforetaket overføres til det overtakende investeringsforetaket eller eventuelt til det overtakende investeringsforetakets depotmottaker,
 - b) andelseierne i det overdragende investeringsforetaket blir andelseiere i det overtakende investeringsforetaket, og

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- c) det overdragende investeringsforetaket fortsetter å eksistere inntil passivaene er innfridd.
4. Medlemsstatene skal vedta en framgangsmåte som det overtakende investeringsforetakets forvaltningsselskap skal benytte for å bekrefte overfor det overtakende investeringsforetakets depotmottaker at overføring av aktiva og eventuelt passiva er fullført. Dersom det overtakende investeringsforetaket ikke har utpekt et forvaltningsselskap, skal denne bekreftelsen gis til dets depotmottaker.

Kapittel VII

Plikter med hensyn til investeringsforetakenes investeringspolitikk

Artikkel 49

Dersom et investeringsforetak består av mer enn én investeringsavdeling, skal hver avdeling i henhold til dette kapittel anses som et frittstående investeringsforetak.

Artikkel 50

1. Et investeringsforetak skal foreta investeringer utelukkende i
- omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er opptatt til notering eller omsettes på et regulert marked som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,
 - omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som omsettes i en medlemsstat på et annet regulert marked som fungerer regelmessig og er anerkjent og åpent for offentligheten,
 - omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er opptatt til offisiell notering på en fondsbørs i en tredjestat eller som omsettes i en tredjestat på et annet regulert marked som fungerer regelmessig og er anerkjent og åpent for offentligheten, forutsatt at valget av fondsbørs eller marked er godkjent av vedkommende myndigheter eller fastsatt i loven eller fondsreglene eller investeringsforetakets stiftelsesdokumenter,
 - nyutstedte omsettelige verdipapirer, forutsatt at
 - utstedelsesvilkårene inneholder et bindende tilsagn om at det vil bli søkt om opptak til offisiell notering på en fonds-

børs eller et annet regulert marked som fungerer regelmessig og er anerkjent og åpent for offentligheten, forutsatt at valget av fondsbørs eller marked er godkjent av vedkommende myndigheter eller er fastsatt i loven eller fondsreglene eller investeringsforetakets stiftelsesdokumenter, og

- opptaket omhandlet i i) sikres innen ett år etter utstedelsen,
- e) andeler i investeringsforetak godkjent i henhold til dette direktiv, eller andre foretak for kollektiv investering i henhold til artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b), uansett om de er opprettet i en medlemsstat eller ikke, forutsatt at
- slikt annet foretak for kollektiv investering er godkjent i henhold til lovgivning som fastsetter at det er underlagt tilsyn som vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat vurderer som likeverdig med det tilsyn som er fastsatt i fellesskapsretten, og at samarbeid mellom myndighetene er tilstrekkelig sikret,
 - nivået for vern av andelseiere i slike andre foretak for kollektiv investering tilsvarende det som gis andelseiere i et investeringsforetak, og særlig at bestemmelsene om separasjon av aktiva, innlån, utlån og salg av verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uten dekning tilsvarende kravene i dette direktiv,
 - virksomheten i slike andre foretak for kollektiv investering rapporteres i halvårs- og årsberetninger, slik at det kan foretas en vurdering av aktiva og passiva, inntekter og transaksjoner i løpet av rapporteringsperioden, og
 - de investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering som det planlegges å kjøpe andeler i, i samsvar med egne fondsregler eller stiftelsesdokumenter til sammen ikke kan investere mer enn 10 % av sine aktiva i andeler i andre investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering,
- f) innskudd i kredittinstitusjoner som kan tilbakebetales på anfordring, eller som kan tas ut og som har en løpetid på høyst tolv måneder, forutsatt at kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en medlemsstat, eller dersom kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en tredjestat, er under-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- lagt tilsynsregler som vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat vurderer som likeverdige med dem som er fastsatt i fellesskapsretten,
- g) finansielle derivater, herunder tilsvarende instrumenter med kontant oppgjør, som omsettes på et regulert marked som nevnt i bokstav a), b) og c), eller finansielle derivater som ikke omsettes på børs («OTC-derivater»), forutsatt at
- i) de underliggende aktiva består av instrumenter som omfattes av dette nummer, av finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer som investeringsforetaket kan investere i, i samsvar med sine investeringsmål som angitt i investeringsforetakets fondsregler eller stiftelsesdokumenter,
 - ii) motpartene i transaksjoner med ikke-børsomsatte derivater er institusjoner som er underlagt tilsyn og tilhører de kategorier som er godkjent av vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, og
 - iii) de ikke-børsnoterte derivatene er gjenstand for en pålitelig og verifiserbar vurdering på daglig basis, samt at de til enhver tid på investeringsforetakets initiativ kan selges, realiseres eller stenges ved en utligningstransaksjon til virkelig verdi, eller
- h) andre pengemarkedsinstrumenter enn dem som omsettes på et regulert marked og som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav o), dersom utstedelsen eller utstederen av slike instrumenter selv omfattes av bestemmelser med henblikk på vern av investorer og oppsparte midler, og forutsatt at de er
- i) utstedt eller garantert av en sentral, regional eller lokal myndighet eller en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Fellesskapet eller Den europeiske investeringsbank, en tredjestat eller, dersom det dreier seg om en forbundsstat, av en av statene som utgjør forbundsstaten, eller av et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar,
 - ii) utstedt av et foretak hvis verdipapirer omsettes på regulerte markeder som omhandlet i bokstav a), b) eller c),
 - iii) utstedt eller garantert av en virksomhet som er underlagt tilsyn etter de kriterier som er fastsatt i fellesskapsretten, eller av en virksomhet som er underlagt og overholder tilsynsregler som vedkommende myndigheter vurderer som minst like strenge som dem som er fastsatt i fellesskapsretten, eller
- iv) utstedt av andre organer som tilhører en kategori som er godkjent av vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, forutsatt at investeringer i slike instrumenter omfattes av bestemmelser om vern av investorer tilsvarende det som er fastsatt i i), ii) eller iii), og forutsatt at utstederen er et selskap med en egenkapital og andre fond på minst 10 millioner euro som framlegger og offentliggjør sitt årsregnskap i samsvar med fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer¹⁴), er en enhet som i en gruppe av selskaper som omfatter ett eller flere børsnoterte selskaper, er ansvarlig for finansieringen av gruppen eller er en enhet som er ansvarlig for finansieringen av verdipapiriseringsinstrumenter som omfattes av en banks likviditetslinje.
2. Et investeringsforetak skal imidlertid ikke
- a) investere mer enn 10 % av sine aktiva i andre omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter enn dem som er omhandlet i nr. 1, eller
 - b) erverve edelmetaller eller sertifikater for disse.
- Investeringsforetak kan i tillegg besitte ytterligere likvide midler.
3. Et investeringsselskap kan erverve løsøre og fast eiendom som er absolutt nødvendig for virksomhetens direkte drift.

Artikkel 51

1. Forvaltnings- eller investeringsselskapet skal anvende en risikostyringsmetode som gjør at det til enhver tid kan overvåke og måle risikoen knyttet til posisjonene og deres bidrag til porteføljens samlede risiko-profil.

Det skal anvende en metode som muliggjør en nøyaktig og uavhengig vurdering av verdien av ikke-børsomsatte derivater.

Det skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten regelmessig om de typer

¹⁴ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

derivater, underliggende risikoer, mengdebegrensninger og metoder som velges for å vurdere risikoene ved transaksjoner med derivater for hvert investeringsforetak det forvalter.

2. Medlemsstatene kan, på de vilkår og med de begrensninger som de selv fastsetter, godkjenne at investeringsforetak benytter metoder og hjelpemidler som gjelder verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, forutsatt at metodene og hjelpemidlene benyttes med henblikk på en effektiv porteføljeforvaltning.

Når disse transaksjonene angår bruken av derivater, skal vilkårene og begrensningene være i samsvar med bestemmelsene fastsatt i dette direktiv.

Transaksjonene skal under ingen omstendigheter føre til at investeringsforetaket avviker fra de investeringsmål som er fastsatt i investeringsforetakets fondsregler, stiftelsesdokumenter eller prospekt.

3. Et investeringsforetak skal sikre at den samlede risiko som er knyttet til derivater ikke overstiger den samlede nettoverdi av foretakets portefølje.

Ved beregningen av eksponering skal det tas hensyn til den aktuelle verdien av de underliggende aktiva, motpartsrisikoen, framtidige markedsbevegelser og den tid som er tilgjengelig for å innløse posisjonene. Dette får anvendelse også for tredje og fjerde ledd.

Et investeringsforetak kan, som ledd i sin investeringspolitikk og innenfor grensen fastsatt i artikkel 52 nr. 5, investere i finansielle derivater, forutsatt at eksponeringen i de underliggende aktiva til sammen ikke overstiger investeringsgrensene fastsatt i artikkel 52. Når et investeringsforetak investerer i indeksbaserte finansielle derivater, kan medlemsstatene tillate at disse investeringene til sammen ikke trenger å være innenfor grensene fastsatt i artikkel 52.

Dersom et omsettelig verdipapir eller pengemarkedsinstrument omfatter et derivat, skal det tas hensyn til dette ved overholdelsen av kravene i denne artikkel.

4. Uten at dette berører artikkel 116, skal Kommissjonen innen 1. juli 2010 vedta gjennomføringstiltak som fastsetter
 - a) kriterier for vurdering av risikostyringsprosessen som forvaltningsselskapet har benyttet i samsvar med nr. 1 første ledd,
 - b) nærmere regler for nøyaktig og uavhengig vurdering av verdien av ikke-børsomsatte derivater, og

- c) nærmere regler for innholdet i opplysningene omhandlet i nr. 1 tredje ledd og hvordan de formidles til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 52

1. Et investeringsforetak kan ikke investere mer enn
 - a) 5 % av sine aktiva i verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter fra samme utsteder, eller
 - b) 20 % av sine aktiva i innskudd hos samme organ.

Investeringsforetakets motpartsrisiko ved en transaksjon i ikke-børsnoterte derivater skal ikke overstige

- a) 10 % av dets aktiva dersom motparten er en kredittinstitusjon som nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav f), eller
 - b) 5 % av dets aktiva i andre tilfeller.
2. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt i nr.1 første ledd, til høyst 10 %. Dersom et investeringsforetak investerer mer enn 5 % av sine aktiva i omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme utsteder, kan den samlede verdi av slike verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som investeringsforetaket eier, likevel ikke overstige 40 % av dets aktiva. Denne begrensningen gjelder ikke for innskudd i og transaksjoner med ikke-børsomsatte derivater foretatt med finansinstitusjoner som er underlagt tilsyn.

Uten hensyn til de individuelle grenser som er fastsatt i nr. 1, kan et investeringsforetak, der dette vil føre til at over 20 % av dets aktiva investeres i én utsteder, ikke kombinere

- a) investeringer i omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter utstedt av samme utsteder,
 - b) innskudd hos samme utsteder, eller
 - c) eksponering knyttet til transaksjoner med ikke-børsnoterte derivater med samme utsteder.
3. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt i nr. 1 første ledd, til høyst 35 % dersom de omsettelige verdipapirene eller pengemarkedsinstrumentene er utstedt eller garantert av en medlemsstat, dennes lokale

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

myndigheter, en tredjestat eller et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar.

4. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt nr. 1 første ledd, til høyst 25 % for obligasjoner som er utstedt av en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som ved lov er underlagt særskilt offentlig tilsyn med sikte på å verne obligasjonseierne. Særlig skal beløp som skriver seg fra utstedelsen av disse obligasjonene, i henhold til lovgivningen investeres i aktiva som i obligasjonenes fulle løpetid gir tilstrekkelig dekning for de forpliktelser som følger av dem, og som ved mislighold fra utsteders side ifølge fortrinnsretten brukes til tilbakebetaling av hovedstolen og betaling av påløpte renter.

Dersom et investeringsforetak investerer mer enn 5 % av sine aktiva i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme utsteder, kan den samlede verdi av disse investeringene ikke overstige 80 % av verdien av investeringsforetakets aktiva.

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen en fortegnelse over de kategorier obligasjoner som er nevnt i første ledd, og over de kategorier utstedere som i henhold til loven og bestemmelsene om tilsyn nevnt i første ledd, er gitt tillatelse til å utstede obligasjoner som oppfyller kriteriene fastsatt i denne artikkel. Fortegnelsene skal ledsages av en kortfattet redegjørelse for de tilbudte garantiens status. Kommisjonen skal umiddelbart oversende disse opplysningene til de andre medlemsstatene sammen med eventuelle merknader som den anser som hensiktsmessige, og skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten. Slike meddelelser kan drøftes i Den europeiske verdipapirkomiteé nevnt i artikkel 112 nr. 1.

5. De omsettelige verdipapirene og pengemarkedsinstrumentene nevnt i nr. 3 og 4 skal ikke tas i betraktning ved beregningen av grensen på 40 % som er fastsatt i nr. 2.

Grensene fastsatt i nr. 1–4 kan ikke kombineres, og investeringer i omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter fra samme utsteder eller i innskudd eller derivater fra denne utstederen i samsvar med nr. 1–4, kan derfor under ingen omstendigheter sammenlagt overstige 35 % av investeringsforetakets aktiva.

Selskaper som inngår i samme konsern med hensyn til konsoliderte regnskaper som

definert i direktiv 83/349/EØF eller i samsvar med anerkjente internasjonale regnskapsbestemmelser, anses som ett enkelt organ ved beregningen av grensene fastsatt i denne artikkel.

Medlemsstatene kan tillate kumulative investeringer i omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter innenfor samme konsern opp til en grense på 20 %.

Artikkel 53

1. Uten at grensene fastsatt i artikkel 56 berøres, kan medlemsstatene forhøye grensene fastsatt i artikkel 52 til høyst 20 % for investeringer i aksjer eller obligasjoner fra samme utsteder når målet med investeringsforetakets investeringspolitikk, i samsvar med fondsreglene eller stiftelsesdokumentene, er å etterligne sammensetningen av en bestemt aksje- eller obligasjonsindeks som er anerkjent av vedkommende myndigheter, på følgende grunnlag
 - a) indeksens sammensetning har tilstrekkelig spredning,
 - b) indeksen utgjør et passende referansegrunnlag for markedet den refererer til, og
 - c) den offentliggjøres på en hensiktsmessig måte.
2. Medlemsstatene kan forhøye grensen fastsatt i nr. 1 til høyst 35 % når det viser seg å være berettiget på grunn av ekstraordinære markedsforhold, særlig på regulerte markeder der visse omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter har en svært dominerende posisjon. Investeringer opp til denne grensen er bare tillatt for én utsteder.

Artikkel 54

1. I samsvar med prinsippet om risikospredning og som unntak fra artikkel 52 kan medlemsstatene gi investeringsforetak tillatelse til å investere inntil 100 % av sine aktiva i ulike omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av en medlemsstat, dennes lokale myndigheter, en tredjestat eller et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar.

Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal innvilge slik unntak bare dersom de anser at investeringsforetakets andelseiere har et vern som tilsvarer det som

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

gis andelseiere i investeringsforetak som overholder grensene fastsatt i artikkel 52.

Disse investeringsforetakene skal eie verdipapirer fra minst seks ulike utstedelser, men verdipapirene fra én og samme utstedelse kan ikke overstige 30 % av deres samlede aktiva.

2. Investeringsforetakene nevnt i nr. 1 skal i fondsreglene eller i investeringsselskapets stiftelsesdokumenter uttrykkelig angi hvilke medlemsstater, lokale myndigheter eller internasjonale offentlige organer som utsteder eller garanterer de verdipapirer de har til hensikt å investere mer enn 35 % av sine aktiva i.

Disse fondsreglene eller stiftelsesdokumentene skal godkjennes av vedkommende myndigheter.

3. Investeringsforetakene nevnt i nr. 1 skal på framtrepende plass i sine prospekter og i alt markedsføringsmateriell gjøre oppmerksom på denne godkjenningen og opplyse om hvilke medlemsstater, lokale myndigheter og internasjonale offentlige organer hvis verdipapirer de har til hensikt å investere i eller har investert mer enn 35 % av sine aktiva i.

Artikkel 55

1. Et investeringsforetak kan erverve andeler i investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav e), forutsatt at høyst 10 % av dets aktiva investeres i andeler i ett enkelt investeringsforetak eller annet foretak for kollektiv investering. Medlemsstatene kan forhøye grensen til høyst 20 %.

2. Investeringer i andeler i andre foretak for kollektiv investering enn investeringsforetak må til sammen ikke overstige 30 % av investeringsforetakets aktiva.

Medlemsstatene kan, når et investeringsforetak har ervervet andeler i andre investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering, tillate at aktivaene til de andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering ikke trenger kombineres med henblikk på grensene fastsatt i artikkel 52.

3. Når et investeringsforetak investerer i andeler i andre investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering som forvaltes, direkte eller ved delegering, av samme forvaltningsselskap eller av et hvilket som helst annet selskap som forvaltningsselskapet er forbundet med gjennom et forvalt-

nings- eller kontrollfellesskap eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, kan dette forvaltningsselskapet eller andre selskapet ikke kreve tegnings- eller innløsningsprovisjon for investeringsforetakets investering i andelene i disse andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering.

Et investeringsforetak som investerer en betydelig del av sine aktiva i andre investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering, skal i sitt prospekt oppgi den øvre grense for forvaltningsgebyr som kan bli belastet både investeringsforetaket selv og de andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering som det akter å investere i. Det skal i sin årsberetning angi høyeste prosent-sats for forvaltningsgebyrer som er belastet både investeringsforetaket selv og de andre investeringsforetakene eller foretakene for kollektiv investering som det investerer i.

Artikkel 56

1. Et investeringsselskap eller et forvaltningsselskap kan ikke i forbindelse med noen av de investeringsfond det forvalter, og som hører inn under dette direktivs virkeområde, erverve stemmeberettigede aksjer som ville sette selskapet i stand til å øve betydelig innflytelse på ledelsen av en utsteder.

Inntil en senere samordning skal medlemsstatene ta hensyn til de nåværende bestemmelser i de øvrige medlemsstatenes lovgivning som fastlegger prinsippet som er omhandlet i første ledd.

2. Et investeringsforetak kan ikke erverve mer enn
 - a) 10 % av aksjene uten stemmerett fra en og samme utsteder,
 - b) 10 % av obligasjonene fra en og samme utsteder,
 - c) 25 % av andelene i ett og samme investeringsforetak eller et annet foretak for kollektiv investering som definert i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b), eller
 - d) 10 % av pengemarkedsinstrumentene fra én og samme utsteder.

Det er mulig å se bort fra grensene fastsatt i bokstav b), c) og d) dersom det ved ervervelsen ikke lar seg gjøre å beregne bruttobeløpet for obligasjonene eller pengemarkedsinstrumentene eller nettobeløpet for de utstedte verdipapirene.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

3. Medlemsstatene kan avstå fra å anvende nr. 1 og 2 når det gjelder
- omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av en medlemsstat eller dennes lokale myndigheter,
 - omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av en tredjestat,
 - omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er utstedt av et internasjonalt offentlig organ der én eller flere medlemsstater deltar,
 - et investeringsforetaks aksjer i kapitalen til et selskap opprettet i en tredjestat, som hovedsakelig investerer sine aktiva i verdipapirer fra utstedere med forretningskontor i denne staten, dersom en slik eierandel i henhold til vedkommende stats lovgivning representerer investeringsforetakets eneste mulighet til å investere i verdipapirer med utstedere fra denne staten, eller
 - ett eller flere investeringsselskapers aksjer i kapitalen til datterselskaper som utelukkende på vegne av investeringsselskapet eller investeringsselskapene utfører bare forvaltning, rådgivning eller markedsføring i den stat der datterselskapet er opprettet, ved gjenkjøp av andeler utelukkende på anmodning av andelseierne.

Unntaket i bokstav d) i første ledd i dette nummer skal imidlertid bare gjelde under forutsetning av at selskapet hjemmehørende i tredjestaten i sin investeringspolitikk overholder grensene fastsatt i artikkel 52 og 55 og denne artikkels nr. 1 og 2. Dersom grensene i artikkel 52 og 55 overskrides, skal artikkel 57 få tilsvarende anvendelse.

Artikkel 57

- Grensene fastsatt i dette kapittel behøver ikke overholdes av investeringsforetak når de benytter tegningsretten som er knyttet til omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som utgjør en del av deres aktiva.
Medlemsstatene kan, idet de påser at prinsippet om risikospredning blir fulgt, gi investeringsforetak som nylig har fått godkjenning, tillatelse til å avvike fra artikkel 52 og 55 i inntil seks måneder etter at de har fått godkjenning.
- Dersom grensene nevnt i nr. 1 overskrides på grunn av forhold som investeringsforetaket ikke har herredømme over, eller som

følge av at det benytter sin tegningsrett, skal investeringsforetaket i sine salgstransaksjoner ha som fremste mål å rette på denne situasjonen, samtidig som det skal ta behørig hensyn til andelseiernes interesser.

Kapittel VIII

Fond-i-ett-fond

Avsnitt 1

Virkeområde og godkjenning

Artikkel 58

- Et tilføringsfond er et investeringsforetak, eller dets investeringsavdeling, som er gitt tillatelse til å investere, som unntak fra artikkel 1 nr. 2 bokstav a), artikkel 50, 52 og 55 og artikkel 56 nr. 2 bokstav c), minst 85 % av sine aktiva i andeler i et annet investeringsforetak eller dets investeringsavdeling (mottakerfondet).
- Et tilføringsfond kan ha inntil 15 % av sine aktiva i en eller flere av følgende
 - ytterligere likvide midler i samsvar med artikkel 50 nr. 2 annet ledd,
 - finansielle derivater, som bare kan benyttes for sikringsformål, i samsvar med artikkel 50 nr. 1 bokstav g) og artikkel 51 nr. 2 og 3,
 - løsøre og fast eiendom som er vesentlig for utøvelse av virksomheten dersom tilføringsfondet er et investeringsselskap.
I henhold til artikkel 51 nr. 3 skal tilføringsfondet beregne sin globale eksponering i finansielle derivater ved å kombinere egen direkte eksponering i henhold til første ledd bokstav b) med enten
 - mottakerfondets faktiske eksponering i finansielle derivater i forhold til tilføringsfondets investering i mottakerfondet, eller
 - den største mulige globale eksponering i finansielle derivater som mottakerfondets fondsregler eller stiftelsesdokumenter gir anledning til, i forhold til tilføringsfondets investering i mottakerfondet.
- Et mottakerfond er et investeringsforetak, eller dets investeringsavdeling, som
 - blant sine andelseiere har minst ett tilføringsfond,
 - ikke selv er et tilføringsfond, og
 - ikke eier andeler i et tilføringsfond.
- Følgende unntak skal gjelde for mottakerfond:
 - Dersom et mottakerfond har minst to tilføringsfond blant sine andelseiere, skal artik-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

kel 1 nr. 2 bokstav a) og artikkel 3 bokstav b) ikke få anvendelse, og mottakerfondet kan velge hvorvidt det vil reise kapital fra investorer.

- b) Dersom et mottakerfond ikke reiser kapital fra offentligheten i en annen medlemsstat enn den medlemsstat det er opprettet i, men bare har ett eller flere tilføringsfond i denne medlemsstaten, skal kapittel XI og artikkel 108 nr. 1 annet ledd ikke få anvendelse.

Artikkel 59

1. Medlemsstatene skal sikre at et tilføringsfonds investering i et mottakerfond som overstiger grensen for investeringer i andre investeringsforetak fastsatt i artikkel 55 nr. 1, skal være gjenstand for forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat.
2. Innen 15 virkedager etter innsending av fullstendig søknad skal tilføringsfondet underrettes om hvorvidt vedkommende myndigheter har godkjent tilføringsfondets investering i mottakerfondet.
3. Vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat skal gi godkjenning dersom tilføringsfondet, dets depotmottaker og revisor samt mottakerfondet er i samsvar med kravene fastsatt i dette kapittel. For dette formål skal tilføringsfondet legge fram for hjemstatens vedkommende myndigheter følgende dokumenter:
 - a) tilføringsfondets og mottakerfondets fondegrer eller stiftelsesdokumenter,
 - b) tilføringsfondets og mottakerfondets prospekter og nøkkelinformasjon omhandlet i artikkel 78,
 - c) avtalen mellom tilføringsfondet og mottakerfondet eller de interne reglene for forretningsførsel omhandlet i artikkel 60 nr. 1,
 - d) om relevant, den informasjon som skal legges fram for andelseiere i henhold til artikkel 64 nr. 1,
 - e) dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige depotmottakere, avtalen om utveksling av opplysninger omhandlet i artikkel 61 nr. 1 mellom deres respektive depotmottakere, og
 - f) dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige revisorer, avtalen om utveksling av opplysninger omhandlet i artikkel 62 nr. 1 mellom deres respektive revisorer.

Dersom et tilføringsfond er opprettet i en annen medlemsstat enn mottakerfondets hjemstat, skal tilføringsfondet også legge fram en bekreftelse fra vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat på at mottakerfondet er et investeringsforetak, eller en investeringsavdeling i et investeringsforetak, som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 58 nr. 3 bokstav b) og c). Tilføringsfondet skal legge fram dokumentasjonen på det offisielle språket, eller ett av de offisielle språkene, i tilføringsfondets hjemstat eller på et språk som er godkjent av dets vedkommende myndigheter.

Avsnitt 2

Felles bestemmelser for tilførings- og mottakerfond

Artikkel 60

1. Medlemsstatene skal kreve at mottakerfondet gir tilføringsfondet alle de dokumenter og opplysninger som er nødvendig for at sistnevnte skal kunne oppfylle kravene i dette direktiv. For dette formål skal tilføringsfondet inngå en avtale med mottakerfondet.

Inntil avtalen omhandlet i første ledd er i kraft, skal tilføringsfondets investeringer i andeler i nevnte mottakerfond ikke overstige grensen som er fastsatt i artikkel 55 nr. 1. Avtalen skal på anmodning og kostnadsfritt gjøres tilgjengelig for alle andelseiere.

Dersom både tilføringsfondet og mottakerfondet forvaltes av samme forvaltningsselskap, kan avtalen erstattes av interne regler for forretningsførsel som sikrer overholdelse av kravene fastsatt i dette nummer.
2. For å unngå utnyttelse av forskjellene i tidszoner i ulike markeder og forebygge markedsarbitrasje skal mottakerfondet og tilføringsfondet treffe hensiktsmessige tiltak for å samordne tidspunktene for beregning og offentliggjøring av netto andelsverdier.
3. Uten at dette berører artikkel 84, dersom mottakerfondet midlertidig utsetter gjenkjøp, innløsning eller tegning av sine andeler, enten på eget initiativ eller etter krav fra vedkommende myndigheter, skal hvert av tilføringsfondene ha rett til, uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 84 nr. 2, å utsette gjenkjøp, innløsning eller tegning av sine andeler i samme tidsrom som mottakerfondet.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

4. Dersom et mottakerfond avvikles skal også tilføringsfondet avvikles med mindre vedkommende myndigheter i dets hjemstat tillater

- a) at minst 85 % av tilføringsfondets aktiva investeres i andeler i et annet mottakerfond, eller
- b) en endring i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene slik at tilføringsfondet kan konvertere til et investeringsforetak som ikke er et tilføringsfond.

Uten at dette berører særlige nasjonale bestemmelser om tvangsavvikling, skal avvikling av et mottakerfond finne sted først tre måneder etter at mottakerfondet har underrettet alle sine andelseiere og vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat om den bindende beslutningen om avvikling.

5. Dersom et mottakerfond fusjonerer med et annet investeringsforetak eller deles inn i to eller flere investeringsforetak, skal tilføringsfondet avvikles, med mindre vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat gir tillatelse til at det kan

- a) fortsette å være tilføringsfond til et mottakerfond eller et annet investeringsforetak som oppstår som følge av fusjonen eller delingen av mottakerfondet,
- b) investere minst 85 % av sine aktiva i andeler i andre mottakerfond som ikke har oppstått som følge av en fusjon eller deling, eller
- c) endre sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter for å konvertere til et investeringsforetak som ikke er et tilføringsfond.

En fusjon eller deling av et mottakerfond skal ikke tre i kraft med mindre mottakerfondet har gitt alle sine andelseiere og vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat de opplysninger som er omhandlet i artikkel 43, eller opplysninger tilsvarende dem omhandlet i artikkel 43, senest 60 dager før planlagt ikrafttredelsesdato.

Med mindre vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat har gitt tillatelse i henhold til første ledd bokstav a), skal mottakerfondet gi tilføringsfondet anledning til å foreta gjenkjøp eller innløsning av alle sine andeler i mottakerfondet før fusjonen eller delingen av mottakerfondet trer i kraft.

6. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter

- a) innholdet i avtalen eller de interne reglene for forretningsførsel omhandlet i nr. 1,

b) hvilke av tiltakene omhandlet i nr. 2 som anses som hensiktsmessige, og

c) framgangsmåtene for å få de nødvendige tillatelser i henhold til nr. 4 og 5 i tilfelle avvikling, fusjon eller deling av et mottakerfond.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Avsnitt 3

Depotmottakere og revisorer

Artikkel 61

1. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige depotmottakere, skal medlemsstatene kreve at depotmottakerne inngår en avtale om utveksling av opplysninger for å sikre at begge depotmottakernes plikter kan oppfylles.

Tilføringsfondet skal ikke investere i andeler i mottakerfondet før slik avtale har trådt i kraft.

I de tilfeller de overholder kravene fastsatt i dette kapittel, skal verken mottakerfondet eller tilføringsfondets depotmottaker anses å ha brutt noen av reglene om taushetsplikt eller personvern dersom slike regler er fastsatt ved avtale eller ved lov eller forskrift. Slik overholdelse skal ikke medføre noe ansvar for depotmottakeren eller noen person som opptrer på depotmottakerens vegne.

Medlemsstatene skal kreve at tilføringsfondet eller eventuelt tilføringsfondets forvaltningsselskap skal ha ansvar for å formidle til tilføringsfondets depotmottaker eventuelle opplysninger om mottakerfondet som er nødvendige for at tilføringsfondets depotmottaker skal kunne utføre sine oppgaver.

2. Mottakerfondets depotmottaker skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat, tilføringsfondet eller eventuelt tilføringsfondets forvaltningsselskap eller depotmottaker om eventuelle uregelmessigheter depotmottakeren får kjennskap til med hensyn til mottakerfondet som kan ha en negativ innvirkning på tilføringsfondet.

3. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som nærmere angir

- a) hvilke opplysninger som skal inngå i avtalen omhandlet i nr. 1, og

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- b) hvilke typer uregelmessigheter omhandlet i nr. 2 som anses å ha en negativ innvirkning på tilføringsfondet.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 62

1. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet har forskjellige revisorer, skal medlemsstatene kreve at revisorene inngår en avtale om utveksling av opplysninger for å sikre at begge revisorenes plikter kan oppfylles, herunder de tiltak som treffes for å oppfylle kravene i nr. 2.

Tilføringsfondet skal ikke investere i andeler i mottakerfondet før slik avtale har trådt i kraft.

2. I sin revisjonsberetning skal revisoren for tilføringsfondet ta hensyn til revisjonsberetningen for mottakerfondet. Dersom tilføringsfondet og mottakerfondet har forskjellige regnskapsår, skal mottakerfondets revisor utarbeide en særskilt beretning på tilføringsfondets avslutningsdato.

Tilføringsfondets revisor skal særlig rapportere om eventuelle uregelmessigheter avdekket i revisjonsberetningen for mottakerfondet og om deres konsekvenser for tilføringsfondet.

3. I de tilfeller de overholder kravene fastsatt i dette kapittel, skal verken mottakerfondets eller tilføringsfondets revisorer anses for å ha brutt noen av reglene om taushetsplikt eller personvern dersom slike regler er fastsatt ved avtale eller ved lov eller forskrift. Slik overholdelse skal ikke medføre noe ansvar for revisoren eller noen person som opptrer på revisorens vegne.
4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter innholdet i avtalen omhandlet i nr. 1 første ledd.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Avsnitt 4

Lovpliktige opplysninger og markedsføringsmaterieell fra tilføringsfondet

Artikkel 63

1. Medlemsstatene skal kreve at tilføringsfondets prospekt i tillegg til opplysningene fastsatt i oversikt A i vedlegg I, inneholder følgende opplysninger

- a) en erklæring om at tilføringsfondet er et tilføringsfond til et bestemt mottakerfond og som sådan til enhver tid investerer 85 % eller mer av sine aktiva i andeler i mottakerfondet,
- b) investeringsmålet og -politikken, herunder risikoprofil og hvorvidt tilføringsfondets og mottakerfondets resultater er identiske, eller i hvilken grad og av hvilke grunner de er forskjellige, herunder en beskrivelse av investeringene som er gjort i samsvar med artikkel 58 nr. 2,
- c) en kort beskrivelse av mottakerfondet, dets organisering, investeringsmål og investeringspolitikk, herunder risikoprofil, samt en angivelse av hvordan mottakerfondets prospekt kan skaffes,
- d) et sammendrag av avtalen inngått mellom tilføringsfondet og mottakerfondet eller av de interne reglene for forretningsførsel i samsvar med artikkel 60 nr. 1,
- e) hvordan andelseierne kan skaffe seg ytterligere opplysninger om mottakerfondet og avtalen inngått mellom tilføringsfondet og mottakerfondet i henhold til artikkel 60 nr. 1,
- f) en beskrivelse av alle vederlag eller godtgjørelser av kostnader som tilføringsfondet skal betale i forbindelse med sine investeringer i andeler i mottakerfondet, samt tilføringsfondets og mottakerfondets samlede gebyrer, og
- g) en beskrivelse av de skattemessige konsekvensene en investering i mottakerfondet har for tilføringsfondet.

2. I tillegg til de opplysninger som er fastsatt i oversikt B i vedlegg I, skal tilføringsfondets årsberetning inneholde en erklæring om tilføringsfondets og mottakerfondets samlede gebyrer.

Tilføringsfondets års- og halvårsberetninger skal inneholde en angivelse av hvordan mottakerfondets års- og halvårsberetninger kan skaffes.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

3. I tillegg til kravene fastsatt i artikkel 74 og 82 skal tilføringsfondet sende prospektet, nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78 med eventuelle endringer, samt mottakerfondets års- og halvårsberetninger til vedkommende myndigheter i hjemstaten.
4. Et tilføringsfond skal i all relevant markedsføringsmateriell opplyse om at det til enhver tid investerer 85 % eller mer av sine aktiva i et mottakerfond.
5. På anmodning skal tilføringsfondet kostnadsfritt levere en papirkopi av prospektet og mottakerfondets års- og halvårsberetninger til investorene.

Avsnitt 5

Konvertering av eksisterende investeringsforetak til tilføringsfond og bytte av mottakerfond

Artikkel 64

1. Medlemsstatene skal kreve at tilføringsfond som allerede utøver virksomhet som investeringsforetak, herunder opptrer som tilføringsfond til et annet mottakerfond, skal gi følgende opplysninger til sine andelseiere
 - a) en erklæring om at vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat har godkjent tilføringsfondets investering i andeler i et slikt mottakerfond,
 - b) tilføringsfondets og mottakerfondets nøkkelinformasjon som omhandlet i artikkel 78,
 - c) den dato da tilføringsfondet skal begynne å investere i mottakerfondet eller, om det allerede har investert i mottakerfondet, datoen da tilføringsfondets investeringer vil overstige grensen fastsatt i artikkel 55 nr. 1, og
 - d) en erklæring om at andelseierne innen 30 dager har rett til å be om gjenkjøp eller innløsning av sine andeler uten at det påløper andre gebyrer enn dem som investeringsforetaket har tilbakeholdt til dekning av desinvesteringskostnader; denne retten gjelder fra det øyeblikk tilføringsfondet har lagt fram opplysningene omhandlet i dette nummer.
Opplysningene skal framlegges minst 30 dager før datoen nevnt i første ledd bokstav c).
2. Dersom tilføringsfondet har mottatt underretning i henhold til artikkel 93, skal opplysningene omhandlet i nr. 1 legges fram på det

- offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i tilføringsfondets hjemstat, eller på et språk som hjemstatens vedkommende myndigheter har godkjent. Tilføringsfondet skal ha ansvar for oversettelse av opplysningene. Oversettelsen skal være en nøyaktig gjengivelse av originalens innhold.
3. Medlemsstatene skal sikre at et tilføringsfonds investeringer i et gitt mottakerfonds andeler ikke overstiger grensene fastsatt i artikkel 55 nr. 1 før utløpet av 30-dagersperioden omhandlet i nr. 1 annet ledd.
4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter
 - a) hvordan og i hvilket format opplysningene omhandlet i nr. 1 skal framlegges, eller
 - b) i de tilfeller et tilføringsfond overfører alle eller deler av sine aktiva til mottakerfondet i bytte mot andeler, framgangsmåten for vurdering og revisjon av slike tingsinnskudd og hvilken rolle tilføringsfondets depotmottaker skal ha i denne prosessen.
Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Avsnitt 6

Forpliktelse og vedkommende myndigheter

Artikkel 65

1. Tilføringsfondet skal effektivt overvåke mottakerfondets virksomhet. I utøvelsen av denne oppgaven kan tilføringsfondet støtte seg på opplysninger og dokumenter mottatt fra mottakerfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap, depotmottaker og revisor, med mindre det er grunn til å betvile deres nøyaktighet.
2. Dersom tilføringsfondet, dets forvaltningsselskap eller annen person som opptrer på vegne av enten tilføringsfondet eller tilføringsfondets forvaltningsselskap, i forbindelse med en investering i andeler i mottakerfondet mottar et distribusjonsgebyr, provisjon eller annen monetær ytelse skal gebyret, provisjonen eller den monetære ytelsen innbetales til tilføringsfondets aktiva.

Artikkel 66

1. Mottakerfondet skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

identiteten til ethvert tilføringsfond som investerer i dets andeler. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i forskjellige medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat om disse investeringene.

2. Mottakerfondet skal ikke kreve tegnings- eller innløsningsgebyrer for tilføringsfondets investeringer i dets andeler eller for desinvestering.
3. Mottakerfondet skal sikre at alle opplysninger som kreves i samsvar med dette direktiv, annen fellesskapsrett, gjeldende nasjonal lovgivning, fondsreglene eller tilføringsfondets stiftelsesdokumenter, er tilgjengelig til rett tid for tilføringsfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap samt for vedkommende myndigheter og tilføringsfondets depotmottaker og revisor.

Artikkel 67

1. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i samme medlemsstat, skal vedkommende myndigheter umiddelbart underrette tilføringsfondet om eventuelle vedtak, tiltak, tilfeller av manglende samsvar med vilkårene i dette kapittel og om alle opplysninger innrapportert i henhold til artikkel 106 nr. 1 med hensyn til mottakerfondet eller eventuelt dets forvaltningsselskap, depotmottaker eller revisor.
2. Dersom mottakerfondet og tilføringsfondet er opprettet i forskjellige medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i mottakerfondets hjemstat umiddelbart meddele vedkommende myndigheter i tilføringsfondets hjemstat eventuelle beslutninger, tiltak, tilfeller av manglende samsvar med vilkårene i dette kapittel eller om noen opplysninger innrapportert i henhold til artikkel 106 nr. 1 som gjelder mottakerfondet, eller eventuelt dets forvaltningsselskap, depotmottaker eller revisor. Sistnevnte vedkommende myndighet skal deretter umiddelbart underrette tilføringsfondet.

Kapittel IX

Forpliktelser med hensyn til opplysninger til investorene

Avsnitt 1

Offentliggjøring av prospekt og periodiske rapporter

Artikkel 68

1. Forvaltningsselskapet, for hvert enkelt fond det forvalter, og investeringsselskapet skal offentliggjøre
 - a) et prospekt,
 - b) en årsberetning for hvert regnskapsår og
 - c) en halvårsberetning for de seks første månedene av regnskapsåret.
2. Års- og halvårsberetningene skal offentliggjøres innen følgende frister, regnet fra utløpet av det tidsrom de omhandler
 - a) fire måneder når det gjelder årsberetningen,
 - b) to måneder når det gjelder halvårsberetningen.

Artikkel 69

1. Prospektet skal inneholde de opplysninger som er nødvendige for at investorene skal kunne foreta en velfundert bedømmelse av den investeringen de tilbys, og særlig de risikoer som knytter seg til investeringen.

Prospektet skal, uavhengig av hvilke instrumenter det investeres i, inneholde en klar og lett forståelig forklaring av fondets risikoprofil.
2. Prospektet skal inneholde minst de opplysninger som kreves i oversikt A i vedlegg I, med mindre disse opplysningene foreligger i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene som i samsvar med artikkel 71 nr. 1 skal være vedlagt prospektet.
3. Årsberetningen skal inneholde en balanse eller en oversikt over aktiva og passiva, en spesifisert redegjørelse for inntekter og utgifter i regnskapsåret, en virksomhetsberetning for regnskapsåret samt øvrige opplysninger som kreves i oversikt B i vedlegg I, så vel som enhver opplysning av betydning som setter investorene i stand til å foreta en velfundert bedømmelse av utviklingen av investeringsforetakets virksomhet og av dets resultater.
4. Halvårsberetningen skal inneholde minst de opplysninger som kreves i avsnitt I–IV i oversikt B i vedlegg I. Dersom et investeringsfo-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

retak har utbetalt eller foreslår å utbetale foreløpig utbytte, skal talloppgavene angi resultatet etter skatt for vedkommende halvår og det foreløpige utbytte som er utbetalt eller foreslås utbetalt.

Artikkel 70

1. Prospektet skal angi hvilke kategorier aktiva et investeringsforetak har godkjenning til å investere i. Det skal angi om transaksjoner med finansielle derivater er tillatt; i så fall skal det på framtreddende plass i prospektet gjøres oppmerksom på hvorvidt disse transaksjonene kan foretas for sikringsformål eller for å oppfylle investeringsmål, og hvordan bruken av finansielle derivater eventuelt kan påvirke risikoprofilen.
2. Dersom et investeringsforetak hovedsakelig investerer i noen kategori aktiva som definert i artikkel 50, annet enn omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, eller etterligner en aksje- eller obligasjonsindeks i samsvar med artikkel 53, skal det i sitt prospekt og ved behov på framtreddende plass i markedsføringsmateriellet gjøre oppmerksom på investeringspolitikken.
3. Dersom nettoverdien av et investeringsforetak kan forventes å ha høy volatilitet som følge av porteføljens sammensetning eller porteføljeforvaltningsmetodene som benyttes, skal det i sitt prospekt og ved behov i markedsføringsmateriellet på framtreddende plass gjøre oppmerksom på dette.
4. På anmodning fra en investor skal forvaltningsselskapet også gi ytterligere opplysninger om de mengdebegrensninger som gjelder for investeringsforetakets risikostyring, om de metoder som er valgt for dette formål, og om den seneste utviklingen for de viktigste risikoene og avkastningen for instrumentkategoriene.

Artikkel 71

1. Fondsreglene eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal utgjøre en integrerende del av prospektet og være vedlagt dette.
2. Dokumentene nevnt i nr. 1 behøver imidlertid ikke være vedlagt prospektet dersom investoren blir informert om at han på forespørsel kan få dem tilsendt eller få opplyst

hvor han kan gjøre seg kjent med dem i de medlemsstater der andelene markedsføres.

Artikkel 72

De sentrale delene av prospektet skal holdes å jour.

Artikkel 73

Regnskapsopplysningene i årsberetningene skal etterses av én eller flere personer som i henhold til lov har rett til å foreta revisjon av regnskaper i samsvar med direktiv 2006/43/EF. Revisors beretning med eventuelle forbehold skal i sin helhet gjengis i årsberetningen.

Artikkel 74

Investeringsforetaket skal oversende prospektet og eventuelle endringer i det samt års- og halvårsberetningene til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat. Investeringsforetaket skal på anmodning legge denne dokumentasjonen fram for vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat.

Artikkel 75

1. Prospektet og de seneste års- og halvårsberetningene skal kostnadsfritt utleveres til investorer som ber om det.
2. Prospektet kan legges fram i et varig medium eller på en nettside. En papirkopi skal utleveres kostnadsfritt til investorer som ber om det.
3. Års- og halvårsberetningene skal stilles til rådighet for offentligheten på den måten som er angitt i prospektet og i nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78. En papirkopi av års- og halvårsberetningene skal utleveres kostnadsfritt til investorer som ber om det.
4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter hvilke særlige vilkår som må være oppfylt når prospektet legges fram i et annet varig medium enn papir eller på en nettside som ikke utgjør et varig medium.

Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Avsnitt 2

Offentliggjøring av andre opplysninger

Artikkel 76

Investeringsforetaket skal på passende måte offentliggjøre utstedelses-, salgs-, gjenkjøps- og innløsningskurs på sine andeler hver gang det utsteder, selger, kjøper tilbake eller innløser dem og minst to ganger i måneden.

Vedkommende myndigheter kan imidlertid gi et investeringsforetak tillatelse til å foreta slik offentliggjøring bare én gang i måneden dersom dette ikke skader andelseiernes interesser.

Artikkel 77

Alt markedsføringsmaterieell til investorer skal klart framstå som sådan. Det skal være rettvissende, klart og ikke villedende. Særlig skal markedsføringsmaterieell som inneholder et tilbud om å kjøpe andeler i et investeringsforetak og som inneholder særskilt informasjon om investeringsforetaket, ikke inneholde uttalelser som er i strid med eller minsker betydningen av opplysningene i prospektet og nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78. Det skal angi at det foreligger et prospekt, og at nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78 er tilgjengelig. Det skal også angi hvor og på hvilket språk investorer eller potensielle investorer kan skaffe seg denne dokumentasjonen eller hvordan de kan få tilgang til den.

Avsnitt 3

Nøkkelinformasjon

Artikkel 78

1. Medlemsstatene skal kreve at et investeringsforetak og et forvaltningsselskap, for hvert investeringsfond det forvalter, utarbeider et kort dokument som inneholder nøkkelinformasjon for investorene. Dokumentet skal i dette direktiv omtales som «nøkkelinformasjon». Begrepet «nøkkelinformasjon» skal gå klart fram av dokumentet på ett av språkene omhandlet i artikkel 94 nr. 1 bokstav b).
2. Nøkkelinformasjonen skal inneholde hensiktsmessige opplysninger om det berørte investeringsforetakets vesentligste særtrekk, som skal formidles til investorene slik at de settes i rimelig stand til å forstå investeringsforetakets art og de risikoer som er forbundet

med investeringsproduktet de tilbys, og dermed kan ta informerte investeringsvalg.

3. Nøkkelinformasjonen skal gi opplysninger om følgende vesentlige aspekter ved det berørte investeringsforetaket:
 - a) investeringsforetakets navn,
 - b) en kort beskrivelse av dets investeringsmål og investeringspolitikk,
 - c) presentasjon av tidligere resultater eller eventuelt resultatscenarioer,
 - d) kostnader og gebyrer, og
 - e) risiko- og avkastningsprofiler for investeringen, herunder hensiktsmessig veiledning og advarsler knyttet til risikoene forbundet med investering i det aktuelle investeringsforetaket.

Investoren skal ha mulighet til å forstå disse vesentlige aspektene uten å bli henvist til andre dokumenter.

4. Nøkkelinformasjonen skal klart angi hvor og hvordan ytterligere opplysninger om den tilbudte investeringen kan skaffes, herunder men ikke begrenset til hvor og hvordan prospektet og års- og halvårsberetningene til en hver tid kan skaffes kostnadsfritt og på anmodning, og på hvilket språk slike opplysninger er tilgjengelige for investorene.
5. Nøkkelinformasjonen skal være skrevet på en klar og konsis måte og på et ikke-teknisk språk. Den skal være satt opp i et vanlig format, tillate sammenligning og presenteres på en måte som småinvestorer sannsynligvis vil forstå.
6. Nøkkelinformasjonen skal benyttes uten endringer eller tillegg, med unntak av oversettelse, i alle medlemsstater der investeringsforetaket har meldt markedsføring av sine andeler i henhold til artikkel 93.
7. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter følgende:
 - a) detaljert og uttømmende innhold i nøkkelinformasjonen som skal formidles til investorene som omhandlet i nr. 2, 3 og 4,
 - b) detaljer og uttømmende innhold i nøkkelinformasjonen som skal formidles til investorene i følgende særtilfeller
 - i) for investeringsforetak med forskjellige investeringsavdelinger, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for en bestemt investeringsavdeling, herunder beskrivelse av hvordan man bytter fra en investeringsavdeling til en annen og kostnadene knyttet til dette,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- ii) for investeringsforetak som tilbyr forskjellige aksjeklasser, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for en bestemt aksjeklasse,
 - iii) for fond-av-fond, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for et investeringsforetak som selv investerer i investeringsforetak eller foretak for kollektiv investering som omhandlet i artikkel 50 nr. 1 bokstav e),
 - iv) for fond-i-ett-fond, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer som tegner seg for et tilførsfond, og
 - v) for strukturerte, kapitalbeskyttede og andre tilsvarende investeringsforetak, den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorer når det gjelder disse investeringsforetakenes særtrekk, og
- c) nærmere opplysninger om formatet på og presentasjonen av den nøkkelinformasjon som skal formidles til investorene som omhandlet i nr. 5.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 79

1. Nøkkelinformasjonen skal utgjøre den informasjon som trengs forut for avtaleinngåelse. Den skal være rettvise, klar og ikke villedende. Den skal være i overensstemmelse med de relevante delene av prospektet.
2. Medlemsstatene skal sikre at en person ikke pådrar seg erstatningsansvar utelukkende på grunnlag av nøkkelinformasjonen, herunder enhver oversettelse av denne, med mindre den er villedende, unøyaktig eller i uoverensstemmelse de relevante delene av prospektet. Nøkkelinformasjonen skal inneholde en klar advarsel om dette.

Artikkel 80

1. Medlemsstatene skal kreve at et investeringsselskap og, for hvert investeringsfond det forvalter, et forvaltningsselskap som selger andeler i investeringsforetak direkte eller gjennom en annen fysisk eller juridisk person som opptrer på dets vegne og på dets

fulle og uforbeholdne ansvar, formidler nøkkelinformasjon om slike investeringsforetak til investorene i god tid før de innbyr til tegning av andeler i slike investeringsforetak.

2. Medlemsstatene skal kreve at et investeringsselskap og, for hvert investeringsfond det forvalter, et forvaltningsselskap som ikke selger andeler i investeringsforetak direkte eller gjennom en fysisk eller juridisk person som opptrer på dets vegne og på dets fulle og uforbeholdne ansvar overfor investorene, på anmodning formidler nøkkelinformasjon til produsenter og mellommenn som selger eller gir råd til investorer om mulige investeringer i slike investeringsforetak eller i produkter som tilbyr eksponering i slike investeringsforetak. Medlemsstatene skal kreve at mellommenn som selger eller gir råd til investorer om mulige investeringer i investeringsforetak, formidler nøkkelinformasjon til sine kunder eller potensielle kunder.
3. Nøkkelinformasjonen skal formidles kostnadsfritt til investorene.

Artikkel 81

1. Medlemsstatene skal tillate at investerings-selskaper og, for hvert investeringsfond de forvalter, forvaltningsselskaper formidler nøkkelinformasjon i et varig medium eller på et nettsted. En papirkopi skal utleveres kostnadsfritt til investorer som ber om det.

I tillegg skal en ajourført versjon av nøkkelinformasjonen gjøres tilgjengelig på investeringsselskapets eller forvaltningsselskapets nettsted.

2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter hvilke særlige vilkår som må være oppfylt når nøkkelinformasjonen legges fram i et annet varig medium enn papir eller på en nettside som ikke utgjør et varig medium.

Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 82

1. Investeringsforetak skal sende sin nøkkelinformasjon med eventuelle endringer til vedkommende myndigheter i sin hjemstat.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

2. De sentrale delene av nøkkelinformasjonen skal holdes à jour.

Kapittel X

Investeringsforetakenes alminnelige plikter

Artikkel 83

1. Lån kan ikke opptas av
 - a) et investeringsselskap,
 - b) et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et investeringsfond.

Et investeringsforetak kan imidlertid erverve utenlandsk valuta ved hjelp av byttelån.
2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene gi investeringsforetak tillatelse til å oppta lån, forutsatt at slike lån
 - a) er midlertidige og representerer
 - inntil 10 % av selskapets aktiva dersom det er et investeringsselskap, eller
 - inntil 10 % av fondets verdi dersom det er et investeringsfond,
 - b) muliggjør erverv av fast eiendom som er absolutt nødvendig for virksomhetens direkte drift, og, når det gjelder et investeringsselskap, utgjør høyst 10 % av dets aktiva.

I de tilfeller et investeringsforetak har tillatelse til å oppta lån i henhold til bokstav a) og b), skal disse lånene til sammen ikke overstige 15 % av dets aktiva.

Artikkel 84

1. Et investeringsforetak skal kjøpe tilbake eller innløse sine andeler på anmodning fra andelseieren.
2. Som unntak fra nr. 1 kan
 - a) et investeringsforetak i samsvar med nasjonal lovgivning, fondsreglene eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter, midlertidig utsette gjenkjøp eller innløsning av sine andeler,
 - b) investeringsforetakets hjemstat gi sine vedkommende myndigheter tillatelse til å kreve utsettelse av gjenkjøp og innløsning i andelseiernes eller offentlighetens interesse.

Den midlertidige utsettelsen omhandlet i første ledd bokstav a) skal bare tillates i ekstraordinære tilfeller der omstendighetene

krever det, og dersom utsettelsen kan begrunnes med hensynet til andelseiernes interesser.

3. I tilfelle av en midlertidig utsettelse i henhold til nr. 2 bokstav a) skal investeringsforetaket uten opphold gjøre sin beslutning kjent for vedkommende myndigheter i hjemstaten og for vedkommende myndigheter i alle andre medlemsstater der det markedsfører sine andeler.

Artikkel 85

Reglene for verdivurdering av aktiva og reglene for beregning av salgs- eller utstedelseskurs og gjenkjøps- eller innløsningskurs for andelene i et investeringsforetak skal fastsettes i gjeldende nasjonal lovgivning, fondsreglene eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Artikkel 86

Utdeling eller reinvestering av et investeringsforetaks inntekter skal foretas i samsvar med loven og fondsreglene eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter.

Artikkel 87

Det kan ikke utstedes andeler i et investeringsforetak uten at et beløp tilsvarende netto utstedelseskurs blir tilført investeringsforetakets aktiva innen vanlige frister. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for at det blir utdelt bonusandeler.

Artikkel 88

1. Med forbehold for anvendelsen av artikkel 50 og 51 kan verken
 - a) et investeringsselskap eller
 - b) et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et investeringsfond,
 yte lån eller være garantist på vegne av tredjemann.
2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at slike foretak kan erverve omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 50 nr. 1 bokstav e), g) og h), som ikke er fullt innbetalt.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 89

Omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 50 nr. 1 bokstav e), g) og h) kan ikke selges uten dekning av

- a) et investeringsselskap,
- b) et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et investeringsfond.

Artikkel 90

Loven i investeringsforetakets hjemstat eller fondsreglene skal angi hvilke vederlag og utgifter et forvaltningsselskap har rett til å belaste et investeringsfond, og hvordan vederlagene skal beregnes.

Loven eller investeringsselskapets stiftelsesdokumenter skal angi hva slags kostnader selskapet skal bære.

Kapittel XI

Særlige bestemmelser for investeringsforetak som markedsfører sine andeler i andre medlemsstater enn den de er opprettet i

Artikkel 91

1. Investeringsforetakenes hjemstater skal sikre at investeringsforetakene etter melding i samsvar med artikkel 93 kan markedsføre sine andeler på deres territorier.
2. Investeringsforetakenes hjemstater skal ikke pålegge investeringsforetak ytterligere krav eller forvaltningsmessige framgangsmåter som omhandlet i nr. 1 med hensyn til dette direktivs virkeområde.
3. Medlemsstatene skal sikre at fullstendig informasjon om lover og forskrifter som ikke hører inn under dette direktivs virkeområde og som er særlig relevante for markedsføringen på deres territorium av andeler i investeringsforetak opprettet i en annen medlemsstat, er lett tilgjengelig på avstand og med elektroniske midler. Medlemsstatene skal sikre at slik informasjon er tilgjengelig på minst ett av de språk som er vanlig i internasjonale finansketser, og at den er klar, entydig og ajourført.
4. I dette kapittel skal investeringsforetak også anses å omfatte investeringsavdelinger i investeringsforetak.

Artikkel 92

Investeringsforetakene skal i samsvar med de lover og forskrifter som gjelder i den medlemsstat der deres andeler markedsføres, treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det i vedkommende medlemsstat finnes ordninger for utbetaling til andelseiere, gjenkjøp og innløsning av andeler og for formidling av den informasjon som investeringsforetaket er pålagt å legge fram.

Artikkel 93

1. Dersom et investeringsforetak har til hensikt å markedsføre sine andeler i en annen medlemsstat enn hjemstaten, skal det først sende en melding til vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette.

Meldingen skal inneholde opplysninger om hvilke ordninger som er iverksatt for markedsføring av investeringsforetakets andeler i vertsstaten, herunder eventuelt med hensyn til aksjeklasser. Innenfor rammen av artikkel 16 nr. 1 skal det opplyses om investeringsforetaket markedsføres av investeringsforetakets forvaltningsselskap.

2. Meldingen omhandlet i nr. 1 skal ledsages av siste utgave av følgende
 - a) investeringsforetakets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, dets prospekt og eventuelt siste årsberetning samt eventuelle etterfølgende halvårsberetninger oversatt i samsvar med bestemmelsene i artikkel 94 nr. 1 bokstav c) og d), og
 - b) nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78, oversatt i samsvar med artikkel 94 nr. 1 bokstav b) og d).
3. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal kontrollere at dokumentasjonen som investeringsforetaket legger fram, er i samsvar med nr. 1 og 2.

Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal oversende den fullstendige dokumentasjonen omhandlet i nr. 1 og 2 til vedkommende myndigheter i den medlemsstat der investeringsforetaket har til hensikt å markedsføre sine andeler senest 10 virkedager etter mottak av meldingen ledsaget av fullstendig dokumentasjon fastsatt i nr. 2. Vedlagt dokumentasjonen skal følge en bekreftelse på at investeringsforetaket oppfyller vilkårene i dette direktiv.

Når dokumentasjonen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat umiddelbart underrette inves-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

teringsforetaket om dette. Investeringsforetaket skal ha tilgang til markedet i vertsstaten fra og med datoen for underretningen.

4. Medlemsstatene skal sikre at meldingen omhandlet i nr. 1 og bekreftelsen omhandlet i nr. 3 foreligger på et språk som er vanlig i internasjonale finanskretser, med mindre investeringsforetakets hjemstat og vertsstat samtykker i at meldingen legges fram på et språk som er offisielt i begge medlemsstater.
5. Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk overføring og arkivering av dokumentene omhandlet i nr. 3.
6. Når det gjelder framgangsmåten for melding fastsatt i denne artikkel, skal vedkommende myndigheter i den medlemsstat der investeringsforetaket har til hensikt å markedsføre sine andeler, ikke kreve ytterligere dokumentasjon, bekreftelser eller opplysninger enn de som er fastsatt i denne artikkel.
7. Investeringsforetakets hjemstat skal sikre at vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat med elektronisk midler har tilgang til dokumentene omhandlet i nr. 2 og eventuelt oversettelser av disse. Den skal sikre at investeringsforetaket holder denne dokumentasjonen og oversettelsene à jour. Investeringsforetaket skal melde fra om eventuelle endringer i dokumentene omhandlet i nr. 2 til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat og angi hvor disse dokumentene kan anskaffes elektronisk.
8. Dersom det foretas endring i opplysningene om ordningene for markedsføring som angitt i meldingen i samsvar med nr. 1, eller endring med hensyn til hvilke aksjeklasser som skal markedsføres, skal investeringsforetaket sende vedkommende myndigheter i vertsstaten skriftlig melding om dette før endringen iverksettes.

Artikkel 94

1. Dersom et investeringsforetak markedsfører sine andeler i en vertsstat, skal investorene på vedkommende medlemsstats territorium gis alle de opplysninger og dokumenter som investeringsforetaket i samsvar med kapittel IX er pliktig til å gi investorene i sin hjemstat.

Disse opplysningene og dokumentene skal gis investorene i samsvar med følgende bestemmelser

- a) uten at dette berører bestemmelsene i kapittel IX, skal slike opplysninger og dokumenter gis til investorene på den måten som er fastsatt i investeringsforetakets vertsstats lover og forskrifter,
 - b) nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78 skal oversettes til det offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i investeringsforetakets vertsstat, eller til et språk godkjent av vedkommende myndigheter i vertsstaten,
 - c) opplysningene eller dokumentene, med unntak av nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78, skal etter investeringsforetakets valg oversettes til det offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i investeringsforetakets vertsstat, et språk godkjent av vedkommende myndigheter i denne medlemsstaten eller et språk som er vanlig i internasjonale finanskretser, og
 - d) investeringsforetaket skal ha ansvar for å få oversatt opplysningene og dokumentene omhandlet i bokstav b) og c) og oversettelsene skal være en nøyaktig gjengivelse av innholdet i originalen,
2. Kravene fastsatt i nr. 1 skal også gjelde for eventuelle endringer i opplysningene eller dokumentene omhandlet i samme nummer.
 3. Hvor ofte kursene for utstedelse, salg, gjenkjøp og innløsning av andeler i investeringsforetak offentliggjøres i samsvar med artikkel 76, skal være underlagt lovene og forskriftene i investeringsforetakets hjemstat.

Artikkel 95

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak som fastsetter
 - a) omfanget av opplysningene omhandlet i artikkel 91 nr. 3,
 - b) hvordan det skal tilrettelegges for tilgang for vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat til opplysningene og dokumentene omhandlet i artikkel 93 nr. 1, 2, og 3 i samsvar med artikkel 93 nr. 7.
 Disse tiltakene, som er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å supplere det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.
2. Kommisjonen kan også vedta gjennomføringstiltak som fastsetter
 - a) utformingen av og innholdet i en standardmodell for melding som investeringsforeta-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- kene skal benytte ved meldingen omhandlet i artikkel 93 nr. 1, herunder en angivelse av hvilket dokument oversettelsen gjelder,
- b) utforming av og innhold i en standard modell for bekreftelse som skal benyttes av medlemsstatenes vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 93 nr. 3,
 - c) framgangsmåten for utveksling av opplysninger og bruk av elektronisk kommunikasjon mellom vedkommende myndigheter ved melding i henhold til bestemmelsene i artikkel 93.

Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 112 nr. 3.

Artikkel 96

I sin virksomhet kan investeringsforetakene benytte den samme betegnelse på sin juridiske form i vertsstaten som den de benytter i hjemstaten, f.eks. «investeringselskap» eller «investeringsfond».

Kapittel XII

Bestemmelser med hensyn til myndigheter med ansvar for godkjenning og tilsyn

Artikkel 97

1. Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndigheter som skal utføre oppgavene omhandlet i dette direktiv. De skal underrette Kommisjonen om dette og eventuelt angi hvordan oppgavene er fordelt.
2. Vedkommende myndigheter nevnt i nr. 1 skal være offentlige myndigheter eller organer som er utpekt av offentlige myndigheter.
3. Myndighetene i investeringsforetakets hjemstat skal ha kompetanse til å føre tilsyn med investeringsforetaket, herunder eventuelt i henhold til artikkel 19. Myndighetene i investeringsforetakets vertsstat skal imidlertid ha kompetanse til å føre tilsyn med at de bestemmelser som faller utenfor dette direktivs virkeområde og bestemmelsene fastsatt i artikkel 92 og 94, overholdes.

Artikkel 98

1. Myndighetene skal gis all den tilsyns- og undersøkelsesmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne ivareta sine oppgaver. Slik myndighet skal utøves
 - a) direkte,

- b) i samarbeid med andre myndigheter,
 - c) på vedkommende myndigheters ansvar gjennom delegering av oppgaver til andre enheter, eller
 - d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
2. I henhold til nr. 1 skal vedkommende myndigheter minst ha myndighet til å
 - a) kreve tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta kopi av dette,
 - b) kreve opplysninger fra enhver person, og om nødvendig innkalle og avhøre en person for å innhente opplysninger,
 - c) foreta kontroller på stedet,
 - d) kreve opplysninger om telefon- og datatrafikk,
 - e) kreve opphør av enhver praksis som strider mot de bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv,
 - f) kreve frysing eller beslaglegging av aktiva,
 - g) kreve midlertidig forbud mot yrkesvirksomhet,
 - h) kreve at godkjente investeringselskaper, forvaltningsselskaper eller depotmottakere legger fram opplysninger,
 - i) vedta enhver type tiltak for å sikre at investeringselskaper, forvaltningsselskaper eller depotmottakere fortsetter å overholde kravene i dette direktiv,
 - j) kreve at utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av andeler utsettes av hensyn til andelseiernes eller offentlighetens interesse,
 - k) tilbakekalle godkjenning gitt til et investeringsforetak, et forvaltningsselskap eller en depotmottaker,
 - l) henwise saker til straffeforfølgning og
 - m) tillate revisorer eller sakkynndige å foreta kontroller eller undersøkelser.

Artikkel 99

1. Medlemsstatene skal fastsette reglene for tiltak og straffetiltak som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv og treffe de nødvendige tiltak for å sikre at reglene overholdes. Uten at det berører framgangsmåtene for tilbakekalling av godkjenning eller medlemsstatenes rett til å iverksette straffettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning sikre at det kan treffes egnede forvaltningsmessige tiltak eller iverksettes forvaltningsmessige straffetiltak mot ansvarlige personer når bestem-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

melser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, ikke er blitt overholdt.

De fastsatte tiltakene og sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Uten at dette er til hinder for at det vedtas regler for tiltak og sanksjoner som skal gjelde for overtredelse av andre nasjonale bestemmelser vedtatt i samsvar med dette direktiv, skal medlemsstatene særlig fastsette virkningsfulle, forholdsmessige og avskrekkende tiltak og sanksjoner vedrørende plikten til å legge fram nøkkelinformasjon på en måte som sannsynligvis vil bli forstått av småinvestorer i henhold til artikkel 78 nr. 5.
3. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndighet kan offentliggjøre alle tiltak og sanksjoner som vil bli iverksatt ved overtredelse av bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro på finansmarkedene, være skadelig for investorenes interesser eller påføre de berørte partene uforholdsmessig stor skade.

Artikkel 100

1. Medlemsstatene skal sikre at effektive klage- og erstatningsordninger er på plass for minnelig løsning av forbrukertvister i forbindelse med investeringsforetakenes virksomhet. Eksisterende organer kan benyttes der dette er hensiktsmessig.
2. Medlemsstatene skal sikre at lover eller forskrifter ikke hindrer organene nevnt i nr. 1 i å samarbeide effektivt for å løse tverrnasjonale tvister.

Artikkel 101

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide når det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv eller utøve den myndighet de har i henhold til dette direktiv eller nasjonal lovgivning.

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige forvaltningsmessige og organisatoriske tiltak for å lette samarbeidet omhandlet i dette nummer.

Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet for å fremme samarbeid, også i tilfeller der atferden som undersøkes ikke utgjør

en overtredelse av gjeldende bestemmelser i den berørte medlemsstaten.

2. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal umiddelbart utveksle de opplysninger som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine plikter i henhold til dette direktiv.
3. Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat har skjellig grunn til å mistenke at handlinger som er i strid med dette direktiv, utføres eller har vært utført av enheter som ikke er underlagt denne vedkommende myndighets tilsyn, på territoriet til en annen medlemsstat, skal den umiddelbart melde fra til vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten om dette med så konkrete opplysninger som mulig. De myndigheter som mottar meldingen skal treffe hensiktsmessige tiltak, underrette vedkommende myndigheter som har gitt meldingen, om resultatet, og i den grad det er mulig også om viktige forhold i sakens videre utvikling. Dette nummer skal ikke berøre kompetansen til vedkommende myndigheter som melder fra.
4. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat kan anmode om at vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat samarbeider om tilsyn, kontroll på stedet eller en undersøkelse på sistnevntes territorium innenfor rammen av deres myndighet etter dette direktiv. Dersom en vedkommende myndighet får en anmodning om en kontroll på stedet eller en undersøkelse, skal den
 - a) selv foreta kontrollen eller undersøkelsen,
 - b) tillate den anmodende myndighet å foreta kontrollen eller undersøkelsen eller
 - c) tillate revisorer eller sakkyndige å foreta kontrollen eller undersøkelsen.
5. Dersom kontrollen eller undersøkelsen utføres på en medlemsstats territorium av vedkommende myndighet i samme medlemsstat, kan vedkommende myndighet i medlemsstaten som har anmodet om bistand, anmode om at dens egne tjenestemenn ledsager tjenestemennene som utfører kontrollen eller undersøkelsen. Det er imidlertid den medlemsstat på hvis territorium kontrollen eller undersøkelsen utføres, som har den overordnede kontrollen med kontrollen eller undersøkelsen.

Dersom kontrollen eller undersøkelsen utføres på en medlemsstats territorium av vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, kan vedkommende myndighet i den medlemsstaten på hvis territorium kontrollen eller

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

undersøkelsen utføres, anmode om at dens egne tjenestemenn ledsager tjenestemennene som utfører kontrollen eller undersøkelsen.

6. Vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der kontrollen eller undersøkelsen utføres kan nekte å utveksle opplysninger som fastsatt i nr. 2 eller å etterkomme en anmodning om å samarbeide om å utføre en undersøkelse eller kontroll på stedet som fastsatt i nr. 4, bare dersom
 - a) undersøkelsen, kontrollen på stedet eller utvekslingen av opplysninger kan være til skade for medlemsstatens suverenitet, sikkerhet eller offentlige orden,
 - b) det hos myndighetene i denne medlemsstaten allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller
 - c) disse personene allerede har fått en endelig dom for de samme forholdene i denne medlemsstaten.
7. Vedkommende myndigheter skal underrette vedkommende myndigheter som anmoder om samarbeid om eventuelle beslutninger truffet i henhold til nr. 6. Underretningen skal inneholde opplysninger om begrunnelsen for beslutningen.
8. Vedkommende myndigheter kan bringe saken inn for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn, opprettet ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF¹⁵, i de tilfeller en anmodning
 - a) om å utveksle informasjon som fastsatt i artikkel 109, er avvist eller ikke har blitt etterkommet innen rimelig tid,
 - b) om å utføre en undersøkelse eller kontroll på stedet som fastsatt i artikkel 110, er avvist eller ikke er blitt etterkommet innen rimelig tid, eller
 - c) om tillatelse til at dens tjenestemenn ledsager tjenestemenn fra vedkommende myndighet i den annen medlemsstat er avvist eller ikke er blitt etterkommet innen rimelig tid.
9. Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak for framgangsmåter for kontroller på stedet og undersøkelser.

Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 112 nr. 3.

Artikkel 102

1. Medlemsstatene skal fastsette at alle personer som arbeider eller har arbeidet hos vedkommende myndigheter, så vel som revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter, skal være underlagt taushetsplikt. Dette betyr at med forbehold for saker som omfattes av straffetretten, kan ingen fortrolige opplysninger som de måtte få i embets medfør, gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form slik at de enkelte investeringsforetak, forvaltningsselskaper og depotmottakere (foretak som medvirker i deres virksomhet), ikke kan identifiseres.

Når et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets virksomhet, er erklært konkurs eller er under tvangsavvikling, kan likevel fortrolige opplysninger som ikke berører tredjemann som deltar i forsøk på å redde foretaket, gis videre under en sivil sak.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter i medlemsstatene utveksler opplysninger i samsvar med dette direktiv eller annen fellesskapsrett som gjelder investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres virksomhet. Disse opplysningene skal være underlagt taushetsplikten fastsatt i nr. 1.

Vedkommende myndigheter som utveksler opplysninger med andre vedkommende myndigheter i henhold til dette direktiv, kan, når de oversender opplysningene, angi at de ikke skal gis videre uten deres uttrykkelige samtykke, og opplysningene skal i så fall utveksles bare for de formål disse myndighetene har gitt samtykke til.

3. Medlemsstatene kan inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med vedkommende myndigheter i tredjestater eller med myndigheter eller organer i tredjestater, som fastsatt i denne artikkels nr. 5 og artikkel 103 nr. 1, men bare dersom de opplysninger som gis videre, omfattes av en garanti om taushetsplikt som minst tilsvarer den som er nevnt i denne artikkel. Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for nevnte myndigheter eller organer i utførelsen av deres tilsynsoppgaver.

Når opplysningene stammer fra en annen medlemsstat, kan de gis videre bare med uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og even-

¹⁵ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

tuelt bare for det formål nevnte myndigheter har gitt samtykke til.

4. Vedkommende myndigheter som mottar kontrollerte opplysninger i henhold til nr. 1 eller 2, kan bruke dem bare i embets medfør
 - a) for å kontrollere at vilkårene for adgang til å starte virksomhet som investeringsforetak eller foretak som medvirker i dets virksomhet, er oppfylt, og for å lette tilsynet med utøvelse av slik virksomhet, administrasjons- og bokføringsrutiner og intern kontroll, eller,
 - b) for å pålegge straffetiltak,
 - c) i en forvaltningsklage på et vedtak gjort av vedkommende myndighet, og
 - d) i saker brakt inn for domstolene i samsvar med artikkel 107 nr. 2.
5. Nr. 1 og 4 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat og mellom medlemsstater, dersom slik utveksling skjer mellom vedkommende myndighet og
 - a) myndigheter med offentlig ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner, foretak for investering, forsikringsforetak eller andre finansinstitusjoner, og myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,
 - b) organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av investeringsforetak og foretak som medvirker i deres virksomhet, eller organer som medvirker i liknende framgangsmåter, eller,
 - c) personer med ansvar for å foreta lovfestet revisjon av forsikringsforetaks, kredittinstitusjoners, foretak for investering og andre finansinstitusjoners regnskaper.

Nr. 1 og 4 skal særlig ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter som er angitt over kan utføre sine tilsynsoppgaver, eller for at de opplysninger som er nødvendig for utførelsen av deres oppgaver, gis videre til organer som administrerer erstatningsordninger.

Opplysninger som utveksles i henhold til første ledd, skal være underlagt taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.

Artikkel 103

1. Uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 102 nr. 1–4 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og
 - a) myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med organer som medvirker ved avvikling

- og konkursbehandling av investeringsforetak eller foretak som medvirker i deres virksomhet, eller organer som medvirker i liknende framgangsmåter,
 - b) myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med personer som har ansvar for å foreta lovfestet revisjon av forsikringsforetaks, kredittinstitusjoners, verdipapirforetaks og andre finansinstitusjoners regnskaper.
2. Medlemsstater som benytter seg av unntaket omhandlet i nr. 1, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:
 - a) opplysningene skal brukes for å utføre tilsynsoppgaven omhandlet i nr. 1,
 - b) opplysninger som mottas, skal være underlagt taushetsplikt som fastsatt i artikkel 102 nr. 1, og
 - c) dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de gis videre bare med uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.
 3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter som kan motta opplysninger i henhold til nr. 1.
 4. Uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 102 nr. 1–4 kan medlemsstatene, for å styrke finanssystemets stabilitet og integritet, gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som etter lovgivningen har ansvar for å avdekke og undersøke overtredelser av bestemmelser i selskapsretten.
 5. Medlemsstater som benytter seg av unntaket omhandlet i nr. 4, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt
 - a) opplysningene skal brukes for å utføre oppgaven omhandlet i nr. 4,
 - b) opplysninger som mottas, er underlagt taushetsplikten fastsatt i artikkel 102 nr. 1, og
 - c) dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de gis videre bare med uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

I henhold til bokstav c) skal myndighetene eller organene nevnt i nr. 4, underrette vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, om navnene på de personer som opplysningene skal sendes til, med nøyaktig angivelse av personenes fullmakter.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

6. Dersom en medlemsstats myndigheter eller organer omhandlet i nr. 4 i en medlemsstat i utførelsen av sine oppgaver i forbindelse med avdekking eller undersøkelse innhenter bistand fra personer som på grunn av sin særskilte kompetanse utpekes for dette formål, og som ikke er ansatt i offentlig sektor, kan adgangen til utveksling av opplysninger omhandlet i nr. 4 utvides til disse personene på vilkårene fastsatt i nr. 5.
7. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om navnet på de myndigheter eller organer som kan motta opplysninger i henhold til nr. 4.

Artikkel 104

1. Bestemmelsene i artikkel 102 og 103 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndighet gir videre til sentralbanker og andre organer med liknende funksjon i egenkap av monetære myndigheter opplysninger i forbindelse med utførelsen av deres oppgaver, og de skal heller ikke være til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre til vedkommende myndigheter de opplysninger de behøver for formålene i artikkel 102 nr. 4. Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt taushetsplikten fastsatt i artikkel 102 nr. 1.
2. Bestemmelsene i artikkel 102 og 103 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter gir videre opplysningene omhandlet i artikkel 102 nr. 1–4 til en oppgjørssentral eller et liknende organ godkjent i henhold til nasjonal lovgivning for avregning eller oppgjør på et av medlemsstatens markeder, dersom de mener det er nødvendig å gi opplysningene videre for å sikre at disse organene virker tilfredsstillende i forbindelse med en markedsdeltakers mislighold eller potensielle mislighold.
Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt taushetsplikten fastsatt i artikkel 102 nr. 1.
Medlemsstatene skal imidlertid påse at opplysninger som er mottatt i henhold til artikkel 102 nr. 2, ikke gis videre i de tilfeller som det vises til i første ledd, med mindre vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, uttrykkelig har gitt sitt samtykke.
3. Uten hensyn til artikkel 102 nr. 1 og 4 kan medlemsstatene i henhold til lovbestemmelser tillate at visse opplysninger gis videre til andre avdelinger i deres sentraladministra-

sjoner som er ansvarlige for lovgivning angående tilsyn med investeringsforetak og foretak som medvirker i deres virksomhet, kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, foretak for investering og forsikringsforetak, og til kontrollører som handler på vegne av disse avdelingene.

Slike opplysninger kan likevel bare gis videre når det er nødvendig av hensyn til tilsynet.

Medlemsstatene skal likevel fastsette at opplysninger mottatt i henhold til artikkel 102 nr. 2 og 5 aldri kan gis videre i de tilfeller som det vises til i dette nummer, uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som ga opplysningene.

Artikkel 105

Kommisjonen kan vedta gjennomføringstiltak knyttet til framgangsmåtene for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter.

Disse tiltakene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 112 nr. 3.

Artikkel 106

1. Medlemsstatene skal minst fastsette at enhver person som er godkjent i henhold til direktiv 2006/43/EF og som i et investeringsforetak eller et foretak som medvirker i dets virksomhet utfører den lovfestede revisjon nevnt i artikkel 51 i direktiv 78/660/EØF, i artikkel 37 i direktiv 83/349/EØF eller i artikkel 73 i dette direktiv, eller enhver annen lovfestet oppgave, skal ha plikt til straks å melde til vedkommende myndigheter alle forhold og beslutninger som gjelder foretaket, og som vedkommende person har fått kjennskap til i forbindelse med utførelsen av sin oppgave, og som kan
 - a) være et vesentlig brudd på de lover og forskrifter som fastlegger vilkårene for godkjenning, eller som særskilt omhandler virksomheten som investeringsforetak eller foretak som medvirker i dets virksomhet,
 - b) skade den fortsatte drift av investeringsforetaket eller foretaket som medvirker i dets virksomhet, eller
 - c) medføre at regnskapene ikke godkjennes, eller at det tas forbehold.
 Samme plikt gjelder for vedkommende person med hensyn til forhold og beslutnin-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

ger personen har fått kjennskap til i utførelsen av oppgaven nevnt i bokstav a) i et foretak som ved kontroll har nære forbindelser til investeringsforetaket eller et foretak som medvirker til dets virksomhet, der personen utfører nevnte oppgave.

2. Dersom personene godkjent i henhold til direktiv 2006/43/EF i god tro gir videre opplysninger om forhold og beslutninger nevnt i nr. 1 til vedkommende myndigheter, er dette ikke å anse som et brudd på taushetsplikten i henhold til avtale eller i henhold til lover eller forskrifter og medfører ikke noen form for ansvar for disse personene

Artikkel 107

1. Vedkommende myndigheter skal skriftlig begrunne enhver avgjørelse om å avslå en søknad om godkjenning og enhver avgjørelse med negativt utfall som treffes i henhold til de generelle tiltak som er truffet i samsvar med dette direktiv, og meddele denne begrunnelsen til søkeren.
2. Medlemsstatene skal fastsette at avgjørelser angående et investeringsforetak truffet i henhold til lover og forskrifter som er vedtatt i samsvar med dette direktiv, er behørig begrunnet og kan prøves for domstolene; det samme skal gjelde dersom det ikke er truffet en avgjørelse innen seks måneder etter at et investeringsforetak har innlevert en søknad som inneholder alle de opplysninger som kreves.
3. Medlemsstatene skal fastsette at ett eller flere av følgende organer, som fastsatt i nasjonal lovgivning, i forbrukernes interesse og i samsvar med nasjonal lovgivning kan bringe saken inn for en domstol eller et vedkommende administrativt organ for å sikre at nasjonale gjennomføringsbestemmelser for dette direktiv anvendes
 - a) offentlige organer eller deres representanter,
 - b) forbrukerorganisasjoner som har en berettiget interesse i å beskytte forbrukerne, eller
 - c) bransjeorganisasjoner som har en berettiget interesse i å beskytte sine medlemmer.

Artikkel 108

1. Bare myndighetene i investeringsforetakets hjemstat kan treffe tiltak overfor investeringsforetaket dersom det overtrer lover eller forskrifter eller bestemmelser i fondsre-

gler eller i investeringssselskapets stiftelsesdokumenter.

Myndighetene i investeringsforetakets vertsstat kan likevel treffe tiltak overfor investeringsforetaket dersom det overtrer gjeldende lover eller forskrifter i vertsstaten som faller utenfor dette direktivs virkeområde eller bestemmelsene i artikkel 92 og 94.

2. Myndighetene i investeringsforetakets hjemstat skal umiddelbart underrette myndighetene i investeringsforetakets vertsstater og, om investeringsforetakets forvaltningsselskap er opprettet i en annen medlemsstat, vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, om enhver avgjørelse om tilbakekalling av en godkjenning, ethvert annet tiltak av alvorlig art som treffes overfor investeringsforetaket, og enhver utsettelse av gjenkjøp eller innløsning som det pålegges.
3. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat eller investeringsforetakets hjemstat kan treffe tiltak overfor forvaltningsselskapet dersom det overtrer regler som hører inn under vedkommende myndigheters ansvarsområde.
4. Dersom vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat har klare og påviselige grunner for å tro at et investeringsforetak hvis andeler markedsføres på vedkommende medlemsstats territorium, ikke oppfyller de forpliktelser som følger av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv som ikke gir fullmakter til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat, skal de oversende sine funn til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, som skal treffe hensiktsmessige tiltak.
5. Dersom investeringsforetaket, til tross for tiltakene truffet av vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, eller fordi disse tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller fordi investeringsforetakets hjemstat unnlater å handle innen rimelig tid, fortsetter å opptre på en måte som klart er i strid med interessene til investorene i investeringsforetakets vertsstat, skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertsstat som en konsekvens kunne treffe ett av følgende tiltak:
 - a) etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat, treffe alle de hensiktsmessige tiltak som er nødvendig for å gi investorvern, herunder

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- ha mulighet til å hindre det berørte investeringsforetaket i å markedsføre sine andeler ytterligere på vertsstatens territorium, eller
- b) om nødvendig bringe saken inn for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn.

Kommisjonen skal uten opphold underrettes om eventuelle tiltak som treffes i henhold til første ledd i bokstav a).

6. Medlemsstatene skal sikre for at det på deres territorium er rettslig mulig å forkynde de dokumenter som er nødvendig for å treffe de tiltak som en hjemstat kan iverksette overfor et investeringsforetak i henhold til nr. 2–5.

Artikkel 109

1. Dersom et forvaltningsselskap ved å yte tjenester eller ved å opprette filialer utøver virksomhet i én eller flere vertsstater, skal vedkommende myndigheter i alle de berørte medlemsstater samarbeide nært.

De skal på anmodning gi hverandre alle opplysninger om ledelse og eierstruktur i slike forvaltningsselskaper som kan lette tilsynet med dem, samt alle opplysninger som kan lette kontrollen med slike selskaper. Særlig skal myndighetene i forvaltningsselskapets hjemstat samarbeide for å sikre at vertsstatens myndigheter kan innhente de opplysninger som er nevnt i artikkel 21 nr. 2.

2. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat skal, i den grad det er nødvendig for at hjemstaten skal kunne utøve sin tilsynsmyndighet, underrette vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om ethvert tiltak truffet av forvaltningsselskapets vertsstat etter artikkel 21 nr. 5 som innebærer tiltak eller straffetiltak overfor et forvaltningsselskap eller begrensninger av forvaltningsselskapets virksomhet.
3. Vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat skal uten opphold melde fra til vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat om eventuelle problemer som er påvist i forbindelse med forvaltningsselskapets virksomhet som kan få vesentlig innvirkning på forvaltningsselskapets evne til å utføre sine plikter korrekt overfor investeringsforetaket, samt om ethvert brudd på bestemmelsene i kapittel III.
4. Vedkommende myndigheter i investeringsforetakets hjemstat skal uten opphold melde fra til vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat om eventuelle pro-

blemer som er påvist i forbindelse med investeringsforetaket som kan få vesentlig innvirkning på forvaltningsselskapets evne til å utføre sine plikter korrekt eller til å overholde de krav i dette direktiv som hører inn under hjemstatens ansvarsområde.

Artikkel 110

1. Når et forvaltningsselskap som er gitt godkjenning i en annen medlemsstat, utøver virksomhet i en vertsstat gjennom en filial, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten sørge for at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets hjemstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, selv eller gjennom en person som de utpeker for dette formål, kan foreta kontroll på stedet av opplysningene nevnt i artikkel 109.
2. Denne artikkel skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter i forvaltningsselskapets vertsstat, ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til dette direktiv, kan foreta kontroll på stedet av filialer opprettet på deres territorium.

Kapittel XIII

Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn

Artikkel 111

Kommisjonen kan vedta tekniske endringer til dette direktiv på følgende områder

- a) avklaring av definisjonene for å sikre enhetlig anvendelse av dette direktiv i hele Felleskapet, og
- b) tilpasning av terminologien og formuleringen av definisjonene i samsvar med senere rettsakter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer og tilknyttede spørsmål.

Disse tiltakene, som har til formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 112 nr. 2.

Artikkel 112

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomite nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁶⁾.

¹⁶ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

fastsetter at de for å utøve slik virksomhet må oppfylle vilkår tilsvarende dem som er fastsatt i artikkel 7 og 8.

Avsnitt 2

Overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser

Artikkel 115

Senest 1. juli 2013 skal Kommisjonen rapportere til Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av dette direktiv.

Artikkel 116

1. Medlemsstatene skal innen 30. juni 2011 vedta og offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme artikkel 1 nr. 2 annet ledd, artikkel 1 nr. 3 bokstav b), artikkel 2 nr. 1 bokstav e), m), p), q) og r), artikkel 2 nr. 5, artikkel 4, artikkel 5 nr. 1–4 og nr. 6 og 7, artikkel 6 nr. 1, artikkel 12 nr. 1, artikkel 13 nr. 1 innledning, artikkel 13 nr. 1 bokstav a) og i), artikkel 15, artikkel 16 nr. 1, artikkel 16 nr. 3, artikkel 17 nr. 1 artikkel 17 nr. 2 bokstav b), artikkel 17 nr. 3 første og tredje ledd, artikkel 17 nr. 4 til 7, artikkel 17 nr. 9 annet ledd, artikkel 18 nr. 1 innledning, artikkel 18 nr. 1 bokstav b), artikkel 18 nr. 2 tredje og fjerde ledd, artikkel 18 nr. 3 og 4, artikkel 19 og 20, artikkel 21 nr. 2–6 og nr. 8 og 9, artikkel 22 nr. 1, artikkel 22 nr. 3 bokstav a), d) og e), artikkel 23 nr. 1, 2, 4 og 5, artikkel 27 tredje ledd, artikkel 29 nr. 2, artikkel 33 nr. 2, 4 og 5, artikkel 37–42, artikkel 43 nr. 1–5, artikkel 44–49, artikkel 50 nr. 1 innledning, artikkel 50 nr. 3, artikkel 51 nr. 1 tredje ledd, artikkel 54 nr. 3, artikkel 56 nr. 1, artikkel 56 nr. 2 første ledd innledning, artikkel 58 og 59, artikkel 60 nr. 1–5, artikkel 61 nr. 1 og 2, artikkel 62 nr. 1, 2 og 3, artikkel 63, artikkel 64 nr. 1, 2 og 3, artikkel 65, 66 og 67, artikkel 68 nr. 1 bokstav a) innledning, artikkel 69 nr. 1 og 2, artikkel 70 nr. 2 og 3, artikkel 71, 72 og 74, artikkel 75 nr. 1, 2 og 3, artikkel 77–82, artikkel 83 nr. 1 bokstav b), artikkel 83 nr. 2 bokstav a) annet strekpunkt, artikkel 86, artikkel 88 nr. 1 bokstav b), artikkel 89 bokstav b), artikkel 90–94, artikkel 96–100, artikkel 101 nr. 1–8, artikkel 102 nr. 2 annet ledd, artikkel 102 nr. 5, artikkel 107 og 108, artikkel 109 nr. 2, 3 og 4, artikkel 110 og vedlegg I. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Kapittel XIV

Unntak, overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser

Avsnitt 1

Unntak

Artikkel 113

1. Utelukkende med virkning for danske investeringsforetak skal *pantebreve* som er utstedt i Danmark, sidestilles med de verdipapirer som er nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav b).
2. Som unntak fra artikkel 22 nr. 1 og artikkel 32 nr. 1 kan vedkommende myndigheter gi tillatelse til at investeringsforetak som per 20. desember 1985, i samsvar med sin nasjonale lovgivning hadde flere depotmottakere, kan beholde dette antall depotmottakere dersom myndighetene har sikkerhet for at de oppgaver som skal utføres i henhold til artikkel 22 nr. 3 og artikkel 32 nr. 3, faktisk blir utført.
3. Som unntak fra artikkel 16 kan medlemsstatene gi forvaltningsselskaper tillatelse til å utstede ihendehaverpapirer som representerer registrerte verdipapirer i andre selskaper.

Artikkel 114

1. Verdipapirforetak som i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1) i direktiv 2004/39/EF er godkjent for å utføre bare tjenestene angitt i avsnitt A punkt 4) og 5) i vedlegget til nevnte direktiv, kan gis godkjenning i henhold til dette direktiv til å forvalte investeringsforetak som forvaltningsselskaper. I så tilfelle skal slike verdipapirforetak frasi seg godkjenningen gitt i henhold til direktiv 2004/39/EF.
2. Forvaltningsselskaper som før 13. februar 2004 hadde godkjenning i sin hjemstat i henhold til direktiv 85/611/EØF til å forvalte investeringsforetak, skal i henhold til denne artikkel anses for å ha slik godkjenning dersom lovgivningen i denne medlemsstaten

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

De skal anvende disse bestemmelsene fra og med 1. juli 2011.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. De skal også inneholde en erklæring om at henvisninger i gjeldende lover og forskrifter til direktiv 85/611/EØF skal forstås som henvisninger til dette direktiv. Medlemsstatene skal fastsette hvordan slike henvisninger skal gjøres og hvordan erklæringen skal formuleres.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 117

Direktiv 85/611/EØF, som endret ved direktivene angitt i vedlegg III del A, oppheves med virkning fra 1. juli 2011, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelsen av direktivene angitt i vedlegg III del B.

Henvisninger til det opphevede direktiv skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg IV.

Henvisninger til det forenklede prospektet skal forstås som henvisninger til nøkkelinformasjonen omhandlet i artikkel 78.

Artikkel 118

1. Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 1 nr. 1, artikkel 1 nr. 2 første ledd, artikkel 1 nr. 3 bokstav a), artikkel 1 nr. 4–7, artikkel 2 nr. 1 bokstav a)–d), f)–l), n) og o), artikkel 2 nr. 2, 3 og 4, artikkel 2 nr. 6 og 7, artikkel 3, artikkel 5 nr. 5, artikkel 6 nr. 2, 3 og 4, artikkel 7–11, artikkel 12 nr. 2), artikkel 13 nr. 1 bokstav b)–h), artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 1, artikkel 16 nr. 2, artikkel 17 nr. 2 bokstav a), c) og d), artikkel 17 nr. 3 annet ledd, artikkel 17 nr. 8, artikkel 17 nr. 9 første ledd, artikkel 18 nr. 1 med unntak av innledning og bok-

stav a), artikkel 18 nr. 2 første og annet ledd, artikkel 21 nr. 1 og 7, artikkel 22 nr. 2, artikkel 22 nr. 3 bokstav b) og c), artikkel 23 nr. 3, artikkel 24, artikkel 25 og 26, artikkel 27 første og annet ledd, artikkel 28, artikkel 29 nr. 1, 3 og 4, artikkel 30, 31 og 32, artikkel 33 nr. 1 og 3, artikkel 34, 35 og 36, artikkel 50 nr. 1 bokstav a)–h), artikkel 50 nr. 2, artikkel 51 nr. 1 første og annet ledd, artikkel 51 nr. 2 og 3, artikkel 52 og 53, artikkel 54 nr. 1 og 2, artikkel 55, artikkel 56 nr. 2 første ledd, artikkel 56 nr. 2 annet ledd, artikkel 56 nr. 3, artikkel 57, artikkel 68 nr. 2, artikkel 69 nr. 3 og 4, artikkel 70 nr. 1 og 4, artikkel 73 og 76, artikkel 83 nr. 1 med unntak av bokstav b), artikkel 83 nr. 2 bokstav a) med unntak av annet strekpunkt, artikkel 84, 85 og 87, artikkel 88 nr. 1 med unntak av bokstav b), artikkel 88 nr. 2, artikkel 89 med unntak av bokstav b), artikkel 102 nr. 1, artikkel 102 nr. 2 første ledd, artikkel 102 nr. 3 og 4, artikkel 103 til 106, artikkel 109 nr. 1, artikkel 111, 112, 113 og 117 og vedlegg II, III og IV skal få anvendelse fra og med 1. juli 2011.

2. Medlemsstatene skal sikre at investeringsforetak erstatter sine forenklede prospekter utarbeidet i samsvar med bestemmelsene i direktiv 85/611/EØF med nøkkelinformasjon utarbeidet i samsvar med artikkel 78 så snart som mulig og uansett senest 12 måneder etter utløpet av fristen for gjennomføring i nasjonal lovgivning av alle de gjennomføringstiltak som er nevnt i artikkel 78 nr. 7. I løpet av denne perioden skal vedkommende myndigheter i investeringsforetakets vertstat fortsatt godta det forenklede prospektet for investeringsforetak som markedsføres på disse medlemsstatenes territorier.

Artikkel 119

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 13. juli 2009.

For Europaparlamentet

For Rådet

H.-G. PÖTTERING
President

E. ERLANDSSON
Formann

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Vedlegg I

Oversikt A

1. Opplysninger om investeringsfondet	1. Opplysninger om forvaltningsselskapet, herunder opplysninger om hvorvidt forvaltningsselskapet er opprettet i en annen medlemsstat enn investeringsforetakets hjemstat	1. Opplysninger om investerings-selskapet
1.1. Navn	1.1. Betegnelse eller navn, juridisk form, forretningskontor og hovedkontor dersom dette ikke er identisk med forretningskontoret.	1.1. Betegnelse eller navn, juridisk form, forretningskontor og hovedkontor dersom dette ikke er identisk med forretningskontoret.
1.2. Investeringsfondets stiftelsesdato. Opplysninger om varighet dersom den er begrenset.	1.2. Selskapets stiftelsesdato. Opplysninger om varighet dersom den er begrenset.	1.2. Selskapets stiftelsesdato. Opplysninger om varighet dersom den er begrenset.
1.4. Opplysninger om hvor fonde-reglene, dersom de ikke er vedlagt, og de periodiske rapportene kan skaffes til veie.	1.3. Opplysninger om eventuelle andre investeringsfond som selskapet forvalter.	1.3. Opplysninger om eventuelle avdelinger dersom investerings-selskaper har ulike investerings-avdelinger.
1.5. Kortfattede opplysninger av interesse for andelseierne om de skatteregler som gjelder for fondet. Opplysninger om hvorvidt det skal svares kildeskatt av de inntekter og kapitalgevinster som investeringsfondet utbetaler til andelseierne.	1.4. Opplysninger om hvor stiftelsesdokumentene, dersom de ikke er vedlagt, og de periodiske rapportene kan skaffes til veie.	1.4. Opplysninger om hvor stiftelsesdokumentene, dersom de ikke er vedlagt, og de periodiske rapportene kan skaffes til veie.
1.6. Dato for regnskapsavslutning samt utdelingshyppighet.	1.5. Kortfattede opplysninger av interesse for andelseierne om de skatteregler som gjelder for selskapet. Opplysninger om hvorvidt det skal svares kildeskatt av de inntekter og kapitalgevinster som selskapet utbetaler til andelseierne.	1.5. Kortfattede opplysninger av interesse for andelseierne om de skatteregler som gjelder for selskapet. Opplysninger om hvorvidt det skal svares kildeskatt av de inntekter og kapitalgevinster som selskapet utbetaler til andelseierne.
1.7. Navn på dem som er tillagt ansvar for revisjon av de regnskapsoppgaver som er nevnt i artikkel 73.	1.6. Dato for regnskapsavslutning samt utdelingshyppighet.	1.6. Dato for regnskapsavslutning samt utdelingshyppighet.
	1.8. Navn og stilling i selskapet for medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene. Opplysninger om deres hovedvirksomhet utenfor selskapet dersom denne er av betydning i forhold til selskapet.	1.7. Navn på dem som er tillagt ansvar for revisjon av de regnskapsoppgaver som er nevnt i artikkel 73.
	1.9. Tegnet kapital med opplysninger om innbetalt kapital.	1.8. Navn og stilling i selskapet for medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene. Opplysninger om deres hovedvirksomhet utenfor selskapet dersom denne er av betydning i forhold til selskapet.
		1.9. Kapital

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

1.10. Opplysninger om andelenes art og viktigste egenskaper, og særlig om

- hvilken type rettighet (tinglig rettighet, fordring eller annen) andelen representerer,
- andelenes egenskaper, registrert på navn eller lydende på ihendehaver. Hvilke ulike størrelser andelene eventuelt er utstedt i,
- verdipapirer eller bevis som representerer disse, og innføring i et register eller på en konto,
- hva slags stemmerett andelseierne har, om slik foreligger,
- under hvilke omstendigheter det kan vedtas å avvike fondet, og nærmere bestemmelser for hvordan, særlig med hensyn til andelseiernes rettigheter.

1.11. Eventuelle opplysninger om fondsbørser eller markeder der andelene er notert eller omsettes.

1.12. Regler og vilkår for utstedelse og/eller salg av andeler.

1.13. Regler og vilkår for gjenkjøp eller innløsning av andeler og tilfeller der gjenkjøp eller innløsning kan utsettes.

1.14. Beskrivelse av regler for hvordan inntektene skal fastsettes og benyttes.

1.10. Opplysninger om andelenes art og viktigste egenskaper, og særlig om

- verdipapirer eller bevis som representerer disse, og innføring i et register eller på en konto,
- andelenes egenskaper, registrert på navn eller lydende på ihendehaver. Hvilke ulike størrelser andelene eventuelt er utstedt i,
- hva slags stemmerett andelseierne har,
- under hvilke omstendigheter det kan vedtas å avvike investeringsselskapet, og nærmere bestemmelser for hvordan, særlig med hensyn til andelseiernes rettigheter.

1.11. Eventuelle opplysninger om fondsbørser eller markeder der andelene er notert eller omsettes.

1.12. Regler og vilkår for utstedelse og/eller salg av andeler.

1.13. Regler og vilkår for gjenkjøp eller innløsning av andeler og tilfeller der gjenkjøp eller innløsning kan utsettes. Dersom et investeringsselskap har ulike avdelinger, opplysninger om hvordan andelseierne kan bytte fra en avdeling til en annen og de gebyrer som gjelder i slike tilfeller.

1.14. Beskrivelse av regler for hvordan inntektene skal fastsettes og benyttes.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

1.15. Beskrivelse av investeringsfondets investeringsmål, herunder de finansielle mål (f.eks. økning av kapital eller inntekt), av investeringspolitikken (f. eks. spesialisering innen bestemte geografiske områder eller næringssektorer), av begrensninger i investeringspolitikken samt opplysninger om metoder og hjelpemidler eller lånefullmakter som kan benyttes i forvaltningen av investeringsfondet.

1.16. Regler for verdivurdering av aktiva.

1.17. Fastsettelse av andelenes salgs- eller utstedelseskurs og gjenkjøps- eller innløsningskurs, og særlig

- hvordan og hvor ofte disse kursene beregnes,
- opplysninger om gebyrer ved salg, utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av andeler,
- opplysninger om hvordan, hvor og hvor ofte disse kursene offentliggjøres.

1.18. Opplysninger om størrelsen og beregningen av de vederlag som investeringsfondet skal betale til forvaltningsselskapet, depotmottakeren eller tredjemann, og hvordan disse vederlagene skal utbetales, samt om investeringsfondets refusjon av alle kostnader til forvaltningsselskapet, depotmottakeren eller tredjemann.

1.15. Beskrivelse av selskapets investeringsmål, herunder de finansielle mål (f. eks. økning av kapital eller inntekt), av investeringspolitikken (f. eks. spesialisering innen bestemte geografiske områder eller næringssektorer), av begrensninger i investeringspolitikken samt opplysninger om metoder og hjelpemidler eller lånefullmakter som kan benyttes i forvaltningen av selskapet.

1.16. Regler for verdivurdering av aktiva.

1.17. Fastsettelse av andelenes salgs- eller utstedelseskurs og gjenkjøps- eller innløsningskurs, og særlig

- hvordan og hvor ofte disse kursene beregnes,
- opplysninger om gebyrer ved salg, utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av andeler,
- opplysninger om hvordan, hvor og hvor ofte disse kursene offentliggjøres¹

1.18. Opplysninger om størrelsen og beregningen av de vederlag som selskapet betaler sine medlemmer av ledelsen og medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene, depotmottakeren eller tredjemann, og hvordan disse vederlagene skal utbetales, samt om selskapets refusjon av alle omkostninger til sine medlemmer av ledelsen, depotmottakeren eller tredjemann.

¹ Investeringsforetak som dem som er nevnt i artikkel 32 nr. 5 i dette direktiv skal også angi:

- hvordan og hvor ofte netto andelsverdi beregnes,
- opplysninger om hvordan, hvor og hvor ofte denne verdien offentliggjøres,
- den fondsbørs i den stat andelene markedsføres i hvis kurser fastsetter prisen på transaksjonene som iverksettes utenom fondsbørs i denne staten.

2. Opplysninger om depotmottakeren:

2.1. Betegnelse eller navn, juridisk form, forretningskontor og hovedkontor dersom dette ikke er identisk med forretningskontoret.

2.2. Hovedvirksomhet.

3.1. Foretakets navn eller firma eller konsulen-

3. Opplysninger om konsulentfirmaer eller eksterne investeringskonsulenter dersom bruken av deres tjenester er avtafefestet og deres vederlag belastes investeringsforetakets aktiva.

tens navn.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- 3.2. De vesentligste bestemmelsene i avtalen med forvaltningsselskapet eller investeringsforetaket som kan være av interesse for andelseierne, men ikke opplysninger om vederlag.
- 3.3. Annen virksomhet av betydning.
4. Opplysninger om de tiltak som er truffet i forbindelse med utbetaling til andelseiere, gjenkjøp eller innløsning av andeler, samt om hvordan informasjon om investeringsforetaket er tilgjengelig. Slik informasjon skal under alle omstendigheter gis i den medlemsstat der investeringsforetaket er opprettet. Dersom andelene markedsføres i en annen medlemsstat, skal denne informasjonen i tillegg gis med hensyn til denne medlemsstaten og inngå i prospektet som offentliggjøres der.
5. Andre opplysninger om investeringen:
- 5.1. Investeringsforetakets historiske resultater (om relevant) – slik informasjon kan enten inntas i eller vedlegges prospektet,
- 5.2. Beskrivelse av den typiske investor investeringsforetaket er ment for.
6. Økonomiske opplysninger:
- 6.1. Mulige andre utgifter og gebyrer enn dem som er nevnt i nr. 1.17; det skal skilles mellom dem som skal betales av andelseierne, og dem som skal dekkes av investeringsforetakets aktiva.

Oversikt B

Opplysninger som skal inngå i de periodiske rapportene

I. Oversikt over aktiva og passiva:

- omsettelige verdipapirer,
- tilgodehavender i bank,
- andre aktiva,
- samlede aktiva,
- passiva,
- nettoverdi.

II. Antallet andeler i omløp

III. Nettoverdi per andel

IV. Verdipapirportefølje, der det skilles mellom

- a) omsettelige verdipapirer som er opptatt til offisiell notering på en fondsbørs,
- b) omsettelige verdipapirer som omsettes på et annet regulert marked,
- c) nyutstedte omsettelige verdipapirer nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav d),

- d) andre omsettelige verdipapirer nevnt i artikkel 50 nr. 2 bokstav a),

og der det spesifiseres i prosent av netto aktiva etter de kriterier som er mest hensiktsmessige ut fra investeringsforetakets investeringspolitikk (f.eks. etter økonomiske, geografiske eller valuta-messige kriterier); for hver type av verdipapirer som er nevnt over, bør det fremgå hvor stor del den utgjør av investeringsforetakets samlede aktiva.

Opplysninger om endringer i verdipapirporteføljens sammensetning i løpet av referanseperioden.

V. Følgende opplysninger om endringer i investeringsforetakets aktiva i løpet av referanseperioden:

- investeringsinntekter,
- andre inntekter,
- forvaltningsgebyrer,
- depotgebyrer,
- andre gebyrer, skatter og avgifter,
- nettoinntekt,
- utdelinger og reinvesterte inntekter,
- økning eller reduksjon av kapitalbeholdningen,
- verdiøkning eller verdiforringelse av investeringer,
- alle andre endringer som angår investeringsforetakets aktiva og passiva,
- transaksjonsutgifter, som er kostnader et investeringsforetak pådrar seg i forbindelse med transaksjoner i egen portefølje.

VI. En sammenliknende oppstilling som omfatter de tre siste regnskapsårene, der hvert regnskapsår avsluttes med

- samlet nettoverdi,
- nettoverdi per andel.

VII. *Opplysninger om de samlede forpliktelses følger av investeringsforetakets transaksjoner i løpet av referanseperioden, med transaksjonene oppført etter kategori som definert i artikkel 51.*

Vedlegg II

Funksjoner som inngår i kollektiv porteføljeforvaltning:

- Investeringsforvaltning.
- Administrasjon:

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

a) juridiske tjenester og regnskapstjenester i forbindelse med fondsforvaltning,	e) ajourføring av et register over andelseiere,
b) forespørsler fra kunder,	f) fordeling av inntekter,
c) verdifuldning og prisfastsettelse (herunder selvangivelser),	g) utstedelse og innløsning av andeler,
d) kontroll med at gjeldende bestemmelser overholdes,	h) kontraktsoppgjør (herunder utsendelse av sertifikater),
	i) registrering.
	– Markedsføring

Vedlegg III

Del A

Opphevet direktiv med liste over påfølgende endringer (som nevnt i artikkel 117)

Rådsdirektiv 85/611/EØF

EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3.

Rådsdirektiv 88/220/EØF

EFT L 100 av 19.4.1988, s. 31.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/26/EF

EFT L 168 av 18.7.1995, s. 7.

Bare artikkel 1 fjerde strekpunkt, artikkel 4 nr. 7 og artikkel 5 femte strekpunkt

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/64/EF

EFT L 290 av 17.11.2000, s. 27.

Bare artikkel 1

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/107/EF

EFT L 41 av 13.2.2002, s. 20.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/108/EF

EFT L 41 av 13.2.2002, s. 35.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF

EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Bare artikkel 66

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/1/EF

EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9.

Bare artikkel 9

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/18/EF

EUT L 76 av 19.3.2008, s. 42.

Del B

Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse (som nevnt i artikkel 117)

Direktiv	Tidsfrist for innarbeiding	Anvendelsesdato
85/611/EØF	1. oktober 1989	—
88/220/EØF	1. oktober 1989	—
95/26/EF	18. juli 1996	—

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

2000/64/EF	17. november 2002	—
2001/107/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2001/108/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2004/39/EF	—	30. april 2006
2005/1/EF	13. mai 2005	—

Vedlegg IV

Sammenligningstabell

Direktiv 85/611/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1 nr. 1
Artikkel 1 nr. 2 innledende punktum	Artikkel 1 nr. 2 innledning
Artikkel 1 nr. 2 første og annet strekpunkt	Artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b)
—	Artikkel 1 nr. 2 annet ledd
Artikkel 1 nr. 3 første ledd	Artikkel 1 nr. 3 første ledd
Artikkel 1 nr. 3 annet ledd	Artikkel 1 nr. 3 annet ledd bokstav a)
—	Artikkel 1 nr. 3 annet ledd bokstav b)
Artikkel 1 nr. 4–7	Artikkel 1 nr. 4–7
Artikkel 1 nr. 8 innledning	Artikkel 2 nr. 1 bokstav n) innledning
Artikkel 1 nr. 8 første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 2 nr. 1 bokstav n) i), ii) og iii)
Artikkel 1 nr. 8, siste punktum	Artikkel 2 nr. 7
Artikkel 1 nr. 9	Artikkel 2 nr. 1 bokstav o)
Artikkel 1a første punktum	Artikkel 2 nr. 1 innledning
Artikkel 1a nr. 1	Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 1a nr. 2 første del av punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 1a nr. 2 annen del av punktum	Artikkel 2 nr. 2
Artikkel 1a nr. 3–5	Artikkel 2 nr. 1 bokstav c)–e)
Artikkel 1a nr. 6	Artikkel 2 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 1a nr. 7 første del av punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav g)
Artikkel 1a nr. 7 annen del av punktum	Artikkel 2 nr. 3
Artikkel 1a nr. 8–9	Artikkel 2 nr. 1 bokstav h)–i)
Artikkel 1a nr. 10 første ledd	Artikkel 2 nr. 1 bokstav j)
Artikkel 1a nr. 10 annet ledd	Artikkel 2 nr. 5
Artikkel 1a nr. 11	—
Artikkel 1a nr. 12 og 13 første punktum	Artikkel 2 nr. 1 i)– ii)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 1a nr. 13 annet punktum	Artikkel 2 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 1a nr. 14 og 15 første punktum	Artikkel 2 nr. 1 bokstav k) og l)
Artikkel 1a nr. 15 annet punktum	Artikkel 2 nr. 6
—	Artikkel 2 nr. 1 bokstav m)
Artikkel 2 nr. 1 innledning	Artikkel 3 nr. 4 innledning
Artikkel 2 nr. 1 første, annet, tredje og fjerde strek- punkt	Artikkel 3 bokstav a), b), c) og d)
Artikkel 2 nr. 2	—
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4 nr. 1 og 2	Artikkel 5 nr. 1 og 2
—	Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 4 nr. 3 første ledd	Artikkel 5 nr. 4 første ledd bokstav a) og b)
—	Artikkel 5 nr. 4 annet ledd
Artikkel 4 nr. 3 annet ledd	Artikkel 5 nr. 4 tredje ledd
Artikkel 4 nr. 3 tredje ledd	Artikkel 5 nr. 4 fjerde ledd
Artikkel 4 nr. 3a	Artikkel 5 nr. 5
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 5 nr. 6
—	Artikkel 5 nr. 7
Artikkel 5 nr. 1 og 2	Artikkel 6 nr. 1 og 2
Artikkel 5 nr. 3 første ledd innledning	Artikkel 6 nr. 3 første ledd innledning
Artikkel 5 nr. 3 første ledd bokstav a)	Artikkel 6 nr. 3 første ledd bokstav a)
Artikkel 5 nr. 3 første ledd bokstav b) innledning	Artikkel 6 nr. 3 første ledd bokstav b) innledning
Artikkel 5 nr. 3 første ledd bokstav b) første og annet strekpunkt	Artikkel 6 nr. 3 første ledd bokstav b) i) og ii)
Artikkel 5 nr. 3 annet ledd	Artikkel 6 nr. 3 annet ledd
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 6 nr. 4
Artikkel 5a nr. 1 innledning	Artikkel 7 nr. 1 innledning
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) innledning	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) innledning
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) første strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) i)
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) annet strekpunkt inn- ledning	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) ii) innledning
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) annet strekpunkt i), ii) og iii)	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) i) første, annet og tredje strekpunkt
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) tredje og fjerde strek- punkt	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a) iii)
Artikkel 5a nr. 1 bokstav a) femte strekpunkt	—
Artikkel 5a nr. 1 bokstav b)–d)	Artikkel 7 nr. 1 bokstav b)–d)
Artikkel 5a nr. 2–5	Artikkel 7 nr. 2–5

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 5b	Artikkel 8
Artikkel 5c	Artikkel 9
Artikkel 5d	Artikkel 10
Artikkel 5e	Artikkel 11
Artikkel 5f nr. 1 første ledd	Artikkel 12 nr. 1 første ledd
Artikkel 5f nr. 1 annet ledd bokstav a)	Artikkel 12 nr. 1 annet ledd bokstav a)
Artikkel 5f nr. 1 annet ledd bokstav b) første punktum	Artikkel 12 nr. 1 annet ledd bokstav b)
Artikkel 5f nr. 1 annet ledd bokstav b) siste punktum	—
Artikkel 5f nr. 2 innledning	Artikkel 12 nr. 2 innledning
Artikkel 5f nr. 2 første og annet strekpunkt	Artikkel 12 nr. 2 bokstav a) og b)
—	Artikkel 12 nr. 3
Artikkel 5g	Artikkel 13
Artikkel 5h	Artikkel 14 nr. 1
—	Artikkel 14 nr. 2
—	Artikkel 15
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 16 nr. 1 første ledd
—	Artikkel 16 nr. 1 annet ledd
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 16 nr. 2
—	Artikkel 16 nr. 3
Artikkel 6a nr. 1	Artikkel 17 nr. 1
Artikkel 6a nr. 2	Artikkel 17 nr. 2
Artikkel 6a nr. 3	Artikkel 17 nr. 3 første og annet ledd
—	Artikkel 17 nr. 3 tredje ledd
—	Artikkel 17 nr. 4–5
Artikkel 6a nr. 4–6	Artikkel 17 nr. 6–8
Artikkel 6a nr. 7	Artikkel 17 nr. 9 første ledd
—	Artikkel 17 nr. 9 annet ledd
Artikkel 6b nr. 1	Artikkel 18 nr. 1
Artikkel 6b nr. 2	Artikkel 18 nr. 2 første og annet ledd
—	Artikkel 18 nr. 2 tredje ledd
Artikkel 6b nr. 3 første ledd	Artikkel 18 nr. 2 fjerde ledd
Artikkel 6b nr. 3 annet ledd	—
—	Artikkel 18 nr. 3
Artikkel 6b nr. 4	Artikkel 18 nr. 4
Artikkel 6b nr. 5	—

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

—	Artikkel 19–20
Artikkel 6c nr. 1	Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 6c nr. 2 første ledd	—
Artikkel 6c nr. 2 annet ledd	Artikkel 21 nr. 2 første og annet ledd
—	Artikkel 21 nr. 2 tredje ledd
Artikkel 6c nr. 3–5	Artikkel 21 nr. 3–5
Artikkel 6c nr. 6	—
Artikkel 6c nr. 7–10	Artikkel 21 nr. 6–9
Artikkel 7	Artikkel 22
Artikkel 8	Artikkel 23 nr. 1–3
—	Artikkel 23 nr. 4–6
Artikkel 9	Artikkel 24
Artikkel 10	Artikkel 25
Artikkel 11	Artikkel 26
Artikkel 12	Artikkel 27 første og annet ledd
—	Artikkel 27 tredje ledd
Artikkel 13	Artikkel 28
Artikkel 13a nr. 1 første ledd	Artikkel 29 nr. 1 første ledd
Artikkel 13a nr. 1 annet ledd innledning	Artikkel 29 nr. 1 annet ledd innledning
Artikkel 13a nr. 1 første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 29 nr. 1 annet ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 13a nr. 1 tredje og fjerde ledd	Artikkel 29 nr. 1 tredje og fjerde ledd
Artikkel 13a nr. 2, 3 og 4	Artikkel 29 nr. 2, 3 og 4
Artikkel 13b	Artikkel 30
Artikkel 13c	Artikkel 31
Artikkel 14	Artikkel 32
Artikkel 15	Artikkel 33 nr. 1–3
—	Artikkel 33 nr. 4–6
Artikkel 16	Artikkel 34
Artikkel 17	Artikkel 35
Artikkel 18	Artikkel 36
—	Artikkel 37–49
Artikkel 19 nr. 1 innledning	Artikkel 50 nr. 1 innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav a)–c)	Artikkel 50 nr. 1 bokstav a)–c)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav d) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav d) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav d) første og annet strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav d) i) og ii)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 19 nr. 1 bokstav e) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav e) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav e) første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav e) i), ii), iii) og iv)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 50 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav g) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav g) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav g) første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav g) i), ii) og iii)
Artikkel 19 nr. 1 bokstav h) innledning	Artikkel 50 nr. 1 bokstav h) innledning
Artikkel 19 nr. 1 bokstav h) første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1 bokstav h) punkt i), ii), iii) og iv)
Artikkel 19 nr. 2, innledende ord	Artikkel 50 nr. 2 innledning
Artikkel 19 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 50 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 19 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 50 nr. 2 bokstav b)
Artikkel 19 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 50 nr. 2 annet ledd
Artikkel 19 nr. 4	Artikkel 50 nr. 3
Artikkel 21 nr. 1–3	Artikkel 51 nr. 1–3
Artikkel 21 nr. 4	—
—	Artikkel 51 nr. 4
Artikkel 22 nr. 1 første ledd	Artikkel 52 nr. 1 første ledd
Artikkel 22 nr. 1 annet ledd innledning	Artikkel 52 nr. 1 annet ledd innledning
Artikkel 22 nr. 1 annet ledd første og annet strekpunkt	Artikkel 52 nr. 1 annet ledd bokstav a) og b)
Artikkel 22 nr. 2 første ledd	Artikkel 52 nr. 2 første ledd
Artikkel 22 nr. 2 annet ledd innledning	Artikkel 52 nr. 2 annet ledd innledning
Artikkel 22 nr. 8 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 52 nr. 2 annet ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 22 nr. 3–5	Artikkel 52 nr. 3–5
Artikkel 22a nr. 1 innledning	Artikkel 53 nr. 1 innledning
Artikkel 22a nr. 1 første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 53 nr. 1 bokstav a), b) og c)
Artikkel 22a nr. 2	Artikkel 53 nr. 2
Artikkel 23	Artikkel 54
Artikkel 24	Artikkel 55
Artikkel 24a	Artikkel 70
Artikkel 25 nr. 1	Artikkel 56 nr. 1
Artikkel 25 nr. 2 første ledd innledning	Artikkel 56 nr. 2 første ledd innledning
Artikkel 25 nr. 2 første ledd første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 56 nr. 2 første ledd bokstav a), b), c) og d)
Artikkel 25 nr. 2 annet ledd	Artikkel 56 nr. 2 annet ledd

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 25 nr. 3	Artikkel 56 nr. 3
Artikkel 26	Artikkel 57
—	Artikkel 58–67
Artikkel 27 nr. 1 innledning	Artikkel 68 nr. 1 innledning
Artikkel 27 nr. 1 første strekpunkt	—
Artikkel 27 nr. 1 annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 68 nr. 1 bokstav a), b) og c)
Artikkel 27 nr. 2 innledning	Artikkel 68 nr. 2 innledning
Artikkel 27 nr. 2 første og annet strekpunkt	Artikkel 68 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 28 nr. 1 og 2	Artikkel 69 nr. 1 og 2
Artikkel 28 nr. 3 og 4	—
Artikkel 28 nr. 5 og 6	Artikkel 69 nr. 3 og 4
Artikkel 29	Artikkel 71
Artikkel 30	Artikkel 72
Artikkel 31	Artikkel 73
Artikkel 32	Artikkel 74
Artikkel 33 nr. 1 første ledd	—
Artikkel 33 nr. 1 annet ledd	Artikkel 75 nr. 1
Artikkel 33 nr. 2	Artikkel 75 nr. 1
Artikkel 33 nr. 3	Artikkel 75 nr. 3
—	Artikkel 75 nr. 4
Artikkel 34	Artikkel 76
Artikkel 35	Artikkel 77
—	Artikkel 78–82
Artikkel 36 nr. 1 første ledd innledende ord	Artikkel 83 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 36 nr. 1 første ledd første og annet strekpunkt	Artikkel 83 nr. 1 første ledd bokstav a) og b)
Artikkel 36 nr. 1 første ledd avsluttende ord	Artikkel 83 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 36 nr. 1 annet ledd	Artikkel 83 nr. 1 annet ledd
Artikkel 36 nr. 2	Artikkel 83 nr. 2
Artikkel 37	Artikkel 84
Artikkel 38	Artikkel 85
Artikkel 39	Artikkel 86
Artikkel 40	Artikkel 87
Artikkel 41 nr. 1 innledning	Artikkel 88 nr. 1 innledning
Artikkel 41 nr. 1 første og annet strekpunkt	Artikkel 88 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 41 nr. 1, siste punktum	Artikkel 88 nr. 1 innledning

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 41 nr. 2	Artikkel 88 nr. 2
Artikkel 42 innledende ord	Artikkel 89 innledning
Artikkel 42 første og annet strekpunkt	Artikkel 89 bokstav a) og b)
Artikkel 42 siste punktum	Artikkel 89 innledning
Artikkel 43	Artikkel 90
Artikkel 44 nr. 1–3	—
—	Artikkel 91 nr. 1–4
Artikkel 45	Artikkel 92
Artikkel 46 nr. 3 første ledd innledning	Artikkel 93 nr. 1 første ledd
—	Artikkel 93 nr. 1 annet ledd
Artikkel 46 første ledd første strekpunkt	—
Artikkel 46 første ledd annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 93 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 46 første ledd femte strekpunkt	—
Artikkel 46 annet ledd	—
—	Artikkel 93 nr. 2 bokstav b)
—	Artikkel 93 nr. 3–8
Artikkel 47	Artikkel 94
—	Artikkel 95
Artikkel 48	Artikkel 96
Artikkel 49 nr. 1–3	Artikkel 97 nr. 1–3
Artikkel 49 nr. 4	—
—	Artikkel 98–100
Artikkel 50 nr. 1	Artikkel 101 nr. 1
—	Artikkel 101 nr. 2–9
Artikkel 50 nr. 2–4	Artikkel 102 nr. 1–3
Artikkel 50 nr. 5 innledning	Artikkel 102 nr. 4 innledning
Artikkel 50 nr. 5 første, annet, tredje og fjerde strekpunkt	Artikkel 102 nr. 4 bokstav a), b), c) og d)
Artikkel 50 nr. 6 innledning og bokstav a) og b)	Artikkel 102 nr. 5 første ledd innledning
Artikkel 50 nr. 6 bokstav b) første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 102 nr. 5 første ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 50 nr. 6 bokstav b) siste punktum	Artikkel 102 nr. 5 annet og tredje ledd
Artikkel 50 nr. 7 første ledd innledning	Artikkel 103 nr. 1 innledning
Artikkel 50 nr. 7 første ledd første og annet strekpunkt	Artikkel 103 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 50 nr. 7 annet ledd innledning	Artikkel 103 nr. 2 innledning

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 50 nr. 7 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 103 nr. 2 bokstav a), b) og c)
Artikkel 50 nr. 7 tredje ledd	Artikkel 103 nr. 3
Artikkel 50 nr. 8 første ledd	Artikkel 103 nr. 4
Artikkel 50 nr. 8 annet ledd innledning	Artikkel 103 nr. 5 første ledd innledning
Artikkel 50 nr. 8 annet ledd første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 103 nr. 5 første ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 50 nr. 8 tredje ledd	Artikkel 103 nr. 6
Artikkel 50 nr. 8 fjerde ledd	Artikkel 103 nr. 5 annet ledd
Artikkel 50 nr. 8 femte ledd	Artikkel 103 nr. 7
Artikkel 50 nr. 8 sjette ledd	—
Artikkel 50 nr. 9–11	Artikkel 104 nr. 1–3
—	Artikkel 105
Artikkel 50a nr. 1 innledning	Artikkel 106 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 50a nr. 1 bokstav a) innledning	Artikkel 106 nr. 1 første ledd innledning
Artikkel 50a nr. 1 bokstav a) første, annet og tredje strekpunkt	Artikkel 106 nr. 1 første ledd bokstav a), b) og c)
Artikkel 50a nr. 1 bokstav b)	Artikkel 106 nr. 1 annet ledd
Artikkel 50a nr. 2	Artikkel 106 nr. 2
Artikkel 51 nr. 1 og 2	Artikkel 107 nr. 1 og 2
—	Artikkel 107 nr. 3
Artikkel 52 nr. 1	Artikkel 108 nr. 1 første ledd
Artikkel 52 nr. 2	Artikkel 108 nr. 1 annet ledd
Artikkel 52 nr. 3	Artikkel 108 nr. 2
—	Artikkel 108 nr. 3–6
Artikkel 52a	Artikkel 109 nr. 1 og 2
—	Artikkel 109 nr. 3 og 4
Artikkel 52b nr. 1	Artikkel 110 nr. 1
Artikkel 52b nr. 2	—
Artikkel 52b nr. 3	Artikkel 110 nr. 2
Artikkel 53a	Artikkel 111
Artikkel 53b nr. 1	Artikkel 112 nr. 1
Artikkel 53b nr. 2	Artikkel 112 nr. 2
—	Artikkel 112 nr. 3
Artikkel 54	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 55	Artikkel 113 nr. 2
Artikkel 56 nr. 1	Artikkel 113 nr. 3

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 56 nr. 2	—
Artikkel 57	—
—	Artikkel 114
Artikkel 58	Artikkel 116 nr. 2
—	Artikkel 115
—	Artikkel 116 nr. 1
—	Artikkel 117 og 118
Artikkel 59	Artikkel 119
Vedlegg I oversikt A og B	Vedlegg I oversikt A og B
Vedlegg I oversikt C	—
Vedlegg II	Vedlegg II
—	Vedlegg III
—	Vedlegg IV

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet, om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF samt om oppheving av direktiv 2000/46/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 første og tredje punktum og artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet⁽⁴⁾ ble vedtatt på grunn av de nye forhåndsbetalte elektroniske betalingsproduktene som kom på markedet, og hadde som mål å skape en klar juridisk ramme med sikte på å styrke det indre marked og samtidig sikre et tilstrekkelig tilsyn.
- 2) I sin gjennomgåelse av direktiv 2000/46/EF understreket Kommisjonen behovet for å revidere direktivet ettersom noen av dets bestemmelser ble ansett å ha hindret utviklingen av et virkelig felles marked for elektroniske pengetjenester og av brukervennlige tjenester av denne typen.
- 3) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁽⁵⁾ er det

innført en moderne og enhetlig juridisk ramme for betalingstjenester, herunder samordning av nasjonale bestemmelser om tilsynskrav for en ny kategori ytere av betalingstjenester, det vil si betalingsinstitusjoner.

- 4) Med sikte på å fjerne hindringer for markedsadgang og gjøre det lettere å starte og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, må reglene som omfatter institusjoner for elektroniske penger revideres slik at de sikrer like konkurransevilkår for alle ytere av betalingstjenester.
- 5) Det er hensiktsmessig å begrense anvendelsen av dette direktiv til ytere av betalingstjenester som utsteder elektroniske penger. Dette direktiv bør ikke få anvendelse på økonomiske verdier som er lagret i særskilte forhåndsbetalte betalingsmidler som er utformet for å dekke bestemte behov og kan brukes bare på en begrenset måte, fordi de tillater innehaveren av elektroniske penger å kjøpe varer eller tjenester bare i de lokalene som benyttes av utstederen av elektroniske penger eller i et begrenset nett av tjenesteleverandører i henhold til en direkte forretningsmessig avtale med en profesjonell utsteder, eller fordi de kan brukes bare til å anskaffe et begrenset utvalg av varer eller tjenester. Betalingsmiddelet bør anses å bli brukt i et slikt begrenset nett dersom det kan brukes bare enten til å kjøpe varer og tjenester i en bestemt butikk eller butikkjede, eller til å kjøpe et begrenset utvalg av varer og tjenester, uavhengig av den geografiske plasseringen av salgsstedet. Slike betalingsmidler kan omfatte kundekort, bensinkort, medlemskort, kollektivtrafikkort, matkuponger eller

¹ Uttalelse av 26. februar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

² EUT C 30 av 6.2.2009, s. 1.

³ Europaparlamentsuttalelse av 24. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. juli 2009.

⁴ EFT L 275 av 27.10.2000, s. 39.

⁵ EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- tjenestekuponger (for eksempel for barnepass eller for sosiale ordninger eller tjenestordninger som subsidierer ansettelse av personale til å utføre husholdningsoppgaver som rengjøring, stryking eller hagearbeid), som noen ganger er omfattet av en særskilt skatt eller arbeidsmarkedsbestemmelser som er utformet for å fremme bruken av slike betalingsmidler for å oppfylle målene som er fastsatt i sosiallovgivningen. Dersom et slikt betalingsmiddel med særskilt formål utvikler seg til et generelt betalingsmiddel, bør unntaket fra dette direktivs virkeområde ikke lenger få anvendelse. Betalingsmidler som kan brukes til kjøp i butikker oppført på en liste, bør ikke unntas fra dette direktivs virkeområde ettersom slike betalingsmidler vanligvis er utformet for et nett av tjenesteytere som stadig vokser.
- 6) Dette direktiv bør heller ikke få anvendelse på økonomiske verdier som brukes til å kjøpe digitale varer eller tjenester dersom operatøren, i kraft av varens eller tjenestens art, tilfører den en egenverdi, f.eks. i form av tilgangs-, søke- eller distribusjonstjenester, forutsatt at den aktuelle varen eller tjenesten kan brukes bare gjennom en digital innretning som en mobiltelefon eller datamaskin, og forutsatt at operatøren innen telekommunikasjon, digital teknologi eller informasjonsteknologi ikke opptrer bare som en formidler mellom brukeren av betalingstjenesten og leverandøren av varene og tjenestene. Dette er tilfelle dersom en mobiltelefonabonnent eller abonnent på et annet digitalt nett betaler nettoperatøren direkte og det finnes verken et direkte betalingsforhold eller et direkte debitor/kreditor-forhold mellom nettabonnten og tredjeparten som leverer de varer eller tjenester som inngår i transaksjonen.
 - 7) Det bør innføres en klar og teknisk nøytral definisjon av elektroniske penger. Definisjonen bør omfatte alle situasjoner der yteren av betalingstjenester utsteder en forhåndsbetalt lagret verdi som vederlag for midler som kan brukes til betalingsformål ettersom de godtas av tredjemann som betaling.
 - 8) Definisjonen av elektroniske penger bør omfatte elektroniske penger som enten lagres i en betalingsinnretning som tilhører innehaveren av elektroniske penger, eller fjernlagres på en server og håndteres av innehaveren av elektroniske penger gjennom en særskilt konto for elektroniske penger. Definisjonen bør være tilstrekkelig vid til at den ikke hemmer teknologisk nyskaping og til at den omfatter ikke bare alle elektroniske pengeprodukter som finnes i dagens marked, men også de produktene som kan bli utviklet i fremtiden.
 - 9) Tilsynsordningen for institusjoner for elektroniske penger bør gjennomgås og tilpasses bedre til de risikoer disse institusjonene står overfor. Denne ordningen bør også bringes i samsvar med tilsynsordningen som gjelder for betalingsinstitusjoner i henhold til direktiv 2007/64/EF. I den forbindelse bør de relevante bestemmelser i direktiv 2007/64/EF få tilsvarende anvendelse på institusjoner for elektroniske penger, med forbehold for bestemmelsene i dette direktiv. En henvisning til «betalingsinstitusjon» i direktiv 2007/64/EF må derfor forstås som en henvisning til institusjon for elektroniske penger; en henvisning til «betalingstjeneste» må forstås som en henvisning til virksomhet som betalingstjeneste og utsteder av elektroniske penger; en henvisning til «bruker av betalingstjeneste» må forstås som en henvisning til bruker av betalingstjeneste og innehaver av elektroniske penger; en henvisning til «dette direktiv» må forstås som en henvisning til både direktiv 2007/64/EF og dette direktiv; en henvisning til avdeling II i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til avdeling II i direktiv 2007/64/EF og avdeling II i dette direktiv; en henvisning til artikkel 6 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 4 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 7 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 5 nr. 1 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 7 nr. 2 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 5 nr. 6 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 8 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 5 nr. 25 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 9 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 7 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 6 nr. 1 bokstav c)e) i dette direktiv; og en henvisning til artikkel 26 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 9 i dette direktiv.
 - 10) Institusjoner for elektroniske penger distribuerer elektroniske penger, herunder gjennom salg og videresalg av elektroniske

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

pengeprodukter til allmennheten som gjør det mulig å distribuere elektroniske penger til kunder, eller gjennom å innløse elektroniske penger på kundenes anmodning eller fylle på kundenes elektroniske pengeprodukter via fysiske eller juridiske personer som opptrer på deres vegne, i samsvar med kravene i deres respektive forretningsmodeller. Institusjoner for elektroniske penger bør ikke ha tillatelse til å utstede elektroniske penger via agenter, men de bør likevel ha tillatelse til å yte betalingstjenestene oppført i vedlegget til direktiv 2007/64/EF via agenter, forutsatt at vilkårene i artikkel 17 i nevnte direktiv er oppfylt.

- 11) Det er behov for en ordning med hensyn til startkapital kombinert med løpende kapital for å sikre et tilstrekkelig forbrukervern og sunn og fornuftig drift av institusjoner for elektroniske penger. Med tanke på elektroniske pengers særskilte art bør det være mulig å anvende en alternativ metode for beregning av løpende kapital. Full mulighet for tilsynsmessig skjønn bør opprettholdes for å sikre at de samme risikoene håndteres på samme måte for alle ytere av betalingstjenester, og at beregningsmetoden tar hensyn til den særskilte forretnings situasjonen for en gitt institusjon for elektroniske penger. Det bør dessuten innføres bestemmelser om at institusjoner for elektroniske penger må holde midlene til innehavere av elektroniske penger atskilt fra midlene som institusjonen for elektroniske penger anvender til annen forretningsvirksomhet. Institusjoner for elektroniske penger bør også være underlagt effektive regler for bekjemping av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
- 12) Driften av betalingssystemer er en virksomhet som ikke er forbeholdt bestemte kategorier av institusjoner. Det er likevel viktig å bekrefte, slik tilfellet er for betalingsinstitusjoner, at driften av betalingssystemene også kan ivaretas av institusjoner for elektroniske penger.
- 13) Utstedelse av elektroniske penger innebærer ikke mottak av innskudd i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁶⁾ på grunn av disse midlenes særskilte art som en elektronisk erstatning for mynter og sedler, som blir brukt til betaling av beløp som

vanligvis er begrensede, og ikke til sparing. Institusjoner for elektroniske penger bør ikke ha tillatelse til å yte kreditt fra midlene de mottar eller innehar med sikte på å utstede elektroniske penger. Utstedere av elektroniske penger bør dessuten heller ikke ha tillatelse til å yte renter eller andre fordeler med mindre fordelene ikke er knyttet til det tidsrommet innehaveren av elektroniske penger innehar elektroniske penger. Vilkårene for å gi og beholde en tillatelse som institusjon for elektroniske penger bør omfatte tilsynskrav som står i forhold til den driftsmessige og finansielle risiko som slike organer står overfor i sin forretningsdrift i forbindelse med utstedelsen av elektroniske penger, uavhengig av om institusjonen for elektroniske penger utøver annen forretningsvirksomhet.

- 14) Det er imidlertid nødvendig å opprettholde like konkurranseforhold mellom institusjoner for elektroniske penger og kredittinstitusjoner med hensyn til utstedelse av elektroniske penger for å sikre rettferdig konkurranse for samme tjeneste mellom et bredere utvalg av institusjoner til fordel for innehavere av elektroniske penger. Dette bør oppnås ved at de mindre krevende delene av tilsynsordningen som får anvendelse på institusjoner for elektroniske penger, veies opp mot bestemmelser som er strengere enn de som får anvendelse på kredittinstitusjoner, særlig med hensyn til sikring av midlene til innehavere av elektroniske penger. Ettersom sikring er av vesentlig betydning, er det nødvendig at vedkommende myndigheter underrettes på forhånd om enhver vesentlig endring, for eksempel en endring i sikringsmetoden, en endring i kredittinstitusjonen der sikrede midler er deponert, eller en endring i forsikringsforetaket eller kredittinstitusjonen som har forsikret eller garantert de sikrede midlene.
- 15) De regler som gjelder for filialer av institusjoner for elektroniske penger som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, bør være ensartet i alle medlemsstater. Det er viktig å fastsette at disse reglene ikke skal være gunstigere enn reglene for filialer av institusjoner for elektroniske penger som har sitt hovedkontor i en annen medlemsstat. Fellesskapet bør kunne inngå avtaler med tredjestater om anvendelse av regler som gir filialer av institusjoner for elektroniske pen-

⁶⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- ger som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, samme behandling i hele Fellesskapet. Filialer av institusjoner for elektroniske penger som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, bør verken være omfattet av etableringsadgangen i henhold til traktatens artikkel 43 i andre medlemsstater enn de som de er etablert i, eller av adgangen til å yte tjenester i henhold til traktatens artikkel 49 annet ledd.
- 16) Det er hensiktsmessig å tillate at medlemsstatene gir unntak fra anvendelsen av visse bestemmelser i dette direktiv for institusjoner som utsteder bare en begrenset mengde elektroniske penger. Institusjoner som omfattes av slike unntak, bør ikke ha rett i henhold til dette direktiv til å utøve etableringsadgangen eller adgangen til å yte tjenester, og de bør ikke indirekte utøve slik adgang som medlemmer av et betalingssystem. Det er imidlertid ønskelig å registrere opplysninger om alle enheter som yter elektroniske pengetjenester, herunder slike som er omfattet av et unntak. For dette formål bør medlemsstatene oppføre slike enheter i et register over institusjoner for elektroniske penger.
- 17) Av forsiktighetshensyn bør medlemsstatene sikre at bare institusjoner for elektroniske penger som har behørig tillatelse eller er omfattet av et unntak i samsvar med dette direktiv, kredittinstitusjoner som har tillatelse i samsvar med direktiv 2006/48/EF, postgirokontorer som i henhold til nasjonal lovgivning har rett til å utstede elektroniske penger, institusjoner nevnt i artikkel 2 i direktiv 2006/48/EF, Den europeiske sentralbank, nasjonale sentralbanker når disse ikke opptrer som monetære myndigheter eller andre offentlige myndigheter, og medlemsstatene eller deres regionale eller lokale myndigheter når disse opptrer som offentlige myndigheter, kan utstede elektroniske penger.
- 18) For å beholde innehaverens tillit er det nødvendig at elektroniske penger kan innløses. At de kan innløses, innebærer ikke at midlene som mottas som vederlag for elektroniske penger, bør anses som innskudd eller andre midler som skal tilbakebetales i henhold til direktiv 2006/48/EF. Innløsning bør være mulig til enhver tid, til pariverdi og uten noen mulighet til å avtale et minstebeløp for innløsning. Innløsning bør generelt skje uten vederlag. I tilfeller som er fastsatt i dette direktiv, bør det imidlertid være mulig å kreve et forholdsmessig og kostnadsbasert gebyr, uten at dette berører nasjonal lovgivning om skatte- eller sosiallovgivning eller eventuelle forpliktelser for utstederen av elektroniske penger i henhold til relevante bestemmelser i Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning, som regler for bekjemping av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, handlinger rettet mot å fryse midler eller andre særlige tiltak knyttet til å forebygge og etterforske kriminalitet.
- 19) Innehavere av elektroniske penger bør ha adgang til utenrettslige framgangsmåter ved klager og tvisteløsning. Avdeling IV kapittel 5 i direktiv 2007/64/EF bør derfor få tilsvarende anvendelse i forbindelse med dette direktiv, uten at det berører bestemmelsene i dette direktiv. En henvisning til «ytter av betalingstjenester» i direktiv 2007/64/EF må derfor forstås som en henvisning til utsteder av elektroniske penger; en henvisning til «bruker av betalingstjeneste» må forstås som en henvisning til innehaver av elektroniske penger; og en henvisning til avdeling III og IV i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til avdeling III i dette direktiv.
- 20) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁷⁾.
- 21) Kommisjonen bør særlig ha myndighet til å vedta gjennomføringsbestemmelser for å ta hensyn til inflasjonen eller den teknologiske utviklingen og markedsutviklingen samt for å sikre en ensartet anvendelse av unntakene i dette direktiv. Ettersom disse tiltakene er av allment omfang og er utformet for å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, må de vedtas i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 22) Det er nødvendig å kontrollere at dette direktiv fungerer effektivt. Kommisjonen bør derfor pålegges å framlegge en rapport tre år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv. Medlemsstatene bør gi Kommisjonen opplysninger om anvendelsen av noen av bestemmelsene i dette direktiv.

⁷ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- 23) Av hensyn til rettssikkerheten er det hensiktsmessig å lage overgangsordninger for å sikre at institusjoner for elektroniske penger som har startet sin virksomhet i samsvar med den nasjonale lovgivning om innarbeiding av direktiv 2000/46/EF, kan fortsette denne virksomheten i den berørte medlemsstat i et visst tidsrom. Tidsrommet bør være lenger for institusjoner for elektroniske penger som har vært omfattet av unntaket i henhold til artikkel 8 i direktiv 2000/46/EF.
- 24) Ved dette direktiv innføres en ny definisjon av elektroniske penger som kan utstedes og omfattes av unntakene i artikkel 34 og 53 i direktiv 2007/64/EF. Den forenklete kundekontrollordningen for institusjoner for elektroniske penger i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking og finansiering av terrorisme⁽⁸⁾ bør derfor endres tilsvarende.
- 25) I henhold til direktiv 2006/48/EF anses institusjoner for elektroniske penger som kredittinstitusjoner selv om de verken kan motta innskudd fra allmennheten eller yte kreditt fra midler de mottar fra allmennheten. Med tanke på ordningen som innføres ved dette direktiv, er det hensiktsmessig å endre definisjonen av kredittinstitusjon i direktiv 2006/48/EF for å sikre at institusjoner for elektroniske penger ikke anses som kredittinstitusjoner. Kredittinstitusjoner bør imidlertid fortsatt ha tillatelse til å utstede elektroniske penger og utøve denne virksomheten i hele Fellesskapet, med forbehold for gjensidig anerkjennelse og for den omfattende tilsynsordningen som får anvendelse for dem i samsvar med Fellesskapets regelverk på bankområdet. For å opprettholde like konkurransevilkår bør kredittinstitusjoner alternativt kunne utøve slik virksomhet gjennom et datterforetak i samsvar med tilsynsordningen i dette direktiv istedenfor direktiv 2006/48/EF.
- 26) Bestemmelsene i dette direktiv erstatter alle tilsvarende bestemmelser i direktiv 2000/46/EF. Direktiv 2000/46/EF bør derfor endres.
- 27) Ettersom målene for dette direktiv ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene fordi det krever harmonisering av mange ulike regler som er gjeldende i rettssystem-

ene i de ulike medlemsstatene, og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål.

- 28) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽⁹⁾ oppfordres medlemsstatene til i egen og Fellesskapets interesse å utarbeide sine egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og tiltakene for innarbeiding i nasjonal lovgivning, og å offentliggjøre disse —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Avdeling I

Virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Mål og virkeområde

- I dette direktiv fastsettes reglene for utøvelse av virksomhet som utsteder av elektroniske penger, som pålegger medlemsstatene å anerkjenne følgende kategorier av utstedere av elektroniske penger:
 - kredittinstitusjoner som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, herunder, i samsvar med nasjonal lovgivning, en filial av disse i henhold til artikkel 4 nr. 3 i nevnte direktiv når en slik filial er etablert i Fellesskapet og hovedkontoret er etablert utenfor Fellesskapet, i samsvar med artikkel 38 i nevnte direktiv,
 - institusjoner for elektroniske penger som definert i artikkel 2 nr. 1 i dette direktiv, herunder, i samsvar med artikkel 8 i dette direktiv og med nasjonal lovgivning, en filial av disse når en slik filial er etablert i Fellesskapet og hovedkontoret er etablert utenfor Fellesskapet,
 - postgirokontorer som i henhold til nasjonal lovgivning har rett til å utstede elektroniske penger,
 - Den europeiske sentralbank og nasjonale sentralbanker når disse ikke opptrer som monetære myndigheter eller andre offentlige myndigheter, og

⁸ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

⁹ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

- e) medlemsstatene eller deres regionale eller lokale myndigheter når disse ikke opptrer som offentlige myndigheter.
2. I avdeling II i dette direktiv fastsettes reglene for adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger.
 3. Medlemsstatene kan gi unntak fra anvendelsen av alle eller deler av bestemmelsene i avdeling II i dette direktiv til institusjonene som er nevnt i artikkel 2 i direktiv 2006/48/EF, med unntak av institusjonene som er nevnt i første og annet strekpunkt i nevnte artikkel.
 4. Dette direktiv får ikke anvendelse på økonomiske verdier som er lagret i betalingsmidler som er omfattet av unntak som angitt i artikkel 3 bokstav k) i direktiv 2007/64/EF.
 5. Dette direktiv får ikke anvendelse på økonomiske verdier som brukes for å utføre betalingsstransaksjoner som angitt i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

1. «institusjon for elektroniske penger» en juridisk person som har fått tillatelse i henhold til avdeling II til å utstede elektroniske penger,
2. «elektroniske penger» elektronisk, herunder magnetisk, lagret økonomisk verdi i form av en fordring på utstederen som utstedes ved mottak av midler med sikte på å foreta betalingsstransaksjoner som definert i artikkel 4 nr. 5 i direktiv 2007/64/EF, og som godtas av en annen fysisk eller juridisk person enn utstederen av elektroniske penger,
3. «utsteder av elektroniske penger» enheter nevnt i artikkel 1 nr. 1, institusjoner som omfattes av unntaket i henhold til artikkel 1 nr. 3, og juridiske personer som omfattes av et unntak i henhold til artikkel 9,
4. «gjennomsnittlig utestående elektroniske penger» gjennomsnittet av det samlede beløpet for finansielle forpliktelser knyttet til elektroniske penger som er i omløp ved utgangen av hver kalenderdag i de foregående seks kalendermånedene, beregnet den første kalenderdag i hver kalendermåned og anvendt for denne kalendermåned.

Avdeling II

Vilkår for å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger samt for tilsyn med slik virksomhet

Artikkel 3

Allmenne tilsynsregler

1. Med forbehold for dette direktiv får artikkel 5 og artikkel 1015, artikkel 17 nr. 7 og artikkel 1825 i direktiv 2007/64/EF tilsvarende anvendelse på institusjoner for elektroniske penger.
2. Institusjoner for elektroniske penger skal på forhånd underrette vedkommende myndigheter om enhver vesentlig endring i tiltak som treffes for å sikre midlene som er mottatt i vederlag for utstedte elektroniske penger.
3. Enhver fysisk eller juridisk person som har besluttet å direkte eller indirekte erverve eller avhende en kvalifisert eierandel i henhold til artikkel 4 nr. 11 i direktiv 2006/48/EF i en institusjon for elektroniske penger, eller å direkte eller indirekte øke eller redusere en slik kvalifisert eierandel med den følge at andelen av kapitalen eller stemmerettene når, overstiger eller faller under 20 %, 30 % eller 50 %, eller at institusjonen for elektroniske penger blir eller opphører å være vedkommendes datterforetak, skal på forhånd underrette vedkommende myndigheter om at de vil foreta en slik ervervelse, avhending, økning eller reduksjon.
Den påtenkte erververen skal oversende vedkommende myndighet opplysninger som angir størrelsen på den påtenkte eierandelen og relevante opplysninger nevnt i artikkel 19a nr. 4 i direktiv 2006/48/EF.
I de tilfeller der innflytelsen til personer nevnt i annet ledd kan være til skade for en sunn og forsvarlig forvaltning av institusjonen, skal vedkommende myndigheter motsette seg dette eller treffe andre egnede tiltak for å bringe denne situasjonen til opphør. Slike tiltak kan omfatte påbud, sanksjoner overfor styremedlemmer og ledelsen eller suspensjon av de stemmeretter som er knyttet til aksjene til vedkommende aksjeeiere eller deltakere.
Lignende tiltak skal anvendes overfor fysiske eller juridiske personer som ikke overholder plikten til forutgående underretning fastsatt i dette nummer.
Når en andel blir ervervet til tross for at vedkommende myndigheter har motsatt seg det,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

skal disse myndighetene uavhengig av andre sanksjoner enten sørge for at erververens stemmeretter blir suspendert, eller at de avgitte stemmene kjennes ugyldige eller kan annulleres.

Medlemsstatene kan gi unntak fra eller tillate at deres vedkommende myndigheter gir unntak fra anvendelsen av hele eller deler av forpliktelsene i henhold til dette nummer for institusjoner for elektroniske penger som utøver én eller flere av virksomhetene oppført i artikkel 6 nr. 1 bokstav e).

4. Medlemsstatene skal tillate at institusjoner for elektroniske penger distribuerer og innløser elektroniske penger via fysiske eller juridiske personer som opptrer på deres vegne. Dersom institusjonen for elektroniske penger ønsker å distribuere elektroniske penger i en annen medlemsstat ved å engasjere en fysisk eller juridisk person, skal den følge framgangsmåten i artikkel 25 i direktiv 2007/64/EF.
5. Uten hensyn til nr. 4 skal institusjoner for elektroniske penger ikke utstede elektroniske penger via agenter. Institusjoner for elektroniske penger skal kunne yte betalingstjenester nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) via agenter bare dersom vilkårene i artikkel 17 i direktiv 2007/64/EF er oppfylt.

Artikkel 4

Startkapital

Medlemsstatene skal kreve at institusjoner for elektroniske penger på tidspunktet for tillatelse innehar en startkapital på minst 350 000 euro, som består av de poster som er definert i artikkel 57 bokstav a) og b) i direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 5

Ansvarlig kapital

1. Den ansvarlige kapitalen til institusjoner for elektroniske penger, som definert i artikkel 5761, 63, 64 og 66 i direktiv 2006/48/EF, kan ikke være mindre enn det høyeste av de beløp som kreves i henhold til henholdsvis artikkel 25 eller artikkel 4 i dette direktiv.
2. For virksomhetene nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) som ikke er knyttet til utstedelse av elektroniske penger, skal kravene til ansvarlig kapital som stilles til en institusjon for elektroniske penger, beregnes i samsvar med en av de tre metodene (A, B eller C) som er fastsatt i artikkel 8 nr. 1 og 2 i direktiv

2007/64/EF. Vedkommende myndigheter skal i samsvar med nasjonal lovgivning bestemme hvilken metode som er best egnet.

For utøvelse av virksomhet som utsteder av elektroniske penger skal kravene til ansvarlig kapital som stilles til en institusjon for elektroniske penger, beregnes i samsvar med metode D i nr. 3.

Institusjoner for elektroniske penger skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som minst tilsvare summen av de krav som er nevnt i første og annet ledd.

3. Metode D: Den ansvarlige kapitalen til en institusjon for elektroniske penger skal for virksomhet som utsteder av elektroniske penger minst være lik 2 % av gjennomsnittlig utestående elektroniske penger.
4. Når en institusjon for elektroniske penger utøver en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) som ikke er knyttet til utstedelse av elektroniske penger, eller en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b)e), og det samlede beløpet for utestående elektroniske penger ikke er kjent på forhånd, skal vedkommende myndigheter tillate at institusjoner for elektroniske penger beregner sitt krav til ansvarlig kapital på grunnlag av en representativ andel som forventes å bli anvendt til utstedelse av elektroniske penger, forutsatt at det er mulig å foreta en rimelig beregning av en slik representativ andel ut fra historiske data på en måte som er tilfredsstillende for vedkommende myndigheter. Når en institusjon for elektroniske penger ikke har utøvd sin virksomhet tilstrekkelig lenge, skal kravene til ansvarlig kapital for denne beregnes på grunnlag av beregnede utestående elektroniske penger som framgår av dens forretningsplan, med forbehold for eventuelle endringer i denne planen som vedkommende myndigheter har krevd.
5. Vedkommende myndigheter kan på grunnlag av en vurdering av institusjonens risikohåndteringsprosesser, data vedrørende tapsrisiko og interne kontrollordninger kreve at institusjonen for elektroniske penger innehar et beløp for ansvarlig kapital som er opptil 20 % høyere enn det beløp som ville vært resultatet av anvendelsen av metoden valgt i samsvar med nr. 2, eller tillate at institusjonen for elektroniske penger innehar et beløp for ansvarlig kapital som er opptil 20 % lavere enn det beløp som ville vært

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

resultatet av anvendelsen av metoden valgt i samsvar med nr. 2.

6. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å forhindre flere gangers anvendelse av poster som kan benyttes som ansvarlig kapital,
 - a) når institusjonen for elektroniske penger tilhører samme gruppe som en annen institusjon for elektroniske penger, en kredittinstitusjon, en betalingsinstitusjon, et investeringsforetak, et kapitalforvaltningsselskap eller et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak,
 - b) når en institusjon for elektroniske penger utøver annen virksomhet enn utstedelse av elektroniske penger.
7. Når vilkårene fastsatt i artikkel 69 i direktiv 2006/48/EF er oppfylt, kan medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter velge å ikke anvende nr. 2 og 3 i denne artikkel på institusjoner for elektroniske penger som er omfattet av tilsynet på konsolidert grunnlag av morkredittinstitusjoner i henhold til direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 6

Virksomheter

1. I tillegg til utstedelse av elektroniske penger skal institusjoner for elektroniske penger ha tillatelse til å utøve følgende virksomheter:
 - a) ytelse av betalingstjenester oppført i vedlegget til direktiv 2007/64/EF,
 - b) ytelse av kreditt knyttet til betalingstjenester nevnt i nr. 4, 5 eller 7 i vedlegget til direktiv 2007/64/EF, forutsatt at vilkårene fastsatt i artikkel 16 nr. 3 og 5 i nevnte direktiv er oppfylt,
 - c) ytelse av driftstjenester og tilleggstjenester med nær tilknytning til utstedelse av elektroniske penger eller til ytelsen av betalingstjenester nevnt i bokstav a),
 - d) drift av betalingssystemer som definert i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 2007/64/EF, uten at det berører direktivets artikkel 28,
 - e) andre forretningsvirksomheter enn utstedelse av elektroniske penger, idet det tas hensyn til gjeldende fellesskapsrett og nasjonal lovgivning.

Kreditt nevnt i nr. 1 bokstav b) skal ikke ytes fra midlene som er mottatt i vederlag for elektroniske penger og innehas i samsvar med artikkel 7 nr. 1.
2. Institusjoner for elektroniske penger skal ikke motta innskudd eller andre midler som

skal tilbakebetales i henhold til artikkel 5 i direktiv 2006/48/EF.

3. Eventuelle midler som mottas av institusjoner for elektroniske penger fra innehaveren av elektroniske penger, skal umiddelbart veksles til elektroniske penger. Slike midler skal verken anses som innskudd eller andre midler som er mottatt fra allmennheten og som skal tilbakebetales i henhold til artikkel 5 i direktiv 2006/48/EF.
4. Artikkel 16 nr. 2 og 4 i direktiv 2007/64/EF får anvendelse for midler som er mottatt for virksomhetene nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkel og som ikke er knyttet til virksomhet som utsteder av elektroniske penger.

Artikkel 7

Krav til sikring av midler

1. Medlemsstatene skal kreve at en institusjon for elektroniske penger sikrer midler den har mottatt som vederlag for elektroniske penger som er utstedt, i samsvar med artikkel 9 nr. 1 og 2 i direktiv 2007/64/EF. Det er ikke nødvendig å sikre midler mottatt i form av betaling ved bruk av et betalingsmiddel, før de krediteres til betalingskontoen til institusjonen for elektroniske penger eller på annen måte gjøres tilgjengelig for institusjonen for elektroniske penger, eventuelt i samsvar med kravene til utførelsestid i direktiv 2007/64/EF. Slike midler skal under alle omstendigheter sikres senest fem virkedager, som definert i artikkel 4 nr. 27 i nevnte direktiv, etter utstedelsen av elektroniske penger.
2. Ved anvendelse av nr. 1 menes med sikre eiendeler med lav risiko aktivposter som omfattes av en av kategoriene i tabell 1 i nr. 14 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om investeringsforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad¹⁰, og som omfattes av et kapitalkrav for særlig risiko på høyst 1,6 %, men andre kvalifiserte poster som definert i nr. 15 i nevnte vedlegg, omfattes ikke. Ved anvendelse av nr. 1 menes med sikre eiendeler med lav risiko også enheter i et foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som investerer bare i eiendeler som angitt i første ledd.

¹⁰ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

Under særlige omstendigheter og i behørig begrunnede tilfeller kan vedkommende myndigheter på grunnlag av en vurdering av sikkerheten, løpetiden, verdien eller andre risikofaktorer ved eiendelene som angitt i første og annet ledd, avgjøre hvilke av eiendelene som ikke utgjør sikre eiendeler med lav risiko ved anvendelse av nr. 1.

3. Artikkel 9 i direktiv 2007/64/EF får anvendelse for institusjoner for elektroniske penger for virksomhetene som er nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) i dette direktiv og som ikke er knyttet til virksomhet som utsteder av elektroniske penger.
4. Ved anvendelse av nr. 1 og 3 kan medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning avgjøre hvilken metode institusjonene for elektroniske penger skal bruke for å sikre midler.

Artikkel 8

Forbindelser med tredjestater

1. Når filialer av institusjoner for elektroniske penger med hovedkontor utenfor Fellesskapet starter eller utøver sin virksomhet, skal medlemsstatene ikke anvende bestemmelser som fører til gunstigere behandling enn behandlingen som gis en institusjon for elektroniske penger med hovedkontor i Fellesskapet.
2. Vedkommende myndigheter skal underrette Kommisjonen om alle tillatelser for filialer som gis til institusjoner for elektroniske penger som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet.
3. Uten at det berører nr. 1 kan Fellesskapet gjennom avtaler med én eller flere tredjestater samtykke i å anvende bestemmelser som gir filialer av en institusjon for elektroniske penger med hovedkontor utenfor Fellesskapet, samme behandling i hele Fellesskapet.

Artikkel 9

Frivillige unntak

1. Medlemsstatene kan gi unntak fra eller tillate at deres vedkommende myndigheter gir unntak fra anvendelsen av hele eller deler av framgangsmåtene og vilkårene fastsatt i artikkel 3, 4, 5 og 7 i dette direktiv, unntatt artikkel 20, 22, 23 og 24 i direktiv 2007/64/EF, og tillate at juridiske personer oppføres i registeret over institusjoner for elektroniske penger forutsatt at følgende krav er oppfylt:

- a) den samlede forretningsvirksomheten medfører gjennomsnittlig utestående elektroniske penger som ikke overstiger en grense fastsatt av medlemsstaten, men som under ingen omstendighet beløper seg til mer enn 5 000 000 euro, og
- b) ingen av de fysiske personene som har ansvar for ledelsen eller driften av virksomheten, er dømt for straffbare forhold i tilknytning til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme eller andre økonomiske forbrytelser.

Når en institusjon for elektroniske penger utøver en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) som ikke er knyttet til utstedelse av elektroniske penger, eller en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b)e), og det samlede beløpet for utestående elektroniske penger ikke er kjent på forhånd, skal vedkommende myndigheter tillate at denne institusjonen for elektroniske penger anvender bokstav a) i første ledd på grunnlag av en representativ andel som forventes å bli anvendt til utstedelse av elektroniske penger, forutsatt at det er mulig å foreta en rimelig beregning av en slik representativ andel ut fra historiske data på en måte som er tilfredsstillende for vedkommende myndigheter. Når en institusjon for elektroniske penger ikke har utøvd sin virksomhet tilstrekkelig lenge, skal dette kravet vurderes på grunnlag av beregnede utestående elektroniske penger som framgår av dens forretningsplan, med forbehold for eventuelle endringer i denne planen som vedkommende myndigheter har krevd. Medlemsstatene kan også kreve at de frivillige unntakene i henhold til denne artikkel skal omfattes av et tilleggskrav om et høyeste beløp som kan lagres på forbrukerens betalingsinstrument eller betalingskonto, der de elektroniske pengene lagres.

En juridisk person som er registrert i samsvar med dette nummer, kan yte betalingstjenester som ikke er knyttet til elektroniske penger utstedt i samsvar med denne artikkel, bare dersom vilkårene i artikkel 26 i direktiv 2007/64/EC er oppfylt.

2. En juridisk person som er registrert i samsvar med nr. 1, skal ha sitt hovedkontor i den medlemsstat der vedkommende faktisk utøver sin virksomhet.
3. En juridisk person som er registrert i samsvar med nr. 1, skal behandles som en institusjon for elektroniske penger. Artikkel 10 nr. 9 og artikkel 25 i direktiv 2007/64/EF får

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

imidlertid ikke anvendelse på vedkommende.

4. Medlemsstatene kan bestemme at en juridisk person som er registrert i samsvar med nr. 1, bare kan utøve noen av virksomhetene oppført i artikkel 6 nr. 1.
5. En juridisk person nevnt i nr. 1 skal
 - a) underrette vedkommende myndigheter om eventuelle endringer i vedkommendes situasjon som er relevante for vilkårene angitt i nr. 1, og
 - b) minst én gang i året, på et tidspunkt som fastsettes av vedkommende myndigheter, framlegge rapport om gjennomsnittlig utstående elektroniske penger.
6. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at den berørte juridiske person, når vilkårene fastsatt i nr. 1, 2 og 4 ikke lenger er oppfylt, skal søke om tillatelse innen 30 kalenderdager i samsvar med artikkel 3. En slik person som ikke har søkt om tillatelse innen nevnte tidsrom, skal i samsvar med artikkel 10 forbys å utstede elektroniske penger.
7. Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter har tilstrekkelig myndighet til å kontrollere at kravene i denne artikkel fortløpende oppfylles.
8. Denne artikkel skal ikke anvendes med hensyn til bestemmelsene i direktiv 2005/60/EF eller nasjonale bestemmelser mot hvitvasking av penger.
9. Dersom en medlemsstat benytter seg av unntaket i nr. 1, skal den varsle Kommisjonen om dette innen 30. april 2011. Medlemsstaten skal umiddelbart varsle Kommisjonen om alle senere endringer. I tillegg skal medlemsstaten underrette Kommisjonen om antall berørte juridiske personer og hvert år om det samlede beløpet for utstående elektroniske penger utstedt per 31. desember i hvert kalenderår, som omhandlet i nr. 1.

Avdeling III

Utstedelse og innløsning av elektroniske penger

Artikkel 10

Forbud mot å utstede elektroniske penger

Med forbehold for artikkel 18 skal medlemsstatene forby at fysiske eller juridiske personer som ikke er utstedere av elektroniske penger, utsteder elektroniske penger.

Artikkel 11

Utstedelse og innløsning

1. Medlemsstatene skal sikre at utstedere av elektroniske penger utsteder elektroniske penger til pariverdi når midler mottas.
2. Medlemsstatene skal sikre at utstedere av elektroniske penger på anmodning fra innehaveren av elektroniske penger når som helst og til pariverdi innløser den økonomiske verdien av de elektroniske pengene.
3. Kontrakten mellom utstederen av elektroniske penger og innehaveren av elektroniske penger skal klart og tydelig angi vilkårene for innløsning, herunder eventuelle tilknyttede gebyrer, og innehaveren av elektroniske penger skal underrettes om disse vilkårene før vedkommende blir bundet av en kontrakt eller et tilbud.
4. Det kan kreves gebyr for en innløsning bare dersom det er angitt i kontrakten i samsvar med nr. 3, og bare i et av følgende tilfeller:
 - a) dersom innløsning kreves før kontrakten utløper,
 - b) dersom kontrakten inneholder et utløpstidspunkt og innehaveren av elektroniske penger avslutter kontrakten før dette tidspunkt, eller
 - c) dersom innløsning kreves mer enn ett år etter at kontrakten utløper.
 Et eventuelt gebyr skal stå i forhold til og tilsvare de faktiske kostnadene som påløper for utstederen av elektroniske penger.
5. Dersom innløsning kreves før kontrakten utløper, kan innehaveren av elektroniske penger kreve at noen av eller alle de elektroniske pengene innløses.
6. Dersom innehaveren av elektroniske penger krever innløsning inntil ett år etter at kontrakten utløper
 - a) skal hele den økonomiske verdien av vedkommendes elektroniske penger innløses, eller
 - b) dersom en institusjon for elektroniske penger utøver én eller flere av virksomhetene oppført i artikkel 6 nr. 1 bokstav e) og det ikke er kjent på forhånd hvilken andel av midlene som skal brukes som elektroniske penger, skal alle midler som innehaveren av elektroniske penger har anmodet om, innløses.
7. Uten hensyn til nr. 4, 5 og 6 skal innløsningsretten for en person, bortsett fra en forbruker, som godtar elektroniske penger, fastsettes i kontrakten mellom utstederen av

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

elektroniske penger og vedkommende person.

hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 12

Forbud mot renter

Medlemsstatene skal forby ytelse av renter eller andre fordeler knyttet til det tidsrom innehaveren av elektroniske penger innehar elektroniske penger.

Artikkel 13

Utenrettslige framgangsmåter ved klager og tvisteløsning

Med forbehold for dette direktiv får avdeling IV kapittel 5 i direktiv 2007/64/EF tilsvarende anvendelse på utstedere av elektroniske penger med hensyn til deres forpliktelser i henhold til denne avdeling.

Avdeling IV

Sluttbestemmelser og gjennomføringstiltak

Artikkel 14

Gjennomføringstiltak

1. Kommisjonen kan vedta tiltak som er nødvendige for å ajourføre bestemmelsene i dette direktiv med sikte på å ta hensyn til inflasjonen eller den teknologiske utviklingen og markedsutviklingen. Disse tiltakene, som er ment å endre ikkegrunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 15 nr. 2.
2. Kommisjonen skal vedta tiltak for å sikre ensartet anvendelse av unntakene nevnt i artikkel 1 nr. 4 og 5. Disse tiltakene, som er ment å endre ikke grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 15 nr. 2.

Artikkel 15

Komitéfremgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av betalingskomiteen som er nedsatt i samsvar med artikkel 85 i direktiv 2007/64/EF.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas

Artikkel 16

Full harmonisering

1. Med forbehold for artikkel 1 nr. 3, artikkel 3 nr. 3 sjette ledd, artikkel 5 nr. 7, artikkel 7 nr. 4, artikkel 9 og artikkel 18 nr. 2, og i den utstrekning dette direktiv omfatter bestemmelser om harmonisering, skal medlemsstatene ikke beholde eller innføre andre bestemmelser enn de som er fastsatt i dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal sikre at en yter av betalingstjenester ikke fraviker de bestemmelser i nasjonal lovgivning som gjennomfører eller som tilsvarer bestemmelsene i dette direktiv, til skade for en innehaver av elektroniske penger, bortsett fra der dette uttrykkelig er tillatt.

Artikkel 17

Revisjon

Senest 1. november 2012 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Den europeiske sentralbank en rapport om gjennomføringen og virkningen av dette direktiv, særlig om anvendelsen av tilsynskrav for institusjoner for elektroniske penger, eventuelt sammen med et forslag til revisjon.

Artikkel 18

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstatene skal tillate at institusjoner for elektroniske penger som før 30. april 2011 har startet virksomhet i samsvar med nasjonal lovgivning om innarbeiding av direktiv 2000/46/EF i den medlemsstat der de har sitt hovedkontor, fortsetter denne virksomheten i denne eller andre medlemsstater i samsvar med ordningen med gjensidig anerkjennelse som angis i direktiv 2000/46/EF, uten å måtte søke om tillatelse i samsvar med artikkel 3 i dette direktiv eller uten krav om overholdelse av andre bestemmelser fastsatt eller nevnt i avdeling II i dette direktiv.
Medlemsstatene skal kreve at slike institusjoner for elektroniske penger oversender alle relevante opplysninger til vedkommende myndigheter slik at sistnevnte senest 30. oktober

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

2011 kan vurdere om institusjonene for elektroniske penger oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv og, dersom dette ikke er tilfelle, hvilke tiltak som må treffes for å sikre oppfyllelse, eller om det er hensiktsmessig å trekke tillatelsen tilbake.

Institusjoner for elektroniske penger som oppfyller kravene, skal få tillatelse, oppføres i registeret og pålegges å oppfylle kravene i avdeling II. Dersom institusjoner for elektroniske penger ikke oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv senest 30. oktober 2011, skal de forbys å utstede elektroniske penger.

2. Medlemsstatene kan bestemme at en institusjon for elektroniske penger automatisk skal få tillatelse og oppføres i registeret omhandlet i artikkel 3 dersom vedkommende myndigheter allerede har dokumentasjon på at den berørte institusjonen for elektroniske penger oppfyller kravene fastsatt i artikkel 3, 4 og 5. Vedkommende myndigheter skal underrette de berørte institusjonene for elektroniske penger før tillatelsen gis.
3. Medlemsstatene skal tillate at institusjoner for elektroniske penger som før 30. april 2011 har startet virksomhet i samsvar med nasjonal lovgivning om innarbeiding av artikkel 8 i direktiv 2000/46/EF, kan fortsette denne virksomheten i den berørte medlemsstat i samsvar med direktiv 2000/46/EF til 30. april 2012, uten at de må søke om tillatelse i henhold til artikkel 3 i dette direktiv eller krav om at de må overholde de andre bestemmelsene fastsatt eller nevnt i avdeling II i dette direktiv. Institusjoner for elektroniske penger som i løpet av nevnte tidsrom verken har fått innvilget tillatelse eller unntak i henhold til artikkel i dette direktiv, skal forbys å utstede elektroniske penger.

Artikkel 19

Endringer av direktiv 2005/60/EF

I direktiv 2005/60/EF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 3 nr. 2 bokstav a) skal lyde:
 - «a) et annet foretak enn en kredittinstitusjon som utfører én eller flere av virksomhetene som er oppført i nr. 212 og nr. 14 og 15 i vedlegg I til direktiv 2006/48/EF, herunder virksomhet som vekslekontorer («bureaux de change»),»
2. Artikkel 11 nr. 5 bokstav d) skal lyde:

«d) elektroniske penger som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet¹¹) dersom det høyeste beløp som er lagret elektronisk i innretningen, i de tilfeller der det ikke er mulig å lagre mer, ikke overstiger 250 euro, eller dersom det, i de tilfeller der det er mulig å lagre mer, i løpet av et kalenderår kan gjennomføres transaksjoner til et samlet beløp på høyst 2500 euro, unntatt når et beløp på 1000 euro eller mer innløses i samme kalenderår på anmodning fra innehaveren av elektroniske penger i samsvar med artikkel 11 i direktiv 2009/110/EF. Med hensyn til nasjonale betalingstransaksjoner kan medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter øke beløpet på 250 euro som nevnt i dette nummer, til høyst 500 euro.»

Artikkel 20

Endringer av direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 1 skal lyde:
 - «1. «kredittinstitusjon» et foretak hvis virksomhet består i å motta fra allmennheten innskudd eller andre midler som skal tilbakebetales, og å yte kreditt for egen regning.».
 - b) Nr. 5 skal lyde:
 - «5. «finansinstitusjon» et foretak som ikke er en kredittinstitusjon og hvis hovedvirksomhet består i å erverve eierandeler eller utøve én eller flere av de virksomheter som er nevnt i nr. 212 og 15 i vedlegg I.».
2. I vedlegg I skal nytt nr. 15 lyde:
 - «15. Utstedelse av elektroniske penger.»

Artikkel 21

Oppheving

Direktiv 2000/46/EF oppheves med virkning fra 30. april 2011, uten at det berører artikkel 18 nr. 1 og 3 i dette direktiv.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv.

¹¹ EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om investeringsforetak og av direktiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet

*Artikkel 22***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 30. april 2011. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene. De skal anvende disse bestemmelsene fra 30. april 2011. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som blir vedtatt på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 23***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 24***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. september 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann

Offentlige institusjoner kan bestille flere
eksemplarer fra:
Departementenes servicesenter
Internett: www.publikasjoner.dep.no
E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no
Telefon: 22 24 20 00

Opplysninger om abonnement, løssalg og
pris får man hos:
Fagbokforlaget
Postboks 6050, Postterminalen
5892 Bergen
E-post: offpub@fagbokforlaget.no
Telefon: 55 38 66 00
Faks: 55 38 66 01
www.fagbokforlaget.no/offpub

Publikasjonen er også tilgjengelig på
www.regjeringen.no

Trykk: OFA 4/2011

